

Uniwersytet
Wrocławski

Wydział Neofilologii

Instytut Filologii Romańskiej

Sylabusy przedmiotów do wyboru

dla kierunków

filologia francuska

filologia hiszpańska

italianistyka

oferowanych w ramach programów studiów pierwszego stopnia

przyjętych Uchwałami nr 41/2025, 42/2025 i 43/2025

Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego

z dnia 23 kwietnia 2025 r.

Utworzenie broszury: 24 maja 2023

Aktualizacje: IX 2023, I 2024, IX 2024, VI 2025, IX 2025

Zatwierdzone przez Radę IFR 9.09.2025

Informacje ogólne 4

Przedmioty adresowane do studentów różnych kierunków studiów licencjackich prowadzonych w IFR 5

- Przedmioty językoznawcze do wyboru 5
- Jak zarządzać Wieżą Babel? Polityka językowa UE 5
- Język a kultura 7
- Kultura języka polskiego 10
- Podstawy języka łacińskiego i kultury antycznej 12
- Terminologia z elementami leksykografii 15
- Warsztat młodego językoznawcy 18
- Wiedza o akwizycji i nauce języków 20
- Przedmioty literaturoznawcze do wyboru 24
- Warsztat młodego literaturoznawcy 24

Przedmioty adresowane w pierwszej kolejności do studentów filologii francuskiej . 27

- Przedmioty językoznawcze do wyboru 27
- Francuskie idiomy i kolokwializmy 27
- Gramatyka kontrastywna dla tłumaczy 29
- Język francuski w kulturze 32
- Językoznawstwo francuskie 34
- Lektura francuskojęzycznego tekstu prasowego 37
- Nazwy żeńskie w języku polskim i francuskim 39
- Podstawy warsztatu nauczyciela języka francuskiego 43
- Przekład literacki – lektura i praktyka 45
- Świat kolorów w języku polskim i francuskim 48
- Zróżnicowanie językowe Belgii 51
- Przedmioty literaturoznawcze do wyboru 54
- Arcydzieła literatury francuskiej 54
- Belgia w literaturze 56
- Belgia walońska 58
- Francuskojęzyczna literatura belgijska 60
- Francuska literatura najnowsza 63
- Komiks belgijski 65
- Współczesna Francja – problemy, wyzwania, perspektywy 67
- Znani Belgowie w literaturze 69

Przedmioty adresowane w pierwszej kolejności do studentów filologii hiszpańskiej 72

- Przedmioty językoznawcze do wyboru 72

Hiszpańska fleksja werbalna	72
Hiszpańska leksyka: synonimy, antonimy, kolokacje	74
Hiszpańskie idiomy i kolokwializmy 1	76
Hiszpańskie idiomy i kolokwializmy 2	79
Język hiszpański w dialogu 1	82
Język hiszpański w dialogu 2	85
Struktury gramatyczne w powieści „Don Quijote” Cervantesa	87
Tłumaczenie (hiszpański i polski)	90
Zróżnicowanie językowe obszaru hiszpańskojęzycznego	92
• Przedmioty literaturoznawcze do wyboru	95
Historia kina hiszpańskiego 1	95
Historia kina hiszpańskiego 2	97
Hiszpańska droga do demokracji	99
Kobiety i kobiecość w hiszpańskiej literaturze XX i XXI wieku	102
Laboratorium tekstów kultury	105
Literackie podróże i miasta	107
Mistyka hiszpańska i mistyka à rebours w literaturze	110
Oblicza kryzysu we współczesnej powieści hiszpańskiej	113
Regiony autonomiczne Hiszpanii	116
Sztuka hiszpańska	118
Warsztat filologa hiszpańskiego	120
Wprowadzenie do humanistyki cyfrowej	122
Wprowadzenie do historii i kultury katalońskiej	125
Współczesna powieść hiszpańska (1939-2020)	127
Wstęp do literatury hispanoamerykańskiej: proza najnowsza	130
Przedmioty adresowane w pierwszej kolejności do studentów italianistyki	134
• Przedmioty językoznawcze do wyboru	134
Leksyka włoska: synonimy, antonimy, kolokacje	134
Zróżnicowanie językowe Włoch	136
• Przedmioty literaturoznawcze do wyboru	139
Arcydzieła sztuki włoskiej	139
Historia sztuki włoskiej	141
Kuchnia włoska	144
Kultura Włoch – warsztaty teatralne	146
Sztuka kulinarna Włoch	148
Wybrane zagadnienia literatury włoskiej	150

Informacje ogólne

1. Niniejsza broszura zawiera sylabusy przedmiotów do wyboru oferowanych studentom trzech kierunków studiów licencjackich prowadzonych w Instytucie Filologii Romańskiej (IFR): filologii francuskiej, filologii hiszpańskiej i italianistyki. Jest to tzw. pula ogólna.
2. Z puli ogólnej wybierane są przedmioty, które zostaną zaproponowane w danym roku akademickim. Jest to tzw. oferta roczna.
3. Zarówno pula ogólna, jak i oferta roczna są wspólne dla wszystkich kierunków studiów licencjackich prowadzonych w IFR.
4. Oferta roczna może obejmować także przedmioty realizujące wskazane w programie efekty uczenia się w obrębie dyscyplin językoznawstwa lub literaturoznawstwa oferowane przez inne jednostki Wydziału Neofilologii w ramach tzw. wydziałowej puli przedmiotów do wyboru.
5. Za opracowanie oferty rocznej odpowiadają wicedyrektorzy odpowiedzialni za obciążenia oraz kierownicy zakładów działających w IFR. Procedura rozpoczyna się na początku semestru letniego roku poprzedzającego. Ofertę ogłasza się studentom najpóźniej w pierwszym tygodniu semestru, w którym będzie obowiązywała.
6. Pula ogólna ma charakter otwarty, co oznacza, że prowadzący mają możliwość zgłaszania nowych propozycji. Procedura przyjęcia sylabusu nowego przedmiotu do wyboru rozpoczyna się najpóźniej dwa tygodnie przed Radą IFR poprzedzającą rozpoczęcie semestru i przebiega następująco:
 - a. w pierwszej kolejności sylabus podlega kontroli merytorycznej przez bezpośredniego przełożonego osoby proponującej nowy przedmiot (lub osobę przez niego wskazaną);
 - b. następnie sylabus podlega kontroli formalnej przez instytutowy Zespół ds. jakości kształcenia;
 - c. po uzyskaniu akceptacji merytorycznej i formalnej sylabus przyjmuje Rada IFR przed rozpoczęciem semestru, czyli najpóźniej na posiedzeniu we wrześniu lub w styczniu/lutym;
 - d. zatwierdzony przez Radę IFR sylabus dodawany jest do puli ogólnej i może być uwzględniany w ofertach rocznych.
7. Student/studentka ma prawo zapisu na dowolny przedmiot z oferty rocznej, o ile spełnia wskazane w sylabusie wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.
8. Przedmiot z oferty rocznej zostanie uruchomiony, jeśli liczba zapisanych na niego studentów osiągnie minimum wskazane w obowiązujących przepisach wyższego rzędu.
9. Jeśli liczba studentów zapisanych na przedmiot z oferty rocznej przekroczy wskazane maksimum, lista uczestników zajęć ustalona zostanie przez osobę prowadzącą w oparciu o sformułowane przez siebie kryteria. W przypadku ich braku jako kryterium przyjęta zostanie kolejność zapisu.

**Przedmioty adresowane do studentów różnych kierunków
studiów licencjackich prowadzonych w IFR**

• **Przedmioty językoznawcze do wyboru**

Jak zarządzać Wieżą Babel? Polityka językowa UE

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim JAK ZARZĄDZAĆ WIEŻĄ BABEL? POLITYKA JĘZYKOWA UE How to manage the Tower of Babel? EU language policy
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu: znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu: - zapoznanie z organizacjami i instytucjami wyznaczającymi kierunki europejskiej polityki językowej; - przedstawienie głównych założeń europejskiej polityki językowej, a także szans i wyzwań z nią związanych (np. wielojęzyczność i wielokulturowość, mediacja językowa i kulturowa, języki mniejszościowe i regionalne, konflikty językowe, regulacje dotyczące używania języków w instytucjach unijnych i krajach członkowskich);

	- przedstawienie narzędzi wspomagających realizację europejskiej polityki językowej: od koncepcji poziomu progowego po CEFR Companion Volume.	
13.	Treści programowe 1. Z jaką sytuacją językową mierzy się Europa? 2. Kto dyktuje reguły europejskiej polityki językowej? 3. Co reguluje i z czym się mierzy europejska polityka językowa? Jak wpływa na system edukacji w krajach członkowskich? 4. Od projektu poziomu progowego po CEFR Companion Volume. 5. Jak ESOKJ wpłynął na nasze życie? Model JO+2. Lifelong learning i savoir apprendre. 6. Dwu- i różnojęzyczność, dwu- i wielokulturowość. 7. Czy jesteśmy skazani na Wieżę Babel? Lingua franca i inne rozwiązania. 8. Dialog i mediacja czy konflikty? 9. Miejsce języków mniejszościowych i regionalnych w europejskiej polityce językowej. 10. Europejska polityka językowa – perspektywy i wyzwania dla filologa.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie podstawy prawne i ideologiczne wyznaczające kierunek europejskiej polityki językowej oraz wybrane narzędzia wspomagające jej realizację; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (źródła, opracowania, podręczniki, itp.) Council of Europe, <i>Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment – Companion volume</i>, Council of Europe Publishing, Strasbourg 2020 (www.coe.int/lang-cefr). <i>Europa bogata językami. Trendy w strategiach i praktykach dotyczących wielojęzyczności w Europie</i> (wyd. Guus Extra, Kutlay Yagmur), British Council, Cambridge University Press, 2012. Janowska I., „Europejski system opisu kształcenia językowego – treści i funkcje dokumentu” w: Lipińska E., Seretny A. (red.), <i>Umiejętność rozumienia i tworzenia tekstów w świetle „Standardów wymagań egzaminacyjnych” oraz „Europejskiego systemu opisu kształcenia językowego”, Księgarnia Akademicka, Kraków 2015, 17–30.</i> Komorowska H., „Polityka językowa – warianty rozwiązań w krajach europejskich” w: <i>Języki Obce w Szkole</i>, 2/2004, 38–45. Kutylowska K., <i>Polityka językowa w Europie. Raport analityczny</i>, IBE, Warszawa 2013. Martyniuk W., „ESOKJ 2020: nowy, zmodernizowany europejski system opisu kształcenia językowego”, w: <i>Postscriptum Polonistyczne</i>, 28(2), 1–18. Rada Europy, <i>Europejski System Opisu Kształcenia Językowego</i>, Wyd. CODN, Warszawa 2003.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się:	

	- projekt indywidualny lub grupowy (K_W01, K_U05, K_U09/K_U10); - test zaliczeniowy (K_W01, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - czynnego udziału w zajęciach (np. uczestnictwa w dyskusjach), - opracowania i przedstawienia projektu indywidualnego lub grupowego, - testu zaliczeniowego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (lektura wskazanych tekstów, wyszukiwanie informacji); - opracowanie projektu indywidualnego lub grupowego.	60
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Magdalena Krzyżostaniak, styczeń 2025, aktualizacja czerwiec 2025 Magdalena Krzyżostaniak, spr. ZdsJK+Witold Ucherek 22.09.2025)

Język a kultura

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim JĘZYK A KULTURA Language and Culture
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia hiszpańska, filologia francuska, italianistyka
7.	Poziom studiów I

8.	Rok studiów I, II	
9.	Semestr zimowy lub letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Celem przedmiotu jest poszerzenie świadomości różnic międzykulturowych poprzez zaznajomienie studentów z podstawowymi szkołami badawczymi w obrębie językoznawstwa kulturowego (NSM, JOS) oraz stosowanymi w nich terminami i metodami badawczymi, na przykładzie zachowań dyskursywnych przedstawicieli różnych lingwakultur.	
13.	Treści programowe 1. Co to jest hipoteza Sapira-Whorfa i dlaczego nie należy się jej bać? 2. Lingwistyka kulturowa w Polsce i na świecie. 3. Badania etnolingwistów lubelskich: od języka folkloru do wartości paneuropejskich. 4. Lingua mentalis, czyli język myśli. 5. NSM: atomy i cząsteczki. 6. NSM: eksplikacja i parafraza. 7. NSM: skrypty kulturowe. 8. Czym różni się Hiszpanie od Portugalczyków i czy to takie ważne? 9. Jak wzdychamy w różnych kulturach. 10. Angielska rezerwa i polska serdeczność. 11. Polski skrypt narzekania. 12. Miłość, ból, przeznaczenie: gdzie szukać portugalskich kulturemów? 13. Czy uśmiech to zawsze dobry znak? Kilka słów o języku gestów.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/Studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska z zakresu problematyki dotyczącej związków języka z kulturą; zna główne kierunki i najważniejsze osiągnięcia językoznawstwa kulturowego; - stosuje w wypowiedzi ustnej lub pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób i sięgając po terminologię z zakresu językoznawstwa kulturowego, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>)	

	Anusiewicz, J., <i>Lingwistyka kulturowa</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1994. Bartmiński, J., <i>Polskie wartości w europejskiej aksjoserze</i>, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2014. Boski, P., <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>, PWN, Warszawa 2009. Bułat Silva, Z., <i>Fado – podejście semantyczne. Próba interpretacji słów kluczy</i>, Atut, Wrocław 2008. Bułat Silva, Z., „Los vocativos de cariño en español peninsular. Un enfoque desde la Metalengua Semántica Natural”, <i>Pragmática Sociocultural</i>, Vol. 7, Issue 3, 2019, s. 445-467. Niebrzegowska-Bartmińska, S., <i>Definiowanie i profilowanie pojęć w (etno)lingwistyce</i>, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2020. Sapir, E., <i>Kultura, język, osobowość</i>, PIW, Warszawa 1978. Szarota, P., <i>Psychologia uśmiechu. Analiza kulturowa</i>, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2006. Whorf, B. L., <i>Language, Thought, and Reality</i>, MIT Press, Cambridge MA [1956]1973. Wierzbicka, A., <i>Język-umysł-kultura</i>, PWN, Warszawa 1999. Wierzbicka, A., <i>Semantyka. Jednostki elementarne i uniwersalne</i>, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2006. Wierzbicka, A., <i>Słowa klucze. Różne języki – różne kultury</i>, Wydawnictwa UW, Warszawa 2007.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - prezentacje ustne (indywidualne i/lub grupowe) i/lub projekty (K_W01, K_U05, K_U09/K_U10), - sprawdzian pisemny (K_W01, K_U05).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu: zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - wystąpienia ustnego (indywidualnego i/lub grupowego) i/lub projektu, - sprawdzianu pisemnego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych) np.:	
	- przygotowanie do zajęć: - przygotowanie prac/wystąpień/projektów: - przygotowanie do końcowej pracy kontrolnej:	30 15 15

	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(lipiec 2023, oprac. Zuzanna Bułat Silva, spr. ZdsJK + Magdalena Krzyżostaniak, sylabus zatwierdzony przez Radę IFR 25 września 2023, aktualizacja: styczeń 2025 Magdalena Krzyżostaniak, aktualizacja: Jadwiga Cook 10.04.25, spr. ZdsJK+Witold Ucherek, 22.09.2025)

Kultura języka polskiego

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim KULTURA JĘZYKA POLSKIEGO Polish Normative Linguistics
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum C1 wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami kultury języka oraz zasadami umożliwiającymi praktyczną działalność normatywną, służącą rozwijaniu umiejętności poprawnego i skutecznego używania polszczyzny. Kształcenie u studentów następujących umiejętności: 1. typologizacji błędów i ich rzetelnej korekty zgodnie z kryteriami poprawności językowej; 2. stosowania poprawnej polszczyzny w zakresie wymowy, ortografii, interpunkcji, leksyki, słowotwórstwa, fleksji i składni; 3. samodzielnego

	korzystania z opracowań o charakterze deskryptywno-preskryptywnym (poradników językowych, elektronicznych korpusów językowych, współczesnych słowników języka polskiego) oraz źródeł o charakterze naukowym z zakresu językoznawstwa normatywnego.	
13.	Treści programowe 1. Podstawowe pojęcia: system, uzus, norma i jej kodyfikacja, kryteria poprawności językowej i komunikacyjnej, innowacja językowa, hiperpoprawność, sprawność językowa; 2. Poprawność językowa w zakresie: - leksyki (naruszanie normy leksykalno-semantycznej, sposoby wzbogacania słownictwa, zapożyczenia i internacjonalizmy semantyczne, kolokacje, innowacje leksykalne i frazeologiczne); - fonetyki (poprawność i wariantywność wybranych zjawisk fonetycznych: zróżnicowanie normy fonetycznej, wymowa literowa głosek, mechanizmy zbytńskiego upraszczania grup spółgłoskowych; podstawy kultury żywego słowa); - słowotwórstwa (poprawność słowotwórcza nazw własnych i pospolitych, ocena poprawnościowa neologizmów słowotwórczych, zapożyczeń i neosemantyzmów); - fleksji (kulturowe uwarunkowania fleksji, odmiana rodzimych i obcych nazw osobowych, m.in. romańskich, oraz nazw miejscowych, wariantywność normy w zakresie wybranych paradygmatów fleksyjnych rzeczowników i przymiotników); - składni; - ortografii i interpunkcji (użycie wielkiej albo małej litery, pisownia łączna lub rozdzielna, pisownia wyrazów zapożyczonych, zasady polskiej interpunkcji); 3. Podstawy stylistyki (etyka i estetyka słowa, grzeczność językowa); 4. Podstawy leksykografii (praca warsztatowa kształcąca umiejętność korzystanie ze współczesnych słowników ogólnych i poprawnościowych w wersji tradycyjnej i elektronicznej).	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane pojęcia normatywistyki (system, uzus, norma i jej kodyfikacja, wariacja, kryteria poprawności językowej i komunikacyjnej, innowacja językowa, hiperpoprawność, sprawność językowa, kompetencja językowa i komunikacyjna); - wykorzystując posiadaną wiedzę z zakresu kultury języka polskiego, dokonuje analizy zjawisk językowych, używając odpowiednich terminów związanych z kulturą języka, a także wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje i wykorzystuje informacje na temat poprawności językowej pochodzące z różnych źródeł; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U01 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (źródła, opracowania, podręczniki, itp.)	

	Bańko M. (red.), <i>Polszczyzna na co dzień</i>, Warszawa 2006. Bartmiński J. (red.), <i>Współczesny język polski</i>, Lublin 2014. Jadacka H., <i>Kultura języka polskiego. Fleksja, słowotwórstwo, składnia</i>, Warszawa 2005. Markowski A., <i>Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne</i>, Warszawa 2005. Mosiółek-Kłosińska K. (red.), <i>Formy i normy, czyli poprawna polszczyzna w praktyce</i>, Warszawa 2001. Karpowicz T., <i>Kultura języka polskiego. Wymowa, ortografia, interpunkcja</i>, Warszawa 2009.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - ćwiczenia i dyskusje na zajęciach (K_W01, K_U01); - zadania domowe (K_W01, K_U01, K_U09/K_U10); - dwa sprawdziany pisemne (K_W01, K_U01, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ćwiczeń i dyskusji na zajęciach; - zadań domowych; - pozytywnych ocen uzyskanych z dwóch sprawdzianów pisemnych.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:	
	- konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
	- przygotowanie do zajęć (samodzielne lub w konsultacji z prowadzącym); - lektura wskazanej literatury; - przygotowanie do sprawdzianów pisemnych; - przygotowanie zadań domowych.	60
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Patrycja Krysiak, 20.12.2022; spr. Regina Solova 20.01.2023, aktualizacja styczeń 2025 Magdalena Krzyżostaniak, spr. ZdsJK+Witold Ucherek 22.09.2025)

Podstawy języka łacińskiego i kultury antycznej

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PODSTAWY JĘZYKA ŁACIŃSKIEGO I KULTURY ANTYCZNEJ
----	--

	Introduction to Latin and Ancient Culture
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu: - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ.
12.	Cele przedmiotu: Zapoznanie z podstawowymi informacjami nt. języka łacińskiego oraz głównymi kategoriami gramatycznymi (części mowy, części zdania), fonetyką łacińską, podstawami systemu gramatycznego języka łacińskiego w stopniu umożliwiającym tłumaczenie prostych zdań i krótkich tekstów. Zapoznanie z wybranymi sentencjami łacińskimi, skrótami i zwrotami używanymi w naukach humanistycznych. Pokazanie wpływu języka łacińskiego na kształtowanie się wybranych języków nowożytnych. Przybliżenie antyku grecko-rzymskiego jako jednego z filarów kultury europejskiej.
13.	Treści programowe: Przedstawienie struktury gramatycznej języka łacińskiego. Wprowadzenie stopniowo słownictwa i składni języka łacińskiego oraz wykorzystanie zdobytych umiejętności w tłumaczeniu preparowanych tekstów: alfabet, wymowa łacińska, iloczyn, akcent; deklinacja I; czasownik <i>sum, esse</i>; orzeczenie czasownikowe i imienne; składnia prostego zdania łacińskiego; koniugacje 1-4 w trybie oznajmującym i rozkazującym czasu teraźniejszego w stronie czynnej (<i>indicativus</i> i <i>imperativus praesentis activi</i>); deklinacja II; przyimki z akuzatywem (<i>accusativus</i>) i ablatywem (<i>ablativus</i>); składnia ACI.

	Tłumaczenie wybranych sentencji łacińskich uwzględniające kontekst ich powstania. Przedstawienie wybranych zagadnień z kultury antycznej związanych z mitologią, literaturą, ustrojem państwa rzymskiego (od republiki do cesarstwa), życiem codziennym Rzymian.	
14.	Zakładane efekty uczenia się: Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce języka łacińskiego wśród innych języków, zna jego system fonologiczny, gramatyczny i leksykalny; - wykorzystując posiadaną wiedzę językoznawczą, porównuje struktury i zjawiska języka łacińskiego ze strukturami i zjawiskami języka polskiego; przechodzi od struktur jednego języka do struktur drugiego; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się: K_W01 K_U06 K_U09
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (źródła, opracowania, podręczniki, itp.): Ryba J., E. Wolanin, A. Klęczar, <i>Homo Romanus. Podręcznik do języka łacińskiego i kultury antycznej</i>, Kraków 2017. Uzupełniające: Ryba J., E. Wolanin, A. Klęczar, <i>Homo Romanus. Zeszyt ćwiczeń do języka łacińskiego i kultury antycznej</i>, Kraków 2017. Materiały dodatkowe przygotowane przez osobę prowadzącą.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - prace pisemne w trakcie semestru i końcowe (K_W01, K_U06, K_U09), - przygotowanie do zajęć i aktywny udział w zajęciach (K_W01, K_U06, K_U09).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - ciągła kontrola obecności (dozwolone dwie nieobecności), - kontrola postępów w zakresie tematyki zajęć, - prace pisemne: sprawdziany gramatyczne i/ lub leksykalne i/lub tłumaczeniowe oraz sprawdziany ze znajomości sentencji oraz omówionych zagadnień z kultury antycznej. Liczba prac pisemnych w trakcie semestru zależy od grupy i prowadzącego zajęcia w danym semestrze. Ocena końcowa jest średnią z ocen cząstkowych uzyskanych w semestrze.	
19.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30

	praca własna studenta:	
	- przygotowanie do zajęć	30
	- przygotowanie do sprawdzianów	30
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Magdalena Wolf, 6.01.2023, spr. Zuzanna Bułat Silva 23.01.23, aktualizacja styczeń 2025 Magdalena Krzyżostaniak, aktualizacja: Jadwiga Cook 10.04.25, spr. ZdsJK+Witold Ucherek 22.09.2025)

Terminologia z elementami leksykografii

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim TERMINOLOGIA Z ELEMENTAMI LEKSYKOGRAFII Terminology with Elements of Lexicography
2.	Dyscyplina przedmiot do wyboru (językoznawczy)
3.	Język wykładowy francuski i polski, hiszpański i polski lub włoski i polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Filologia francuska, Filologia hiszpańska, Italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów II (ścieżka B), III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin warsztaty, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B2 wg ESOKJ, - znajomość wskazanego języka romańskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami i pojęciami z zakresu terminologii oraz z zasadami opracowywania list terminów i glosariuszy terminologicznych.

	Wykształcenie umiejętności samodzielnego opracowania terminologicznego wybranych tekstów specjalistycznych i/lub opracowania haseł do dwu- lub wielojęzycznego glosariusza terminologicznego (np. w ramach realizacji projektu „Terminology without Borders”).	
13.	Treści programowe: 1. Terminologia w teorii a. Terminologia jako dyscyplina naukowa. Związki interdyscyplinarne terminologii. Terminologia a leksykografia. b. Definicje terminu i terminologii. Wyraz a termin. Termin a pojęcie. c. Typologia terminów. d. Relacje pojęciowe i semantyczne w terminologii. 2. Terminologia w praktyce – zasady i etapy opracowywania list terminów i glosariuszy terminologicznych. a. Wprowadzenie do dziedziny, której dotyczą opracowywane teksty specjalistyczne. b. Identyfikacja terminów w tekstach. c. Poszukiwania słownikowe i encyklopedyczne; zapoznanie z istniejącymi glosariuszami, słownikami, bazami danych. d. Opracowanie list terminów i/lub haseł do glosariusza. e. Problem ekwiwalencji w terminologii.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska z zakresu terminologii oraz specyfikę opracowywania narzędzi terminologicznych, a także zna źródła informacji dotyczące wybranego języka romańskiego i języka polskiego; - wykorzystuje posiadaną wiedzę z zakresu terminologii do wyszukiwania, analizowania, oceniania i selekcjonowania informacji z różnych źródeł w wybranym języku romańskim i w języku polskim oraz wykorzystuje zdobytą wiedzę dla potrzeb opracowania list terminów i/lub haseł do dwu- lub wielojęzycznego glosariusza terminologicznego; - na poszczególnych etapach projektu planuje i organizuje pracę własną i zespołową. W pracy zespołowej skutecznie współpracuje z innymi uczestnikami, w projekcie przyjmuje różne role i wywiązuje się ze swoich zadań w wyznaczonym czasie, dzieli się posiadaną wiedzą i umiejętnościami.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U01 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Cabré M. T., <i>La terminologie. Théorie, méthode et applications</i>, traduit du catalan, adapté et mis à jour par M. C. Cormier et J. Humbley, Les Presses de l'Université d'Ottawa – Armand Colin, Ottawa – Paris 1998.	

	Cabré M. T., <i>La terminología : teoría, metodología, aplicaciones</i>, Editorial Antártida/Empúries, 1993. Gajda S., „Styl naukowy”, [w:] <i>Współczesny język polski</i>, (red.) J. Bartmiński, Wrocław 2014, s. 173-190. Gamero Pérez S., <i>La traducción de textos técnicos: descripción y análisis de textos</i>, Ariel, Barcelona 2001. Grucza F., „Terminologia. Jej przedmiot, status i znaczenie”, [w:] <i>Teoretyczne podstawy terminologii</i>, (red.) F. Grucza, Wrocław 1991, s. 11-44. L’Homme M.-Cl., <i>La terminologie: principes et techniques</i>, Les Presses de l’Université de Montréal, Montréal 2008. Santamaría Pérez, <i>La terminología como disciplina : definición, funciones y aplicaciones</i>, materiał dostępny na stronie: https://rua.ua.es/	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): – przygotowanie i zrealizowanie projektu indywidualnego lub grupowego (np. w ramach projektu „Terminology without Borders”), w tym przygotowanie wystąpienia ustnego (K_W01, K_U01, K_U09/K_U10)	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli postępów przygotowywanego projektu; - pozytywnych ocen za poszczególne zadania składające się na realizowany projekt indywidualny lub grupowy, którego celem jest opracowanie listy terminów i/lub wybranych haseł do dwu- lub wielojęzycznego glosariusza terminologicznego (np. w ramach realizacji projektu grupowego „Terminology without Borders”).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - warsztaty	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych) np.: - poszukiwania dokumentacyjne z dziedziny, której dotyczy projekt:	20
	- przygotowanie wystąpienia:	10
	- opracowanie listy terminów i/lub wybranych haseł do dwu- lub wielojęzycznego glosariusza terminologicznego:	30
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

(oprac. Kaja Gostkowska i Monika Głowicka, styczeń 2023; spr. Natalia Paprocka, 14.01.2023, spr. Regina Solova 20.01.2023, Zuzanna Bułat Silva 23.01.23, aktualizacja styczeń 2025, Magdalena Krzyżostaniak, spr. ZdsJK+Witold Ucherek 22.09.2025)

Warsztat młodego językoznawcy

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WARSZTAT MŁODEGO BADACZA Young Researcher's Workshop
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski, francuski, hiszpański, włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin warsztaty, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B2 wg ESOKJ, - znajomość języka romańskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie studentów ze specyfiką prowadzenia badań naukowych z zakresu językoznawstwa (np. pisanie prac i artykułów naukowych, przygotowywania wystąpień, organizowania konferencji naukowych, prowadzenia wymiany z innymi badaczami) oraz włączenie studentów w ich prowadzenie i realizację. Zapoznanie z bazami danych (biblioteki, internetowe bazy danych bibliograficznych, internetowe czasopisma, internetowe bazy artykułów naukowych, słowniki). Zapoznanie z zasadami tworzenia bibliografii, cytowania i redagowania przypisów. Zapoznanie z elementami prawa autorskiego. Uświadomienie studentom roli i miejsca językoznawstwa w obrębie systemu nauk.

13.	Treści programowe: Powyższe cele będą realizowane w sposób praktyczny w toku organizacji wydarzenia związanego z życiem naukowym, takiego jak konferencja, warsztaty lub publikacja zbioru artykułów naukowych na wybrany temat.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - wykorzystuje posiadaną wiedzę z zakresu językoznawstwa: właściwie dobiera źródła i informacje z nich pochodzące, dokonuje oceny, krytycznej analizy i syntezy wyselekcjonowanych informacji; - tworzy w języku kierunkowym i w języku polskim pisane lub ustne teksty o charakterze akademickim, właściwe dla określonej sytuacji komunikacyjnej; potrafi przy tym wykorzystać różnorodne źródła; - organizuje pracę własną i zespołową; w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) skutecznie współpracuje z innymi uczestnikami, przyjmuje w niej różne role, dzieli się posiadaną wiedzą i umiejętnościami.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_U01 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Wybór literatury zostanie zaproponowany przez prowadzącego zajęcia w zależności od tematu warsztatów i realizowanego projektu.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemna indywidualna praca semestralna lub indywidualny projekt semestralny lub udział w grupowym projekcie semestralnym - uczestnictwo w wydarzeniu/publikacji o charakterze naukowym (prezentacja wyników badań) (K_U01, K_U05, K_U09/K_U10); - aktywność i przygotowanie do zajęć, wykonywanie zadań cząstkowych (K_U01, K_U09/K_U10)	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pracy semestralnej / projektu semestralnego: 60% oceny końcowej; - przygotowania do zajęć oraz wykonywania zadań cząstkowych: 40% oceny końcowej.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - warsztaty:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć i wykonywanie zadań cząstkowych: - przygotowanie pracy zaliczeniowej / projektu indywidualnego lub grupowego:	60

- uczestnictwo w wydarzeniu/publikacji o charakterze naukowym (prezentacja wyników badań):	
łączna liczba godzin	90
Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Agata Sadkowska-Fidala, Kaja Gostkowska, Tomasz Wysocki, 4.01.2023, spr. Regina Solova 20.01.2023, Zuzanna Bułat Silva 23.01.23. aktualizacja styczeń 2025, Magdalena Krzyżostaniak, Jadwiga Cook 10.04.25, spr. ZdzJK+Witold Ucherek 22.09.2025)

Wiedza o akwizycji i nauce języków

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WIEDZA O AKWIZYCJI I NAUCE JĘZYKÓW Language Acquisition and Learning
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski lub francuski lub hiszpański lub włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka, w którym prowadzone są zajęcia: minimum B1 I wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie studentów: - z podstawowymi pojęciami dotyczącymi procesu uczenia się języka pierwszego, drugiego i obcego,

	- z indywidualnymi czynnikami wpływającymi na sukces i niepowodzenie tego procesu, - ze zmiennymi dydaktycznymi, które kształtują sposoby oraz tempo przyswajania języka, - ze strategiami uczenia się języków obcych, - ze współczesnymi metodami i technikami wpływającymi na efektywność uczenia się. Omawiane podczas zajęć treści mają stymulować autorefleksję studenta w odniesieniu do własnego procesu uczenia się języka, przygotowywać do kształcenia w autonomii przez całe życie i w różnorodnych kontekstach, w tym pozaformalnych i nieformalnych, oraz przy użyciu środków tradycyjnych i cyfrowych.	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny: - Co to znaczy znać język obcy? - Przyswajanie języka ojczystego, drugiego i obcego; różnice i podobieństwa procesu; interjęzyk. - Wybrane teorie przyswajania języka. - Czynniki wpływające na naukę języka. - Uczenie się i pamięć. - Style uczenia się. - Charakterystyka osób odnoszących sukces w nauce języka obcego. - Definicje i klasyfikacje strategii uczenia się; zasady treningu strategicznego. - Autonomia w nauce języków obcych; uczenie się formalne, pozaformalne i nieformalne języków obcych. - Ewaluacja w procesie uczenia się; miejsce błędu w komunikacji obcojęzycznej. - Rola <i>Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego</i> (i innych dokumentów opisujących kompetencje językowe) w nauce języków.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane zjawiska związane z psycholingwistyką; - wykorzystuje posiadaną wiedzę w zakresie psycholingwistyki do wyszukiwania, selekcjonowania, analizy, oceny, interpretacji i syntezy informacji związanych z akwizycją i nauką języka, pochodzących z różnych źródeł; - organizuje pracę własną i zespołową; w pracy zespołowej skutecznie współpracuje z innymi uczestnikami, przyjmuje w niej różne role, dzieli się posiadaną wiedzą i umiejętnościami.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U01 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Bawej-Krajewska H., Czetweryńska G., Gorzelak M. (red.), <i>Europejskie Portfolio Językowe dla Dorosłych</i>, Wyd. Rady Europy EAQUALS-ALTE, 2007.	

Brzeškiewicz Z., <i>Jak łatwo i skutecznie uczyć się języków obcych</i>, Studio Astropsychologii, Białystok 2005. Buzan T., <i>Rusz głową</i>, wyd. Ravi, Łódź 2005. Cyr P., <i>Les stratégies d'apprentissage</i>, CLE International, Paris 1998. Gajek E., Michońska-Stadnik A., <i>Strategie uczenia się języków w środowisku cyfrowym</i>, Wyd. Instytutu Lingwistyki Stosowanej WLS UW, Warszawa 2017. Leclercq P., Edmonds A., Sneed German E. (dir.), <i>Introduction à l'acquisition des langues étrangères</i>, De Boeck supérieur, Louvain-la-Neuve 2021. Michońska-Stadnik A., <i>Strategie uczenia się i autonomia ucznia w warunkach szkolnych</i>, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1996. Pawlak M., Marciniak I., Lis Z., Bartczak E., <i>Jak samodzielnie poznawać języki i kultury. Przewodnik metodyczny do Europejskiego Portfolio Językowego dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych i studentów</i>, Wyd. CODN, Warszawa 2006. Rada Europy, <i>Europejski System Opisu Kształcenia Językowego</i>, Wyd. CODN, Warszawa 2003. Serra M., Serrat E., Solé R., Bel A., Aparici M., <i>La adquisición del lenguaje</i>, Editorial Ariel, Barcelona 2008. Studenska A., <i>Strategie uczenia się, a opanowanie języka niemacierzystego</i>, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2005. Wilczyńska W., <i>Uczyć się czy być nauczonym? O autonomii w przyswajaniu języka obcego</i>, PWN, Warszawa – Poznań 2010.		
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemna praca semestralna i/lub sprawdzian pisemny (K_W01, K_U01, K_U09/K_U10), - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego i/lub grupowego) (K_U01, K_U09/K_U10) i/lub - przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego i/lub grupowego) (K_U01, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna) oraz pozytywnych ocen z: - pisemnej pracy semestralnej i/lub końcowego sprawdzianu pisemnego, - wystąpień ustnych (indywidualnych i/lub grupowych) i/lub, - wykonania projektu (indywidualnego i/lub grupowego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	60

	- czytanie zalecanej literatury: - prace projektowe: - przygotowanie do sprawdzianu i/lub pracy pisemnej:	
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Magdalena Krzyżostaniak, Aleksander Wiater; spr. Monika Grabowska, styczeń 2023;
spr. Regina Solova 20.01.2023, Zuzanna Bułat Silva 23.01.23, aktualizacja styczeń 2025,
Magdalena Krzyżostaniak, Jadwiga Cook 10.04.25, spr. ZdsJK+Witold Ucherek 22.09.2025

• **Przedmioty literaturoznawcze do wyboru**

Warsztat młodego literaturoznawcy

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WARSZTAT MŁODEGO BADACZA Young Researcher's Workshop
2.	Dyscyplina Literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski, francuski, hiszpański, włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin warsztaty, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B2 wg ESOKJ, - znajomość wskazanego języka romańskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie studentów ze specyfiką prowadzenia badań naukowych w zakresie literaturoznawstwa (np. pisanie prac i artykułów naukowych, przygotowywanie wystąpień, organizowania konferencji naukowych, prowadzenia wymiany z innymi badaczami) oraz włączenie studentów w ich prowadzenie i realizację. Zapoznanie z bazami danych (biblioteki, internetowe bazy danych bibliograficznych, internetowe czasopisma, internetowe bazy artykułów naukowych, słowniki). Zapoznanie z zasadami tworzenia bibliografii, cytowania i redagowania przypisów. Zapoznanie z elementami prawa autorskiego.

	Uświadomienie studentom roli i miejsca literaturoznawstwa w obrębie systemu nauk.	
13.	Treści programowe: Powyższe cele będą realizowane w sposób praktyczny w toku organizacji wydarzenia związanego z życiem naukowym, takiego jak konferencja, warsztaty lub publikacja zbioru artykułów naukowych na wybrany temat.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - wykorzystuje posiadaną wiedzę z zakresu literaturoznawstwa: właściwie dobiera źródła i informacje z nich pochodzące, dokonuje oceny, krytycznej analizy i syntezy wyselekcjonowanych informacji; - tworzy w języku kierunkowym i w języku polskim pisane lub ustne teksty o charakterze akademickim, właściwe dla określonej sytuacji komunikacyjnej; potrafi przy tym wykorzystać różnorodne źródła. - organizuje pracę własną i zespołową; w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) skutecznie współpracuje z innymi uczestnikami, przyjmuje w niej różne role, dzieli się posiadaną wiedzą i umiejętnościami.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_U02 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hispańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Wybór literatury zostanie zaproponowany przez prowadzącego zajęcia w zależności od tematu warsztatów i realizowanego projektu.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemna indywidualna praca semestralna lub indywidualny projekt semestralny lub udział w grupowym projekcie semestralnym - uczestnictwo w wydarzeniu/publikacji o charakterze naukowym (prezentacja wyników badań) (K_U02, K_U05, K_U09/K_U10); - aktywność i przygotowanie do zajęć, wykonywanie zadań cząstkowych (K_U02, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pracy semestralnej / projektu semestralnego: 60% oceny końcowej; - przygotowania do zajęć oraz wykonywania zadań cząstkowych: 40% oceny końcowej.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - warsztaty:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	60

- przygotowanie do zajęć i wykonywanie zadań cząstkowych: - przygotowanie pracy zaliczeniowej/projektu indywidualnego lub grupowego: - uczestnictwo w wydarzeniu/publikacji o charakterze naukowym (prezentacja wyników badań):	
łączna liczba godzin	90
Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Agata Sadkowska-Fidala, Kaja Gostkowska, Tomasz Wysocki, 4.01.2023, spr. Regina Solova 20.01.2023, Zuzanna Bułat Silva 23.01.23. aktualizacja styczeń 2025, Magdalena Krzyżostaniak, Jadwiga Cook 10.04.25, spr. ZdsJK+Tomasz Szymański 10.09.2025)

Przedmioty adresowane w pierwszej kolejności do studentów filologii francuskiej

• Przedmioty językoznawcze do wyboru

Francuskie idiomy i kolokwializmy

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim FRANCUSKIE IDIOMY I KOLOKWIALIZMY French Idioms and Colloquial Expressions
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski / polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka francuskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zajęcia <i>Francuskie idiomy i kolokwializmy</i> kierowane są do studentów zainteresowanych poszerzeniem znajomości języka ogólnego o odmianę kolokwialną oraz o zwroty idiomatyczne. Dzięki znajomości wariantu potocznego studenci będą mogli uczestniczyć w rozmowach w nowych rolach i sytuacjach komunikacyjnych, poszerzając tym samym zasób słownictwa. Znajomość francuskich idiomów rozbudowuje ponadto kompetencję socjokulturową.
13.	Treści programowe:

	Terminy <i>idiom</i> i <i>kolokwializm</i>; rejestry współczesnej francuszczyzny, w szczególności rejestr potoczny. – charakterystyka; przykładowe francuskie idiomy oraz kolokwializmy związane z tematyką taką jak np. relacje międzyludzkie; rodzina; edukacja i praca; emocje i reakcje; zdrowie; imprezy i życie towarzyskie; gastronomia; zwierzęta; liczby i kolory; ciało.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska, a także teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu językoznawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień odnoszących się do potocznej odmiany języka; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska; planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu;	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Blanche-Benveniste C., « La langue parlée», [in:] Marina Yaguello (dir.), <i>Le grand livre de la langue française</i>, Seuil, Paris 2003, s. 317-344. Caradec F., <i>N'ayons pas peur des mots. Dictionnaire du français argotique et populaire</i>, Larousse, Paris 1998. Cellard J., Rey A., <i>Dictionnaire du français non conventionnel</i>, Hachette, Paris 1991. Gadet F., «La variation: le français dans l'espace social, régional et international», [in:] Marina Yaguello (dir.), <i>Le grand livre de la langue française</i>, Seuil, Paris 2003, s.91-152. Gadet F., <i>La variation sociale en français</i>, Ophrys, Paris 2012. Jollin-Bertocchi S., <i>Les niveaux de langue</i>, Hachette, Paris 2003. Petitpas T., <i>Le français informel en classe de langue. Méthode pour l'enseignement et l'apprentissage du vocabulaire familier et populaire</i>, Harmattan, Paris 2018. Szymańska M., <i>Mól książkowy czyli „Szczur biblioteczny”: 150 wyrażen francuskich i ich (nie)odpowiedników polskich</i>, WSiP, Warszawa 1995. <i>Langue française</i>, n. 114/1997 («Les mots des jeunes. Observations et hypothèses»).	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - sprawdziany pisemne i/lub ustne (K_W01, K_U05, K_U09/K_U10), - praca pisemna i/lub prezentacja ustna (K_W01, K_U05, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć;	

	- sprawdzianów pisemnych i/lub ustnych; - domowych prac pisemnych i/lub - prezentacji ustnych.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć - przygotowanie prac pisemnych - przygotowanie do sprawdzianów	60
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3

(lipiec 2023, oprac. Aleksander Wiater, spr. ZdsJK + M. Krzyżostaniak, sylabus zatwierdzony przez Radę IFR 25 września 2023, aktualizacja: Jadwiga Cook 10.04.25; spr. ZdsJK+Agata Rębkowska 07.09.2025)

Gramatyka kontrastywna dla tłumaczy

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim GRAMATYKA KONTRASTYWNA DLA TŁUMACZY Contrastive Grammar for Translators
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski, polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów III

9.	Semestr 5 lub 6	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka francuskiego na poziomie minimum B2, - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B2.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie studentów z wybranymi różnicami gramatycznymi między językami francuskim i polskim, istotnymi z punktu widzenia praktyki przekładowej.	
13.	Treści programowe: Podstawowe różnice gramatyczne między językiem francuskim i polskim, na przykład: - dotyczące grupy nominalnej (np. kategoria określoności); - dotyczące grupy werbalnej (np. podstawowe różnice w systemie czasów w języku francuskim i polskim, aspekt w obydwu językach, tryby) - dotyczące wybranych zagadnień składniowych (np. szyk wyrazów w zdaniu, zdania bezpodmiotowe, użycie strony biernej, użycie zdań względnych, różnice w systemach przyimkowych obydwu języków, konstrukcje z czasownikami percepcyjnymi).	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska, a także teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu językoznawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień odnoszących się do języka francuskiego; - wykorzystuje posiadaną wiedzę językoznawczą, w szczególności odnoszącą się do języka francuskiego, do formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów oraz wykonywania zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych; - wykorzystując posiadaną wiedzę językoznawczą, porównuje struktury i zjawiska języka francuskiego ze strukturami i zjawiskami języka polskiego; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U01 K_U06 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>)	

<u>Gramatyki</u>, np.: Grévisse M., Goosse A., <i>Le bon usage</i>, Duculot, Paris 2001. Jadacka H., <i>Kultura języka polskiego. Fleksja, słowotwórstwo, składnia</i>, PWN, Warszawa 2005. Kwapisz-Osadnik K., <i>Podstawowe wiadomości z gramatyki polskiej i francuskiej. Szkic porównawczy</i>, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 2007. Markowski A., <i>Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne</i>, PWN Warszawa, 2005. Nagórko A., <i>Zarys gramatyki polskiej</i>, PWN, Warszawa 2006. Narjoux C., <i>Le Grevisse de l'étudiant. Grammaire graduelle du français</i>, De Boeck Supérieur, 2021. Riegel M. et al., <i>Grammaire méthodique du français</i>, PUF, Paris 2009. <u>Analizy</u>, np.: Cook J., <i>Potoczność w przekładzie dialogu powieściowego</i>, Universitas, Kraków 2019. Skibińska E., <i>Inaczej mówiąc... Tłumaczenie z francuskiego na polski. Ćwiczenia</i>, Dolnośląskie Wydawnictwo Edukacyjne, Wrocław 2001. Materiały do analiz poszczególnych zagadnień podaje prowadzący. <u>Słowniki</u>, np.: Ucherek E., <i>Polsko-francuski słownik przyimków</i>, PWN, Warszawa 1995. Ucherek E., <i>Francusko-polski słownik przyimków</i>, PWN, Warszawa 1997.		
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - przygotowanie i zrealizowanie grupowego projektu na temat wybranego zagadnienia, a następnie przedstawienie go na zajęciach (K_W01, K_U01, K_U06, K_U09/K_U10); - ćwiczenia i dyskusje na zajęciach (K_W01, K_U01, K_U06); - jedna lub dwie pisemne prace kontrolne (K_W01, K_U01, K_U06, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - przygotowanego w grupie i zaprezentowanego na zajęciach projektu na temat wybranego zagadnienia; - ciągłej kontroli obecności; - jednej lub dwóch pisemnych prac kontrolnych.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	60

- przygotowanie do zajęć (samodzielne lub w konsultacji z prowadzącym); - lektura wskazanej literatury; - przygotowanie do pisemnych prac kontrolnych; - przygotowanie projektu na temat wybranego zagadnienia.	
Łączna liczba godzin	90
Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3

(oprac. Regina Solová, Patrycja Krysiak, Kaja Gostkowska, Witold Ucherek, 16.12.2022, spr. RS 20.01.2023, aktualizacja: Jadwiga Cook 15.04.25, spr. ZdsJK+Agata Rębkowska 07.09.2025)

Język francuski w kulturze

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim JĘZYK FRANCUSKI W KULTURZE French Language in Culture
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski / polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów Filologia francuska, Filologia hiszpańska, Italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka francuskiego na poziomie minimum A1 wg ESOKJ.

12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Celem zajęć <i>Język francuski w kulturze</i> jest ukazanie funkcji języka francuskiego jako nośnika znaczeń kulturowych, narzędzia komunikacji międzykulturowej oraz systemu językowego kształtowanego przez kontekst społeczno-kulturowy. Zajęcia kładą nacisk na analizę zjawisk językowych w odniesieniu do ich funkcjonowania w różnych przestrzeniach kulturowych, z uwzględnieniem rejestrów językowych, wariantów regionalnych oraz zmian diachronicznych w zakresie leksykalno-semantycznym.	
13.	Treści programowe: - analiza językowa tekstów kultury (film, literatura, piosenki) pod kątem użytych w nich środków językowych i/lub - wpływ czynników kulturowych na zmienność językową francuszczyzny i/lub - socjolingwistyczne aspekty języka francuskiego w krajach frankofońskich i/lub - język jako element tworzenia tożsamości kulturowej i/lub - funkcjonowanie idiomów, metafor kulturowych i językowego obrazu świata we francuszczyźnie, na przykładzie wybranych tekstów kultury.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska, a także teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu językoznawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień odnoszących się do współczesnej francuszczyzny; - zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w odniesieniu do języka francuskiego i kultur krajów francuskojęzycznych, wraz z ich historycznymi, artystycznymi, społecznymi lub politycznymi uwarunkowaniami; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu;	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_W09 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Blanche-Benveniste C., « La langue parlée», [in:] Marina Yaguello (dir.), <i>Le grand livre de la langue française</i>, Seuil, Paris 2003, s. 317-344. Caradec F., <i>N'ayons pas peur des mots. Dictionnaire du français argotique et populaire</i>, Larousse, Paris 1998. Cellard J., Rey A., <i>Dictionnaire du français non conventionnel</i>, Hachette, Paris 1991. Gadet F., «La variation: le français dans l'espace social, régional et international», [in:] Marina Yaguello (dir.), <i>Le grand livre de la langue française</i>, Seuil, Paris 2003, s.91-152.	

	Gadet F., <i>La variation sociale en français</i>, Ophrys, Paris 2012. Jollin-Bertocchi S., <i>Les niveaux de langue</i>, Hachette, Paris 2003. Petitpas T., <i>Le français informel en classe de langue. Méthode pour l'enseignement et l'apprentissage du vocabulaire familier et populaire</i>, Harmattan, Paris 2018. Szymańska M., <i>Mól książkowy czyli „Szczur biblioteczny”: 150 wyrażeń francuskich i ich (nie)odpowiedników polskich</i>, WSiP, Warszawa 1995. <i>Langue française</i>, n. 114/1997 («Les mots des jeunes. Observations et hypothèses»).	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - sprawdziany pisemne i/lub ustne (K_W01 K_W09, K_U05, K_U09/K_U10), - praca pisemna i/lub prezentacja ustna (K_W01, K_W09, K_U05, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć; - sprawdzianów pisemnych i/lub ustnych; - domowych prac pisemnych i/lub - prezentacji ustnych.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć - przygotowanie prac pisemnych - przygotowanie do sprawdzianów	60
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3

(oprac. Jadwiga Cook 22.04.2025, spr. ZdsJK+Agata Rębkowska 07.09.2025)

Językoznawstwo francuskie

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim JĘZYKOZNAWSTWO FRANCUSKIE French Linguistics
2.	Dyscyplina językoznawstwo

3.	Język wykładowy polski, francuski	
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej	
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)	
6.	Kierunek studiów Filologia francuska, Filologia hiszpańska, Italianistyka	
7.	Poziom studiów I	
8.	Rok studiów II, III	
9.	Semestr letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu: - zaliczenie przedmiotu Językoznawstwo wymaganego w programie studiów danego kierunku; - znajomość języków polskiego i francuskiego na poziomie minimum B1.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie studentów z teoriami wybranych językoznawców francuskich.	
13.	Treści programowe: Wybrane podejścia badawcze językoznawców francuskich, jak np.: psychomechanika językowa Guillaume'a; składnia zależnościowa Tesnière'a; funkcjonalizm Martineta; semantyka Pottiera; leksyka-gramatyka Grossa; językoznawstwo wypowiedziane, w tym teoria dyskursu (np. Authier-Revuz, Benveniste, Culioli, Ducrot, Kerbrat-Orecchioni, Maingueneau, Rastier); lingwistyka tekstu (np. Adam, Combettes, Charolles); semantyka prototypu Kleibera.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska, a także teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu językoznawstwa francuskiego; zna zajmujące się nimi szkoły badawcze; - wykorzystuje posiadaną wiedzę językoznawczą, w szczególności odnoszącą się do języka francuskiego, do formułowania i rozwiązywania złożonych problemów, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U01

	różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu.	K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Bronckart J.-P., <i>Théories du langage. Nouvelle introduction critique</i>, Mardaga, Bruxelles 2019. Fuchs C., Le Goffic P., <i>Initiation aux problèmes des linguistiques contemporaines</i>, Hachette, Paris 1985. Moeschler J., Auchlin A., <i>Introduction à la linguistique contemporaine</i>, Armand Colin, Paris 1997. Monneret Ph., <i>Exercices de linguistique</i>, PUF, Paris 1999. Narjoux C., <i>Le Grevisse de l'étudiant : Grammaire graduelle du français</i>, De Boeck Supérieur, Paris 2018. Paveau M.-A., Sarfati G.-E., <i>Les grandes théories de la linguistique</i>, Armand Colin, Paris 2003. Zemmour D., <i>Initiation à la linguistique</i>, Ellipses, Paris 2004. Zufferey S., Moeschler J., <i>Initiation à l'étude du sens</i>, Auxerre 2012.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - końcowa praca kontrolna (K_W01, K_U05, K_U09/K_U10) - pisemna praca semestralna (indywidualna lub grupowa) (K_W01, K_U01, K_U09/K_U10) - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W01, K_U05, K_U09/K_U10)	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności; - zaprezentowanego na zajęciach referatu; - jednej pracy pisemnej; - jednego sprawdzianu.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:	
	- konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	60

- przygotowanie do zajęć (samodzielne lub w konsultacji z prowadzącym): - lektura wskazanej literatury: - opracowanie referatu: - przygotowanie do sprawdzianu pisemnego:	
łączna liczba godzin	90
Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3

(oprac. Agata Rębkowska, Witold Ucherek, grudzień 2022, aktualizacja: Jadwiga Cook 15.04.25, spr. ZdsJK+Agata Rębkowska 07.09.2025)

Lektura francuskojęzycznego tekstu prasowego

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim LEKTURA FRANCUSKOJĘZycznego TEKSTU PRASOWEGO Reading Press Texts in French
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski, z elementami polskiego
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów Filologia francuska, Filologia hiszpańska, Italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I (ścieżka B), II, III
9.	Semestr letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka francuskiego na poziomie minimum B1.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu

	Rozwinięcie kompetencji językowych poprzez kształcenie umiejętności analizy tekstu prasowego.	
13.	Treści programowe: - ćwiczenia praktyczne obejmujące rozumienie francuskojęzycznego prasowego tekstu pisanego; - ćwiczenia praktyczne na podstawie nagrania wideo związanego z bieżącymi wydarzeniami obecnymi w mediach francuskich; - tworzenie wypowiedzi ustnej (i/lub pisemnej) na podstawie samodzielnej lektury tekstu prasowego.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji francuskiej, wraz z ich społecznymi i/lub politycznymi uwarunkowaniami, na przykładzie zjawisk z zakresu studiowanych dyscyplin; - wykorzystuje posiadaną wiedzę językoznawczą do identyfikacji i analizy, posługując się odpowiednimi metodami, francuskojęzycznych tekstów prasowych oraz do ich interpretacji, określenia znaczeń, zakresu oddziaływania społecznego oraz ich miejsca w procesie historycznym i w przemianach społeczno-kulturowych, za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych ; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W09 K_U01 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Podręczniki: Blandin C., Delporte C., Robinet F., <i>Histoire de la presse en France, XXe-XXIe siècles</i>, Armand Colin, Paris 2016. Charon J.-M., <i>Les médias en France</i>, La Découverte, Paris 2014. Martin-Lagardette J.L., <i>Le guide de l'écriture journalistique</i>, La Découverte, Paris 2009. Peyroutet C., <i>Style et rhétorique</i>, Nathan, Paris 2013. Materiały dydaktyczne: bieżące i archiwalne artykuły prasowe w formie tradycyjnej i/lub elektronicznej (dobór tytułów według aktualnych potrzeb i wskazań prowadzącego).	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - prace kontrolne i/lub - pisemna praca semestralna (indywidualna lub grupowa) i/lub - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) i/lub	

	- przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego lub grupowego) (K_W09, K_U01, K_U05, K_U09/10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć; - projektów indywidualnych lub zespołowych (ustnych i/lub pisemnych); - kolokwium w formie ustnej lub pisemnej na koniec semestru (fakultatywnie).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (samodzielnie lub w konsultacji z prowadzącym): - przygotowywanie zadań ustnych i pisemnych (indywidualnie lub/i zbiorowo): - czytanie wskazanej literatury oraz przeszukiwanie zasobów internetowych:	60
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Aline Viviand, Witold Ucherek, grudzień 2022, spr. Regina Solova 20.01.2023, aktualizacja: Jadwiga Cook 15.04.25, spr. ZdsJK+Agata Rębkowska 07.09.2025)

Nazwy żeńskie w języku polskim i francuskim

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim NAZWY ŻEŃSKIE W JĘZYKU POLSKIM I FRANCUSKIM Feminitives in Polish and French
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski, polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)

6.	Kierunek studiów Filologia francuska, Filologia hiszpańska, Italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B2, - znajomość języka francuskiego na poziomie minimum B1.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu 1. Zapoznanie z problematyką feminizacji języka, asymetrii rodzajowo-płciowych. 2. Zapoznanie z najnowszymi tendencjami w komunikacji językowej w zakresie eksplikacji żeńskości. 3. Przedstawienie zjawiska feminizacji językowej w szerszej niż filologiczna perspektywie.
13.	Treści programowe: 1. Związki rodzaju gramatycznego z rodzajem naturalnym. 2. Lingwistyka płci w Polsce, we Francji i innych krajach frankofońskich – geneza, historia, obszar i metody badań, różnice rozwoju. 3. Wykłádники żeńskości w polszczyźnie i francuszczyźnie. 4. Polskie i francuskie definicje nazw żeńskich. Problemy terminologiczne: czym jest <i>feminativum</i> dla polskich badaczy, a czym dla francuskich? Na przykładzie struktur typu <i>redaktor naczelna, un/une journaliste, pani doktor, madame le/la président(e)</i>. 5. Historia nazw żeńskich w Polsce i we Francji. 6. Uwikłania społeczno-kulturowe feminatywów w języku polskim. Argumenty zwolenników i przeciwników konsekwentnej feminizacji. 7. Uwikłania społeczno-kulturowe feminatywów w języku francuskim. Argumenty zwolenników i przeciwników konsekwentnej feminizacji. 8. Porównanie polityki językowej Polski i francuskiego obszaru językowego na przykładzie problemu feminizacji. Dokumenty normatywne, uchwały Rady Języka Polskiego i Akademii Francuskiej, komisje terminologiczne. 9. Feminatywa w leksykografii ogólnej i dwujęzycznej (pl-fr, fr-pl). 10. Nowe tendencje: <i>écriture inclusive</i> we Francji i jej polskie odpowiedniki. 11. Feminizacja i dyskurs równościowy w komunikacji urzędowej i tekstach użytkowych.

	12. Feminizacja i dyskurs równościowy w komunikacji medialnej.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska związane z lingwistyką płci; - wykorzystuje posiadaną wiedzę językoznawczą, w szczególności odnosząc się do lingwistyki płci, do formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów oraz wykonywania zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych - wykorzystując posiadaną wiedzę językoznawczą, porównuje struktury i zjawiska języka francuskiego ze strukturami i zjawiskami języka polskiego; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U01 K_U06 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Literatura obowiązkowa: Académie Française, 2014, <i>La féminisation des noms de métiers, fonctions, grades ou titres. Mise au point de l'Académie Française</i>, online : http://www.academie-francaise.fr/actualites/la-feminisation-des-noms-de-metiers-fonctions-grades-ou-titres-mise-au-point-de-lacademie Becquer A.M., Cholewka N., Coutier M., 1999, <i>Femme, j'écris ton nom... Guide d'aide à la féminisation des noms de métiers, titres, grades et fonctions</i>, en ligne : http://www.ladocumentationfrancaise.fr/var/storage/rapports-publics/994001174.pdf Dister A., Moreau M.-L., <i>Féminiser ? Vraiment pas sorcier ! La féminisation des noms de métiers, fonctions, grades et titres</i>, Bruxelles 2009 (fragmenty). Elmiger D., <i>La féminisation de la langue en français et en allemand. Querelle entre spécialistes et réception par le grand public</i>, Paris 2008 (fragmenty). Houdebine-Gravaud A.M. (éd.), <i>La féminisation des noms de métiers en français et dans d'autres langues</i>, Paris 1998 (fragmenty). Jadacka H., <i>Kultura języka polskiego. Fleksja, słowotwórstwo, składnia</i>, Warszawa 2005. Karwatowska M., Szpyra-Kozłowska J., <i>Lingwistyka płci. On i ona w języku polskim</i>, Lublin 2005 (fragmenty). Lenoble-Pinson M., « Mettre au féminin les noms de métier : résistances culturelles et sociolinguistiques ». <i>Le français d'aujourd'hui</i>, vol. 4, n° 163, 2008, p. 73-79. Łaziński M., <i>O panach i paniach. Polskie rzeczowniki tytułowe a ich asymetria rodzajowo-płciowa</i>, Warszawa 2006 (fragmenty). Małocha-Krupa A., <i>Feminatywum w uwikłaniach językowo-kulturowych</i>, Wrocław 2018 (fragmenty).	

	Nowosad-Bakalarczyk M., <i>Płeć a rodzaj gramatyczny we współczesnej polszczyźnie</i>, Lublin 2009 (fragmenty). Literatura zalecana: Dąbrowska M., <i>Rodzaj gramatyczny a seksizm</i>, „Studia Linguistica Universitatis Iagellonicae Cracoviensis” 125, 2008, s. 67-78. Grochola-Szczepanek H., <i>Od gender studies do lingwistyki płci, czyli o terminologii genderowej w języku polskim</i>, „Język Polski” XC, z. 3, 2010, s. 211-219. Grzegorzczak R. (red.), <i>Gramatyka współczesnego języka polskiego. Morfologia</i>, t. 1, Warszawa 1994 (fragmenty). Hołojda K., „Jak Polki postrzegają feminatywy?” [w:] Małocha-Krupa A., Hołojda K., Krysiak P., Pietrzak W., <i>Równościowy savoir-vivre w tekstach publicznych</i>, Warszawa 2013, s. 101-105. Houdebine A.M., « Sur la féminisation des noms de métiers en France », <i>Recherches féministes</i> vol. 5, n°1, 1992, pp. 153-159, en ligne : http://erudit.org/revue/rf/1992/v5/n1/057677ar.pdf. Houdebine A.M., « Le français au féminin », <i>La Linguistique</i> 23, 1, 1987, s. 13-34. Houdebine A.M., « Problématique d’une recherche linguistique ». <i>Médias et Langage</i> 19-20, 1984, p. 61-63. Mathieu C., « Sexe et genre féminin : origine d’une confusion théorique ». <i>La Linguistique</i> 2, vol. 43, 2007, p. 57-72. Moreau T., <i>Dictionnaire féminin-masculin des professions, des titres et des fonctions</i>, Genève 1991. Robiche L., <i>Pratiques sociolinguistiques francophones de féminisation et de dégenrement</i>, L’Harmattan, Paris 2018. Viennot E. et al. (éd.), <i>L’Académie contre la langue française. Le dossier « féminisation »</i>, Éditions iXe, Donnemarie-Dontilly 2015.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - krótka praca semestralna (indywidualna lub grupowa) przedstawiająca wyniki analizy omawianych zjawisk na wybranym materiale (K_W01, K_U01, K_U06, K_U09/10); - ciągła kontrola obecności, zaangażowania i postępów w zakresie tematyki zajęć, w tym znajomości zadanych do przeczytania tekstów (K_W01, K_U06); - końcowy sprawdzian pisemny (K_W01, K_U01, K_U06).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - zaprezentowanej na zajęciach krótkiej pracy semestralnej (indywidualnej lub grupowej) przedstawiającej wyniki analizy omawianych zjawisk na wybranym materiale; - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, w tym znajomości zadawanych do przeczytania tekstów; - końcowego sprawdzianu pisemnego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć

	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (samodzielne lub w konsultacji z prowadzącym): - lektura wskazanej literatury; - przygotowanie pracy semestralnej; - przygotowanie do sprawdzianu pisemnego	60
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3

(oprac. Patrycja Krysiak, 2.01.2023, spr. Witold Ucherek, 12.01.23, spr. Regina Solova 20.01.2023, aktualizacja: Jadwiga Cook, 15.04.25, spr. ZdsJK+Agata Rębkowska 07.09.2025)

Podstawy warsztatu nauczyciela języka francuskiego

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PODSTAWY WARSZTATU NAUCZYCIELA JĘZYKA FRANCUSKIEGO Foundations of French Language Teacher Workshop
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski i polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I stopień
8.	Rok studiów II lub III rok
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin

11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - warunkiem uczestnictwa w zajęciach jest znajomość języka francuskiego na poziomie B2	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - celem przedmiotu jest wyposażenie studentów w podstawową wiedzę i umiejętności niezbędne do nauczania języka francuskiego w kontekście pozaformalnym (korepetycje, prywatne szkoły językowe) na poziomie nie wyższym niż B1 oraz uświadomienie im konieczności i możliwości dalszego kształcenia się w zakresie dydaktyki nauczania języka francuskiego	
13.	Treści programowe: - Europejski System Opisu Kształcenia Językowego; - podstawy podejścia komunikacyjnego i działaniowego w nauczaniu języków obcych; rola uczenia się języka w autonomii i w kontekstach nieformalnych; - techniki pracy z uczniem prowadzące do nabywania kompetencji komunikacyjnej w języku francuskim w zakresie fonetyki, gramatyki, słownictwa i rozwijania wrażliwości interkulturowej; - techniki pracy z uczniem w zakresie różnych działań językowych: mówienie – rozumienie tekstu ustnego - interakcja ustna, pisanie - rozumienie tekstu pisanego – interakcja pisemna.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska a także teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu językoznawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień odnoszących się do dydaktyki języka francuskiego; - wykorzystuje posiadaną wiedzę językoznawczą, odnoszącą się do dydaktyki języka francuskiego do formułowania i rozwiązywania złożonych problemów oraz wykonywania zadań wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U01 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Cadre commun de référence pour les langues : apprendre, enseigner, évaluer, Conseil de l'Europe, Strasbourg 2000 (tłumaczenie polskie : Europejski System Opisu Kształcenia Językowego, Warszawa, CODN 2003). Cuq J.-P., Gruca I., Cours de didactique du français langue étrangère et seconde, Presses Universitaires de Grenoble 2002. Cuq J.-P. (dir.), Dictionnaire de didactique du français langue étrangère et seconde, CLE International, Paris 2003.	

	Gębał P., <i>Dydaktyka języków obcych. Wprowadzenie</i>, PWN, Warszawa 2020. Grabowska M., <i>Apprentissage informel des langues étrangères</i>, L'Harmattan, Paris 2023. Janowska I., <i>Podejście zadaniowe do nauczania i uczenia się języków obcych. Na przykładzie języka polskiego jako obcego</i>. Universitas, Kraków 2011. Czasopisma: <i>Języki obce w szkole</i> i <i>Le Français dans le monde</i>.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - sprawdziany ustne i pisemne w ramach kontroli ciągłej lub sprawdzian końcowy: K_W01, K_U01 - pisemne i ustne zadania domowe: K_W01, K_U01, K_U09/K_U10 - przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego lub grupowego): K_W01, K_U01, K_U09/K_U10	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli postępów w przyswajaniu treści programowych i/lub sprawdzianu końcowego; - pisemnych i ustnych zadań domowych; - projektów indywidualnych lub grupowych.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin na realizację działań
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta/doktoranta (w tym udział w pracach grupowych), w tym: - przygotowanie do zajęć (samodzielnie lub w konsultacji z prowadzącym);	20
	- czytanie wskazanej literatury oraz przeszukiwanie zasobów internetowych;	20
	- przygotowanie projektów (indywidualnych lub grupowych)	20
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(18.09.2023, oprac. Monika Grabowska, spr. Witold Ucherek, sylabus zatwierdzony przez Radę IFR 25 września 2023, aktualizacja: Jadwiga Cook 22.04.25, spr. ZdsJK+Agata Rębkowska 07.09.2025)

Przekład literacki – lektura i praktyka

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PRZEKŁAD LITERACKI – LEKTURA I PRAKTYKA Literary Translation – Reading and Practice
2.	Dyscyplina

	językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski i francuski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów III
9.	Semestr 5 lub 6
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum C1, - znajomość języka francuskiego na poziomie minimum B2.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Wyposażenie w umiejętność interpretacji i komentowania wybranych zjawisk z dziedziny przekładu literackiego (na podstawie przekładów istniejących oraz własnych prób tłumaczenia)
13.	Treści programowe: 1. Relacja przekład – oryginał 2. Rola kontekstu historycznego, socjoliterackiego i kulturowego przekładu 3. Lektura przekładu: tekstowe i paratekstowe wykładniki statusu tekstu jako tekstu przełożonego 4. Porównawcza lektura oryginału i przekładu: 4.1. Pojęcia strategii i technik przekładu 4.2. Rola przynależności gatunkowej przekładanego tekstu 4.3. Sposoby rozwiązywania trudności wynikających z różnic międzyjęzykowych i ich skutki 4.4. Sposoby rozwiązywania trudności wynikających z różnic międzykulturowych i ich skutki 4.5. Sposoby traktowania w przekładzie środków stylistycznych użytych w oryginale i ich skutki

	5. Doświadczenie przekładu: własny przekład; uzasadnienie własnych decyzji dotyczących wybranych zjawisk występujących w oryginale	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska, a także teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu językoznawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień odnoszących się do języka francuskiego i przekładoznawstwa; - wykorzystuje posiadaną wiedzę językoznawczą, w szczególności odnoszącą się do języka francuskiego, do formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów oraz wykonywania zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych; - wykorzystując posiadaną wiedzę językoznawczą, porównuje struktury i zjawiska wybranego języka romańskiego ze strukturami i zjawiskami języka polskiego; przechodzi od struktur jednego języka do struktur drugiego; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U01 K_U06 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Ballard M., „Les stratégies de traduction des désignateurs de référents culturels”, w: tegoż (red.), <i>La Traduction, contact de langues et de cultures (1)</i>, Artois Presses Université, Arras 2005, s. 125–151. Barańczak S., „Mały, lecz maksymalistyczny manifest translatologiczny”, w: tegoż, <i>Ocalone w tłumaczeniu</i>, a5, Kraków 2004. Hejwowski K., <i>Kognitywno-komunikacyjna teoria przekładu</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2004. Jarniewicz J., <i>Gościnność słowa. Szkice o przekładzie literackim</i>, Znak, Kraków 2012. Risterucci-Roudnicky D., <i>Introduction à l'analyse des œuvres traduites</i>, Armand Colin, Paryż 2008. Słowniki języka francuskiego i polskiego, w szczególności: Le Robert (https://dictionnaire.lerobert.com/) Trésor de la Langue Française informatisé (http://atilf.atilf.fr/) Słownik języka polskiego PWN (https://sjp.pwn.pl/) Wielki słownik języka polskiego PAN (https://wsjp.pl/)	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się:	

	- ustny lub pisemny komentarz do wskazanego przekładu (praca indywidualna lub grupowa) (K_W01, K_U01, K_U06); - indywidualny lub grupowy przekład wybranego tekstu literackiego (fragmentów) z pisemnym komentarzem (K_W01, K_U01, K_U06, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pozytywnej oceny komentarza do wskazanego przekładu; - pozytywnej oceny przekładu wybranego tekstu (fragmentu) z komentarzem.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych) np.: - czytanie wskazanej literatury oraz samodzielne wyszukiwanie dodatkowych źródeł informacji w celu przygotowania dwóch prac pisemnych: - napisanie prac:	60
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3

(oprac. Elżbieta Skibińska i Natalia Paprocka, 16.12.2022, spr. Regina Solova 20.01.2023, aktualizacja: Jadwiga Cook 22.04.25, spr. ZdsJK+Agata Rębkowska 07.09.2025)

Świat kolorów w języku polskim i francuskim

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim ŚWIAT KOLORÓW W JĘZYKU POLSKIM I FRANCUSKIM Colour World in Polish and French
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski, polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów

	Filologia francuska, Filologia hiszpańska, Italianistyka	
7.	Poziom studiów I stopień	
8.	Rok studiów II lub III	
9.	Semestr zimowy lub letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B2, - znajomość języka francuskiego na poziomie minimum B1.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - dostarczenie podstawowej wiedzy z zakresu nauki o kolorze jako o złożonym zjawisku fizycznym, kulturowym i społecznym; - wprowadzenie w problematykę postrzegania i definiowania kolorów oraz ich nazywania w różnych językach, w tym zapoznanie studentów z wybranymi teoriami językoznawczymi poruszającymi kwestię nazywania barw w języku; - zapoznanie z różnicami leksykalnymi między językiem polskim a francuskim dotyczącymi nazywania różnych kolorów w obu językach, tworzenia pól semantycznych poszczególnych barw oraz powiązanych z nimi wyrażen idiomatycznych.	
13.	Treści programowe 1. Różne definicje koloru oraz sposoby klasyfikacji kolorów. 2. Kolor w językoznawstwie (wybrane teorie językoznawcze a kwestia nazywania barw w języku). 3. Analiza językowa nazw kolorów oraz wyrażen idiomatycznych zawierających odniesienia do poszczególnych barw (czerwonej, pomarańczowej, żółtej, niebieskiej, fioletowej, zielonej, szarej oraz białej i czarnej).	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma wiedzę na temat nazw kolorów jako specyficznego elementu podsystemu leksykalnego, zna uwarunkowania społeczne i kulturowe ich stosowania, jest świadomy/a ich waloru symbolicznego;	K_W01
	- wykorzystując posiadaną wiedzę językoznawczą, porównuje struktury i zjawiska języka francuskiego ze strukturami i zjawiskami języka polskiego;	K_U06
	- planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu	K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)

15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Brémond É., <i>L'intelligence de la couleur</i>, Éditions Albin Michel, Paris 2002. Charnay Y., De Givry H., <i>Comment regarder... les couleurs dans la peinture</i>, Éditions Hazan, 2011. Mollard-Desfour A., <i>Le dictionnaire des mots et expressions de couleur. Le blanc</i>, CNRS Éditions, Paris 2008. Mollard-Desfour A., <i>Le dictionnaire des mots et expressions de couleur. Le rouge</i>, CNRS Éditions, Paris 2009. Pastoureau M., <i>Bleu. Histoire d'une couleur</i>, Éditions du Seuil, 2000. Rzepińska M., <i>Historia koloru w dziejach malarstwa europejskiego</i>, Wydawnictwo Arkady, Warszawa 2009. Tokarski R., <i>Semantyka barw we współczesnej polszczyźnie</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 2004.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - ciągła kontrola obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, w tym znajomości zadanych do przeczytania tekstów (K_W01, K_U06, K_U09/10), - krótkie prace pisemne i wystąpienie ustne (indywidualne i/lub grupowe) (K_W01, K_U06, K_U09/10), - końcowy sprawdzian pisemny (K_W01, K_U06, K_U09/10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, w tym znajomości zadawanych do przeczytania tekstów; - krótkich prac pisemnych i wystąpienia ustnego (indywidualnych i/lub grupowych), - końcowego sprawdzianu pisemnego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:	
	- konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
	- przygotowanie do zajęć (samodzielne lub w konsultacji z prowadzącym):	
	- lektura wskazanej literatury;	20
	- przygotowanie krótkich prac pisemnych i wystąpienia ustnego;	20
	- przygotowanie do końcowego sprawdzianu pisemnego.	20
	łącznie liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Kaja Gostkowska 9.09.2024, spr. ZdsJK+Zuzanna Bułat Silva, 10.09.2024, spr. ZdsJK+Agata Rębkowska 07.09.2025)

Zróżnicowanie językowe Belgii

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim ZRÓŻNICOWANIE JĘZYKOWE BELGII Language Diversity in Belgium
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej/Katedra Filologii Niderlandzkiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, niderlandystyka
7.	Poziom studiów I stopień
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu 1. Zapoznanie studentów z wieloaspektową sytuacją językową i (inter-) kulturową Belgii ze szczególnym uwzględnieniem relacji między Flandrią, Walonią i Brukselą. 2. Rozwinięcie umiejętności analizowania przez studentów złożonej struktury społecznej i językowej Belgii, z wykorzystaniem podstawowych narzędzi socjolingwistycznych. 3. Przygotowanie studentów do formułowania możliwych 'scenariuszy' rozwoju sytuacji językowej i społeczno-politycznej Belgii (Flandrii, Walonii i Brukseli) w świetle aktualnych debat i tendencji.
13.	Treści programowe Podział terytorialny Belgii. Podział administracyjny Belgii. Podział językowy Belgii. Historia języków urzędowych w Belgii. Bruksela jako przypadek szczególny. Specyfika języka niderlandzkiego w Belgii. Specyfika języka francuskiego w Belgii.

14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- charakteryzuje złożoną sytuację językową i społeczno-kulturalną współczesnej Belgii, w szczególności relacje między Flandrią, Walonią i Stołecznym Regionem Brukseli, oraz wyjaśnia podstawowe mechanizmy i czynniki kształtujące tę sytuację w świetle wybranych teorii językoznawczych i socjolingwistycznych.	K_W01
	- identyfikuje i interpretuje główne dylematy społeczne, kulturowe i polityczne wielojęzycznej Belgii, ze szczególnym uwzględnieniem napięć między belgijskimi społecznościami językowymi (flamandzką, walońską, wielojęzyczną brukselską i wschodnio-belgijską niemiecką).	K_W09
	- samodzielnie analizuje problemy językowe i społeczno-polityczne Belgii, korzystając z różnych źródeł (w tym naukowych, statystycznych, medialnych) oraz nowoczesnych narzędzi informacyjno-komunikacyjnych i formułuje możliwe scenariusze rozwoju sytuacji językowej w Belgii.	K_U01
	- planuje i realizuje zadania indywidualne i zespołowe związane z analizą sytuacji językowej Belgii (również w kontekście interdyscyplinarnym: językoznawstwo-kultura-historia-polityka), efektywnie współpracując w grupie.	K_U09
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Czarnecka Bożena, Wizerunek Konga Belgijskiego w piśmiennictwie polskim i niderlandzkojęzycznym, Wrocław 2013 Łaptos Józef, Historia Belgii, Warszawa 1995 Osip-Pokrywka, Magda i in., Belgia Luksemburg. Praktyczny przewodnik Pascal, Warszawa 2012 Orzechowski Marek, W Belgii czyli gdzie? Warszawa 2019 Rajman Bolesław, Język i polityka językowa we Flandrii: historia i teraźniejszość, Wrocław 1992 Styk Maria Barbara, Belgia w relacjach Polaków. Antologia, Lublin 1999 Żelichowski Ryszard, Flandria, Warszawa 2018 Źródła internetowe: www.belgium.be, www.vlaanderen.be, www.wallonie.be, www.benelux.int Materiały własne prowadzącego	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: Weryfikacja zakładanych efektów uczenia się ma charakter ciągły i polega na ocenianiu aktywnego udziału oraz wykonywanych przez studentów w trakcie zajęć zadań indywidualnych i grupowych (pisemnych i ustnych) (K_W01, K_W09, K_U01, K_U09).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie aktywnego udziału studentów w zajęciach (25% oceny), a także na podstawie cząstkowych ocen wykonywanych przez studentów w trakcie zajęć pisemnych i ustnych zadań indywidualnych (45% oceny) i grupowych (30% oceny).	

18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (samodzielne lub w konsultacji z prowadzącym): - czytanie wskazanej literatury; - przygotowanie zadań (indywidualnych i grupowych, w tym krótkich prac pisemnych i wystąpień ustnych).	15 20 25
	łącznie liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Stefan Kiedroń 17.06.25, spr. ZdsJK+Agata Rębkowska 09.09.2025)

• **Przedmioty literaturoznawcze do wyboru**

Arcydzieła literatury francuskiej

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim ARCYDZIEŁA LITERATURY FRANCUSKIEJ Masterpieces of French Literature
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski z elementami francuskiego
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów Filologia francuska, Filologia hiszpańska, Italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II, III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka francuskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - wprowadzenie słuchaczy w dzieje literatury francuskiej, przekazanie im wiedzy o dotyczących jej źródłach informacji, prezentacja wybranych dzieł literackich w ich macierzystym, historycznym kontekście; - poznawanie wybranych utworów, kształcenie umiejętności ich rozumienia, interpretowania i komentowania.
13.	Treści programowe: Tematykę konwersatorium wyznacza lista wybranych arcydzieł literatury francuskiej, powstałych w okresie od średniowiecza do czasów współczesnych, których przeczytanie (we fragmentach lub w całości) obowiązuje uczestników zajęć. Listę tę każdorazowo ustalają prowadzący.

14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie wybrane fakty i zjawiska, a także teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu literaturoznawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień odnoszących się do literatury francuskiej i wybranych krajów francuskojęzycznych; - zna i rozumie najważniejsze zjawiska historii literatury francuskojęzycznej oraz wpływ na nie ważnych ośrodków życia literackiego i kulturalnego; - stosuje w wypowiedzi ustnej i/lub pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, potrafi przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska. - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W02 K_W08 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) K.Dybeł, B. Marczuk, J. Prokop, <i>Historia literatury francuskiej</i>, Warszawa, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. J.Adamski, <i>Historia literatury francuskiej</i>, Wrocław, Ossolineum, 1970.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - końcowy i cząstkowy sprawdzian ustny lub pisemny (K_W02, K_W08, K_U05, K_U09/K_U10);	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - kontroli obecności oraz pozytywnej oceny ze sprawdzianów.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu) z prowadzącym - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych), w tym: - czytanie literatury; - przygotowanie do zajęć; - przygotowanie do sprawdzianów.	60
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

(oprac. Maja Pawłowska, spr. ZdsJK+Tomasz Szymański 10.09.2025)

Belgia w literaturze

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim BELGIA W LITERATURZE Belgium in Literature
2.	Dyscyplina Literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy Polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej/Katedra Filologii Niderlandzkiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów Filologia francuska, Niderlandystyka
7.	Poziom studiów I stopień
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - wprowadzenie do podstawowych koncepcji reprezentacji, stereotypów, narracji tożsamościowych oraz mechanizmów konstruowania obrazu innego / innej wspólnoty w literaturze i dyskursie publicznym; - poszerzenie wiedzy o wybranych aspektach społecznych, gospodarczych, politycznych i kulturowych Belgii, Flandrii i Walonii w ujęciu historycznym i współczesnym; - rozwijanie umiejętności krytycznej analizy przedstawień Belgii, Flandrii i Walonii w literaturze Belgii i obcojęzycznej, z uwzględnieniem kontekstu społeczno-kulturowego
13.	Treści programowe Wybrane aspekty ekonomii, geopolityki, historii, kultury i sztuki Wspólnot Flamandzkiej i Walońskiej. Konfrontacja realiów z obrazem Flandrii i Walonii zawartej w dziełach literackich wybranych autorów belgijskich (np. Hugo Claus, Geert Van Istendael) i innych narodowości (np. Zbigniew Herbert, Marek Orzechowski, Lech Niekraś).

14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- objaśnia literackie przedstawienia wybranych aspektów ekonomii, geopolityki, historii, kultury i sztuki Wspólnot Flamandzkiej i Walońskiej w literaturze belgijskiej oraz w utworach autorów innych narodowości, wskazując ich kontekst społeczno-kulturowy i historyczny;	K_W09
	- analizuje ustnie i pisemnie sposoby przedstawiania Belgii, Flandrii i Walonii w tekstach literackich, stosując merytoryczną argumentację i uwzględniając kontekst historyczny i społeczno-kulturowy;	K_U05
	- planuje i organizuje pracę własną i zespołową nad analizą literackich przedstawień Belgii, Flandrii i Walonii, aktywnie współpracując z innymi członkami zespołu;	K_U09
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Belgia w relacjach Polaków , Lublin 1999. Bizek-Tatara Renata, Quaghebeur Marc, Teklik Joanna, Zbierska-Mościcka Judyta, Belgiem być. Fikcja i tożsamość we francuskojęzycznej literaturze Belgii (od końca XIX do początku XXI wieku) , Kraków 2017 Claus, Hugo, Cały smutek Belgii , Warszawa 1994 Kofta, Mirosława, Jasińska-Kania, Aleksandra (red), Stereotypy i uprzedzenia. Uwarunkowania psychologiczne i kulturowe . Warszawa 2001 Łaptos Józef, Historia Belgii , Warszawa 1995 Orzechowski Marek, W Belgii, czyli gdzie? Warszawa 2019 Van Reybrouck, David, Kongo. Opowieść o zrujnowanym kraju . Warszawa 2016. Znad Skaldy i Mozy. Antologia opowiadań belgijskich, t.1-2 , Warszawa 1983 Materiały własnego prowadzącego.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - Weryfikacja zakładanych efektów uczenia się ma charakter ciągły i obejmuje ocenę aktywności na zajęciach, przygotowania merytorycznego oraz realizacji powierzonych zadań indywidualnych i zespołowych, w formie ustnej i pisemnej (K_W09, K_U05, K_U09).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - aktywnego udziału w zajęciach (25% oceny), - częściowych ocen uzyskanych za wykonane zadania indywidualne i zespołowe (pisemne i ustne) (45%) i - projektu zespołowego, indywidualnej pracy pisemnej lub sprawdzianu końcowego (30%, forma do wyboru przez prowadzącego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30

	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
	- przygotowanie do zajęć (samodzielne lub w konsultacji z prowadzącym):	
	- lektura wskazanej literatury;	20
	- przygotowanie krótkich prac pisemnych i wypowiedzi ustnych;	20
	- przygotowanie projektu zespołowego, pracy pisemnej lub przygotowanie się do końcowego sprawdzianu pisemnego.	20
	łączna liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Bożena Czarnecka, 06.2025, spr. ZdsJK+Tomasz Szymański 10.09.2025)

Belgia walońska

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim BELGIA WALOŃSKA Walloon Region Of Belgium
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, niderlandystyka
7.	Poziom studiów I stopień
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ.

12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - Przedstawienie struktury terytorialnej i administracyjnej Regionu Walońskiego - Zapoznanie studentów z historią Regionu Walońskiego - Zapoznanie z wybranymi elementami literatury walońskiej	
13.	Treści programowe Historia Walonii, Społeczeństwo Walonii, Literatura Walonii	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w odniesieniu do różnych języków lub kultur, w szczególności do języka francuskiego lub kultur krajów francuskojęzycznych, wraz z ich historycznymi, artystycznymi, społecznymi lub politycznymi uwarunkowaniami;	K_W09
	- wykorzystuje posiadaną wiedzę literaturoznawczą, w szczególności odnoszącą się do francuskojęzycznej literatury belgijskiej, do formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów oraz wykonywania zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych;	K_U02
	- stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska;	K_U05
	- planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu.	K_U09
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Bizek-Tatara Renata, Quaghebeur Marc, Teklik Joanna, Zbierska-Mościcka Judyta, Belgiem być: fikcja i tożsamość we francuskojęzycznej literaturze Belgii (od końca XIX do początku XXI wieku), Universitas, Kraków 2017. Falicki Jerzy, Historia francuskojęzycznej literatury Belgów: zarys, Zakł. Nar. im. Ossolińskich, Wrocław 1990. Łaptos Józef, Historia Belgii, Zakł. Nar. im. Ossolińskich, Wrocław 1995. Quaghebeur Marc, Balises pour l'histoire des lettres belges de langue française, Labor, Bruxelles 1998. Literatura dodatkowa:	

	Manifeste pour la culture wallonne (1983), https://www.larevuetoudi.org/fr/story/manifeste-pour-la-culture-wallonne-1983	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - zadania pisemne (K_W09, K_U02, K_U05) - prezentacja w ramach pracy indywidualnej lub grupowej (K_W09, K_U02, K_U05, K_U09)	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - aktywności na zajęciach - zleconych zadań indywidualnych i/lub grupowych	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (samodzielne lub w konsultacji z prowadzącym):	
	- lektura wskazanej literatury;	20
	- przygotowanie krótkich prac pisemnych i wystąpienia ustnego;	20
	Łączna liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Tomasz Zielnik 06.2025, spr. ZdsJK+Tomasz Szymański 10.09.2025)

Francuskojęzyczna literatura belgijska

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim FRANCUSKOJĘZyczna LITERATURA BELIGJSKA Belgian Literature in French
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski, polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów

	Filologia francuska, Niderlandystyka	
7.	Poziom studiów I stopień	
8.	Rok studiów III	
9.	Semestr zimowy lub letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ; - znajomość języka francuskiego na poziomie minimum A2 wg ESOKJ.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentów z wybranymi elementami historii francuskojęzycznej literatury Belgii - zapoznanie studentów z wybranymi przykładami polskiej recepcji francuskojęzycznej literatury Belgii - omówienie wybranych dzieł literackich francuskojęzycznej literatury Belgii - przedstawienie wybranych przedstawicieli francuskojęzycznej literatury Belgii	
13.	Treści programowe Wybrane utwory francuskojęzycznej literatury belgijskiej. Francuskojęzyczna literatura belgijska w Polsce.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w odniesieniu do języka francuskiego i kultury francuskojęzycznej Belgii, wraz z ich historycznymi, artystycznymi, społecznymi lub politycznymi uwarunkowaniami;	K_W09
	- wykorzystuje posiadaną wiedzę literaturoznawczą, w szczególności odnoszącą się do francuskojęzycznej literatury belgijskiej, do formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów oraz wykonywania zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych;	K_U02
	- planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu	K_U09

15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Bizek-Tatara Renata, Quaghebeur Marc, Teklik Joanna, Zbierska-Mościcka Judyta, <i>Belgiem być: fikcja i tożsamość we francuskojęzycznej literaturze Belgii (od końca XIX do początku XXI wieku)</i>, Universitas, Kraków 2017. Falicki Jerzy, <i>Historia francuskojęzycznej literatury Belgów: zarys</i>, Zakł. Nar. im. Ossolińskich, Wrocław 1990. „Literatura na Świecie” 2011, nr 9-10 (Belgia) Łaptos Józef, <i>Historia Belgii</i>, Zakł. Nar. im. Ossolińskich, Wrocław 1995. Siwek Ryszard, <i>Od De Costera do Vaesa: pisarze belgijscy wobec niezwykłości</i>, Wydaw. Naukowe AP, Kraków 2001. Żurowska Joanna, « Zenon Przesmycki-Miriam et les Belges », [w:] R. Lubas-Bartoszyńska (red.), <i>La Jeune-Belgique et La Jeune-Pologne</i>, Wydawnictwo Naukowe WSP, Kraków 1988. Literatura dodatkowa: Klinkenberg Jean-Marie, « La production littéraire en Belgique francophone. Esquisse d’une sociologie historique », <i>Littérature</i> 44, 1981, ss. 33-50. Klinkenberg Jean-Marie, <i>Petites mythologies belges</i>, Labor, Bruxelles 2003. Klinkenberg Jean-Marie, Denis Benoît, <i>La Littérature belge. Précis d’histoire sociale</i>, Labor, Espace Nord, Bruxelles 2005. Quaghebeur Marc, <i>Balises pour l’histoire des lettres belges de langue française</i>, Labor, Bruxelles 1998.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: zadania pisemne indywidualne i/lub grupowe (K_W02, K_W08, K_U05, K_U09)	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - aktywności na zajęciach - zleconych zadań indywidualnych i/lub grupowych	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (samodzielne lub w konsultacji z prowadzącym): - lektura wskazanej literatury; - przygotowanie krótkich prac pisemnych i/lub wystąpienia ustnego;	20 20 20
	łączna liczba godzin zajęć	90

	Liczba punktów ECTS	3
--	---------------------	----------

(oprac. Tomasz Zielnik 06.2025, spr. ZdsJK+Tomasz Szymański 10.09.2025)

Francuska literatura najnowsza

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim FRANCUSKA LITERATURA NAJNOWSZA Most Recent French Literature
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Filologia francuska, Filologia hiszpańska, Italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów II, III
9.	Semestr letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka francuskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zaznajomienie studentów z wybranym zagadnieniem najnowszej literatury francuskiej lub francuskojęzycznej przełomu XX i XXI wieku; kształcenie umiejętności jej rozumienia, interpretowania i krytycznego komentowania z wykorzystaniem wiadomości historycznoliterackich; kształcenie umiejętności poszukiwania potrzebnych informacji w odpowiednich źródłach (np. w podręcznikach, monografiach, encyklopediach).
13.	Treści programowe: Szczegółowy program zajęć każdorazowo określa prowadzący. Zajęcia mają charakter monograficzny i służą zaznajomieniu studentów z wybranym zagadnieniem najnowszej literatury francuskiej lub francuskojęzycznej przełomu XX i XXI wieku oraz kształceniu umiejętności jej rozumienia,

	interpretowania i krytycznego komentowania z wykorzystaniem wiadomości historycznoliterackich.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu kluczowe zjawiska historii literatury francuskiej XX i XXI wieku oraz wpływ na nie ważnych ośrodków życia literackiego i kulturalnego w tym okresie; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska. - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W08 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Blanckeman B., Mura-Brunel, A., Dambre, M. (dir.), <i>Le Roman français au tournant du XXe siècle</i>, Presses Sorbonne Nouvelle, Paris, 2017. Dambre, M. (dir.), <i>Mémoires occupées. Fictions françaises et Seconde Guerre mondiale</i>, Presses de la Sorbonne Nouvelle, Paris, 2013. Dambre, M., Golsan, R. (dir.), <i>Exception de la France contemporaine. Histoire, imaginaire, littérature</i>, Presses Sorbonne Nouvelle, Paris, 2010. Gefen, A., <i>Réparer le monde. La littérature face au XXIe siècle</i>, Corti, Paris, 2017 Viart, D., <i>Anthologie de la littérature contemporaine. Romans et récits depuis 1980</i>, Armand Colin, Paris, 2013. Viart, D., Demanze, L., (dir.). <i>Fins de la littérature. Historicité de la littérature contemporaine</i>, Armand Colin, Paris, 2012. Viart, D., Demanze, L., (dir.). <i>Fins de la littérature. Esthétique et discours de la fin</i>, Armand Colin, Paris, 2012. Viart, D., Vercier, B., (dir.), <i>La Littérature française au présent</i> (2e édition), Bordas, Paris, 2008.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - końcowy lub częściowy sprawdzian ustny lub pisemny (K_W08, K_U09/K_U10) i/lub - przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego lub grupowego) (K_W08, K_U05, K_U09/K_U10) i/lub - pisemna praca semestralna (indywidualna lub grupowa) (K_W08, K_U05, K_U09/K_U10) i/lub - wystąpienie ustne (indywidualne lub grupowe) (K_W08, K_U05, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - oraz pozytywnej oceny z co najmniej jednego z poniższych komponentów:	

	- pracy kontrolnej (końcowej), - pisemnej pracy (indywidualnej lub grupowej), - przygotowania i zrealizowania projektu (indywidualnego lub grupowego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych), w tym: - czytanie literatury; - przygotowanie do zajęć; - przygotowanie do sprawdzianów.	60
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3

(oprac. Helena Duffy, Joanna Jakubowska, Joanna Kotowska-Miziniak, styczeń 2023; spr. Tomasz Szymański 20.01.2023, aktualizacja: Jadwiga Cook 10.04.2025, spr. ZdsJK+Tomasz Szymański 10.09.2025)

Komiks belgijski

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim KOMIKS BELGIJSKI Belgian Comic Books
2.	Dyscyplina Literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy Polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej/Katedra Filologii Niderlandzkiej ?
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów Filologia francuska, Niderlandystyka
7.	Poziom studiów I stopień
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni

10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - przedstawienie komiksu jako złożonego gatunku literackiego i multimodalnego – ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki narracji obrazkowo-tekstowej i jej odbioru; - przybliżenie historii i głównych nurtów komiksu belgijskiego, zarówno francusko-, jak i niderlandzkojęzycznego, wraz z sylwetkami wybranych twórców i dzieł; - ukazanie funkcjonowania komiksu w belgijskim kontekście społecznym, kulturowym i rynkowym, ze szczególnym uwzględnieniem relacji z odbiorcą; - wprowadzenie do podstawowych zagadnień przekładoznawczych związanych z komiksem, w tym wyzwań językowych, semiotycznych, kulturowych;	
13.	Treści programowe Komiks jako gatunek literacki. Komiks jako gatunek multimodalny. Komiks i jego odbiorcy. Historia komiksu belgijskiego. Komiksy belgijskich autorów francusko- i niderlandzkojęzycznych. Przekład komiksu.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- charakteryzuje komiks jako gatunek literacki i multimodalny oraz opisuje jego funkcje i znaczenie w kulturze belgijskiej (francusko- i niderlandzkojęzycznej); - opisuje podstawowe wyzwania przekładu komiksu i ich wpływ na odbiór dzieła w kontekście interkulturowym;	K_W02
	- objaśnia uwarunkowania historyczne, społeczne i kulturowe komiksu belgijskiego oraz charakteryzuje podejmowaną w nim problematykę (np. tożsamość, kolonializm, przemiany społeczne);	K_W09
	- analizuje samodzielnie wybrane komiksy flamandzkie i walońskie, stosując podstawowe narzędzia literaturoznawcze i interpretuje je w szerszym kontekście społecznym i kulturowym, bazując na wyszukanych i wyselekcjonowanych informacjach z różnych źródeł;	K_U02
	- planuje i realizuje zadania indywidualne i zespołowe, aktywnie uczestnicząc w analizach, prezentacjach i dyskusjach na temat komiksu belgijskiego;	K_U09
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Gąsowski, Paweł, Wprowadzenie do kognitywnej poetyki komiksu, Poznań 2016	

	Kurc, Bartosz, <i>Komiks – opowiadanie obrazem. Od narracji do znaku</i>, Kutno 2019 Wróblewski, Michał, <i>Powieść graficzna. Studium gatunku w perspektywie kognitywistycznej</i>, Łódź 2016. Materiały własne prowadzącego.		
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - Weryfikacja zakładanych efektów uczenia się ma charakter ciągły i obejmuje ocenę aktywności na zajęciach, przygotowania merytorycznego oraz realizacji powierzonych zadań indywidualnych i zespołowych, w formie ustnej i pisemnej. (K_W02, K_W09, K_U02, K_U09)		
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - aktywnego udziału studentów w zajęciach (25% oceny), - częściowych ocen wykonywanych przez studentów pisemnych i ustnych zadań indywidualnych (45% oceny) i - projektu zespołowego (30% oceny).		
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć	
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:		
	- konwersatorium:	30	
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):		
	- przygotowanie do zajęć (samodzielne lub w konsultacji z prowadzącym):	20	
	- lektura wskazanej literatury;	20	
	- przygotowywanie krótkich prac pisemnych i wypowiedzi ustnych;	20	
	- przygotowanie projektu zespołowego.	20	
	łączna liczba godzin zajęć	90	
	Liczba punktów ECTS	3	

(oprac. Bożena Czarnecka, 06.2025, spr. ZdsJK+Tomasz Szymański 10.09.2025)

Współczesna Francja – problemy, wyzwania, perspektywy

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WSPÓŁCZESNA FRANCJA – PROBLEMY, WYZWANIA, PERSPEKTYWY Contemporary France – problems, challenges, perspectives
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski z elementami francuskiego
4.	Jednostka prowadząca przedmiot

	Instytut Filologii Romańskiej	
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)	
6.	Kierunek studiów Filologia francuska, Filologia hiszpańska, Italianistyka	
7.	Poziom studiów I	
8.	Rok studiów I, II lub III	
9.	Semestr zimowy lub letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie studentów z podstawową wiedzą z zakresu geografii, instytucji państwowych, szkolnictwa, administracji i kultury współczesnej Francji oraz z obecnością tychże w tekstach literackich i innych tekstach kultury.	
13.	Treści programowe: Różnorodność krajobrazu naturalnego i kulturowego Francji, struktura terytorialna rejonu francuskojęzycznego, francuskie instytucje. Dziedzictwo historyczne, artystyczne oraz kulturowe Francji. Wybrane krainy geograficzne i miasta obszaru francuskojęzycznego pod względem ich obecności w literaturze współczesnej i innych tekstach kultury.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji francuskiej, wraz z ich społecznymi i politycznymi uwarunkowaniami; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W09 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Auduc J.-L., Le système éducatif français, Nathan, Paris 2018. Bourgeois R., Eurin S., La France des régions. Préparation DELF, PUG, Grenoble 2001.	

	Cobbold D. et al., <i>Atlas des vins de France</i>, Hachette, Paris 2021. Cheize R., <i>La France. Aspects géographiques et économiques</i>, Armand Colin, Paris 1998. De Gunten B., <i>Les institutions de la France</i>, Nathan, Paris 2020. Labruno G., Juguet I., <i>La géographie de la France</i>, Nathan, Paris 2020. Robuchon J. (dir.), <i>Le Grand Larousse gastronomique</i>, Larousse, Paris 2017. Wybrane przez prowadzącego/ą teksty literackie i/lub teksty kultury. Inne źródła wybrane i wskazane przez prowadzącego/ą.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - przygotowanie wystąpienia ustnego (grupowego i/lub indywidualnego) (K_W09, K_U05, K_U09/10); - prace kontrolne (K_W09, K_U05, K_U09/10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - prezentacji grupowych i/lub indywidualnych; - 1 lub 2 prac kontrolnych.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie zalecanej literatury; - przygotowanie prezentacji i wystąpienia; - przygotowanie do sprawdzianu:	60
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

(oprac. Jagoda Cook, Joanna Kotowska-Miziniak, Joanna Jakubowska, styczeń 2023; spr. Witold Ucherek i Natalia Paprocka; spr. Tomasz Szymański, 20.01.2023, aktualizacja: Jadwiga Cook 22.04.25, spr. ZdsJK+Tomasz Szymański 10.09.2025)

Znani Belgowie w literaturze

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim ZNANI BELGOWIE W LITERATURZE Famous Belgian People in Literature
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy

	Polski	
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej/Katedra Filologii Niderlandzkiej	
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)	
6.	Kierunek studiów Filologia francuska, Niderlandystyka	
7.	Poziom studiów I stopień	
8.	Rok studiów I, II lub III	
9.	Semestr zimowy lub letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentów z literackimi reprezentacjami autentycznych i fikcyjnych postaci pochodzących z Belgii lub z nią utożsamianych, obecnych w literaturze różnych języków i epok; - wprowadzenie w zagadnienia strategii literackiego konstruowania tożsamości i stereotypów, w kontekście postaci związanych z Belgią; - rozwijanie umiejętności krytycznej analizy i interpretacji tekstów literackich, z uwzględnieniem sposobów konstruowania literackich wyobrażeń Belga, Walona i Flamanda.	
13.	Treści programowe Literacki obraz wybranych postaci autentycznych i fikcyjnych pochodzących z Belgii lub z nią utożsamianych, np. Jean-Baptiste Clamence w <i>Upadku</i> Alberta Camusa, król Leopold II w <i>Jądrze ciemności</i> Josepha Conrada, Hercules Poirot w powieściach Agathy Christie.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- rozpoznaje i wyjaśnia historyczne, społeczne i kulturowe konteksty wybranych przedstawień postaci związanych z Belgią w literaturze światowej, ze szczególnym uwzględnieniem literatury niderlandzko- i francuskojęzycznej;	K_W09
	- formułuje spójne wypowiedzi pisemne i ustne na temat literackich reprezentacji postaci związanych z Belgią, posługując się logiczną argumentacją i odwołując się do opinii innych autorów lub badaczy;	K_U05

	- planuje i realizuje zadania indywidualne i zespołowe, uczestnicząc we wspólnej analizie tekstów i dyskusjach nad literackimi przedstawieniami postaci związanych z Belgią.	K_U09
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Hochschild, Adam. <i>Duch króla Leopolda. Opowieść o chciwości, terrorze i bohaterstwie w kolonialnej Afryce</i>, Warszawa 2012. Łaptos Józef, <i>Historia Belgii</i>, Warszawa 1995 Kofta, Mirosława, Jasińska-Kania, Aleksandra (red), <i>Stereotypy i uprzedzenia. Uwarunkowania psychologiczne i kulturowe</i>. Warszawa 2001 Materiały własne prowadzącego.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - Weryfikacja zakładanych efektów uczenia się ma charakter ciągły i obejmuje ocenę aktywności na zajęciach, przygotowania merytorycznego oraz realizacji powierzonych zadań indywidualnych i zespołowych, w formie ustnej i pisemnej (K_W09, K_U05, K_U09).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - aktywnego udziału w zajęciach (25% oceny), - częstkowych ocen uzyskanych za wykonane zadania indywidualne i zespołowe (pisemne i ustne) (45%) i - projektu zespołowego, indywidualnej pracy pisemnej lub sprawdzianu końcowego (30%, forma do wyboru przez prowadzącego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (samodzielne lub w konsultacji z prowadzącym):	
	- lektura wskazanej literatury;	20
	- przygotowanie krótkich prac pisemnych i wypowiedzi ustnych;	20
	- przygotowanie projektu zespołowego, pracy pisemnej lub przygotowanie się do końcowego sprawdzianu pisemnego.	20
	łącznie liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Bożena Czarnecka, 06.2025, spr. ZdsJK+Tomasz Szymański 10.09.2025)

Przedmioty adresowane w pierwszej kolejności do studentów filologii hiszpańskiej

• Przedmioty językoznawcze do wyboru

Hiszpańska fleksja werbalna

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim HISZPAŃSKA FLEKSJA WERBALNA Spanish Verbal Inflexion
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska. italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów II, III
9.	Semestr letni lub zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zajęcia z <i>Hiszpańskiej fleksji werbalnej</i> mają na celu doskonalenie znajomości podsystemu gramatycznego języka hiszpańskiego, ze szczególnym uwzględnieniem odmiany czasownika: zarówno w odniesieniu do form fleksyjnych, jak i ich użycia oraz pełnionych przez nie funkcji językowych. Zajęcia wskazują na możliwości wyboru wśród różnych form w zakresie synonimii składniowej z uwzględnieniem implikowanych różnic stylistycznych.

	Kolejnym celem jest wdrożenie studentów do analizy porównawczej pomiędzy strukturami języków hiszpańskiego i polskiego, celem świadomego wykorzystywania transferu pozytywnego przy jednoczesnym unikaniu interferencji.	
13.	Treści programowe Omówienie i analiza oraz praktyczne wykorzystanie struktur gramatycznych, ze szczególnym uwzględnieniem form czasownika – zarówno w odniesieniu do form fleksyjnych, jak i ich użycia oraz pełnionych przez nie funkcji językowych. Przegląd hiszpańskich czasów, trybów, stron i aspektów, a także reakcji przyimkowej czasownika, połączony z analizą porównawczą pomiędzy strukturami języka hiszpańskiego i polskiego, w celu świadomego wykorzystywania transferu pozytywnego, przy jednoczesnym unikaniu interferencji skutkujących błędami typowymi dla użytkownika polskojęzycznego.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - wykorzystuje posiadaną wiedzę o systemie fleksyjnym hiszpańskiego czasownika do dokonywania analiz przykładowych użyć oraz porównania strukturalnego i stylistycznego wybranych form; - wykorzystując posiadaną wiedzę o systemie fleksji werbalnej języka hiszpańskiego, porównuje konstrukcje czasownikowe i użycie różnych czasów, trybów, stron i aspektów ze strukturami języka polskiego; przechodzi między strukturami obu języków, unikając interferencji typowych dla użytkowników polskojęzycznych; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_U01 K_U06 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Alzugaray P., Barrios M.J., Hernández C., <i>Preparación al diploma de español (nivel intermedio) B2</i>, Edelsa, Madrid 2008. Bosque I. (coord.), <i>Tiempo y aspecto en español</i>, Catedra, 1990. Hernández Mercedes M. P., <i>Tiempo para practicar el indicativo y el subjuntivo</i>, Edelsa, Madrid 2006. Hernández Mercedes M. P., <i>Tiempo para practicar las preposiciones</i>, Edelsa, Madrid 2006. Martínez-Atienza de Dios M., "El sistema verbal en las gramáticas y manuales de español como lengua extranjera. Fundamentos y corpus de investigación", <i>Círculo de Lingüística Aplicada a la Comunicación</i>, 95, pp.1-6. Niestorowicz T., "Algunas consideraciones sobre el aspecto en el sistema verbal del español y del polaco", <i>Roczniki Humanistyczne</i>, LXII/5, pp.113-122. Sándor L., <i>Tiempo para practicar los pasados</i>, Edelsa, Madrid 2004.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się:	

	- pisemne prace kontrolne, składające się na ocenę końcową (K_U01, K_U06, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - ciągła kontrola obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć; - pisemne prace kontrolne.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - przygotowanie do sprawdzianów.	60
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Justyna Salamon, styczeń 2023; spr. ZdsJK + Magdalena Krzyżostaniak, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Justyna Wesoła, 15.09.2025)

Hiszpańska leksyka: synonimy, antonimy, kolokacje

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim HISZPAŃSKA LEKSYKA: SYNONIMY, ANTONIMY, KOLOKACJE Spanish Lexis: Synonyms, Antonyms, Collocations
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański z elementami języka polskiego
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III

9.	Semestr zimowy lub letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum A2 wg ESOKJ.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Celem przedmiotu jest doskonalenie wiedzy o systemie leksykalnym języka hiszpańskiego oraz umiejętności praktycznego zastosowania tej wiedzy poprzez zgłębienie podstawowych relacji istniejących pomiędzy jednostkami leksykalnymi takimi jak synonimia, antonimia, kolokacje, homonimia, polisemia itp., pracę z wybranymi mechanizmami słowotwórczymi wspomagającymi poszerzanie słownika oraz zaznajomienie z innymi zjawiskami leksykalnymi (barbaryzmy, eufemizmy, onomatopeje, peryfrazy) – ze szczególnym uwzględnieniem różnicowania regionalnego i stylistycznego hiszpańszczyzny.	
13.	Treści programowe Szeroki zakres zadań poświęconych funkcjonowaniu jednostek leksykalnych w szerszym kontekście, w szczególności koncentrujących się na zjawiskach: homonimii; polisemii; synonimii; antonimii; gradacji semantycznej; kolokacjach; eufemizmach; wykrzyknikach i onomatopejach; peryfrazach; barbaryzmach; mechanizmach słowotwórczych; wariantach regionalnych i stylistycznych hiszpańszczyzny.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane współzależności istniejące między różnymi jednostkami budującymi system leksykalny w języku hiszpańskim; - identyfikuje, określa i analizuje wybrane współzależności istniejące między różnymi jednostkami budującymi system leksykalny w języku hiszpańskim; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu, przyjmując różne role.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Literatura obowiązkowa: Wicherek M., <i>Lexicografía del español</i>, Wydawnictwo Alter, Kraków 2019. Literatura zalecana: Baralo M., Genís M., Santana M. E., <i>Vocabulario. Medio B1</i>, Anaya, Madrid 2018. Bosque I. (dir.), <i>REDES. Diccionario combinatorio del español contemporáneo</i>, SM, Madrid 2010. Castro Viúdez F., Díaz Ballesteros P., <i>Aprende gramática y vocabulario 3 (Nivel B1)</i>, SGEL 2006. <i>Diccionario de sinónimos y antónimos del español actual</i>, SM, Madrid 2002.	

	Encinar A., <i>Uso interactivo del vocabulario. Nivel A1-B1</i> , Edelsa, Madrid 2012. Menéndez P., <i>Ejercicios de léxico. Nivel Medio</i> , Anaya, Madrid 2010.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć i/lub (K_W01, K_U05, K_U09/K_U10), - prac pisemnych i wystąpień ustnych (indywidualnych i/lub grupowych) i/lub (K_W01, K_U05, K_U09/K_U10), - sprawdzianów pisemnych (K_W01, K_U05).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - ciągła kontrola obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - pisemna praca i wystąpienie ustne (indywidualne i/lub grupowe), - sprawdzian pisemny.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć:	30
	- przygotowanie prac pisemnych i wystąpień ustnych:	15
	- przygotowanie do końcowej pracy kontrolnej:	15
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Magdalena Krzyżostaniak, grudzień 2022; spr. ZdsJK + Magdalena Krzyżostaniak, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Justyna Wesoła, 15.09.2025)

Hiszpańskie idiomy i kolokwializmy 1

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim HISZPAŃSKIE IDIOMY I KOLOKWIALIZMY 1 Spanish Idioms and Colloquial Expressions 1
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański / polski

4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej	
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)	
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka	
7.	Poziom studiów I	
8.	Rok studiów II lub III	
9.	Semestr zimowy lub letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B2 II wg ESOKJ. - znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie studentów z definicją i podstawową typologią związków frazeologicznych oraz z definicją kolokwializmów i mechanizmami ich tworzenia w języku hiszpańskim. Zapoznanie z wybranymi wyrażeniami idiomatycznymi oraz kolokwialnymi w języku hiszpańskim możliwymi do wykorzystania na poziomie B1 oraz ich porównanie z polskimi ekwiwalentami dotyczącymi wybranych pól semantycznych.	
13.	Treści programowe 1. Związki frazeologiczne: definicja i typologia. 2. Różnicowanie stylistyczne hiszpańszczyzny. 3. Kolokwializmy: definicja, typologia i mechanizmy powstawania. 4. Znajomość związków frazeologicznych i kolokwializmów jako element kompetencji komunikacyjnej. 5. Przegląd hiszpańskich idiomów i kolokwializmów związanych z: naturą, zwierzętami i roślinami; gastronomią i kulinariami; pogodą i zjawiskami atmosferycznymi; liczbami; meblami i częściami domu; kolorami; czasem; modą i urodą; częściami ciała; zdrowiem, chorobami i dolegliwościami. 6. Polskie ekwiwalenty hiszpańskich idiomów i kolokwializmów – analiza porównawcza.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie wybrane fakty i zjawiska związane z wariantami stylistycznymi hiszpańszczyzny (w szczególności z wariantem kolokwialnym) oraz z podsystemem leksykalnym języka (ze szczególnym	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01

	uwzględnieniem wyrażen frazeologicznych); rozumie znaczenie idiomów i kolokwializmów dla kompetencji komunikacyjnej na poszczególnych poziomach zaawansowania; - wykorzystując posiadaną wiedzę dotyczącą kompetencji leksykalnej i socjolingwistycznej, porównuje wyrażenia frazeologiczne i zwroty kolokwialne możliwe do zastosowania na poziomie B1 w języku hiszpańskim z analogicznymi strukturami języka polskiego; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową (zwłaszcza podczas zadań wymagających zastosowania działań interakcyjnych lub mediacyjnych), a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	K_U06 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Briz A., El español coloquial: situación y uso, Arcos Libros-La Muralla, SL 1998. Buitrago Jiménez A., Diccionario de dichos y frases hechas, Espasa, Barcelona 2012. Calles J., Bermejo B., Frases informales, jergas y argot, Libsa, Madrid 2011. Corpas Pastor G., Manual de fraseología española, Gredos, Madrid 1996. Corpas Pastor G., Diez años de investigación en fraseología: análisis sintáctico-semánticos, contrastivos y traductológicos, Iberoamericana Madrid 2003. Coto Bautista V., Turza Ferré A., Tema a tema. Curso dirigido a la conversación B2, Edelsa, Madrid 2011. Marín Villora T., Aprende expresiones idiomáticas en español con ejemplos y ejercicios, Wrocław 2024. Ruiz Gurillo L., Aspectos de fraseología teórica española, Universitat de València, Valencia 1997. Sanmartín Sáez J., Diccionario de argot, Espasa, Madrid 2006. Seco M., Andrés O., Ramos G., Diccionario fraseológico documentado del español actual: locuciones y modismos españoles, Santillana, Madrid 2004. Tueros C., Neologismos coloquiales, Castellano Actual https://www.udep.edu.pe/castellanoactual/neologismos-coloquiales/ Varela F., H. Kubarth, Diccionario Fraseológico del Español Moderno, Gredos Madrid 1994. Vranic G., Hablar por los codos. Frases para un español cotidiano, Edelsa, Madrid 2004. Zuluaga A., Introducción al estudio de las expresiones fijas, Peter Lang Frankfurt 1980.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - sprawdzian pisemny (K_W01, K_U06), - domowe prace pisemne (grupowe) (K_W01, K_U06, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć;	

	- sprawdzianów pisemnych; - domowych prac pisemnych.	
18.	Nakład pracy studenta	
	forma realizacji zajęć przez studenta	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć - przygotowanie prac pisemnych - przygotowanie do sprawdzianów	60
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

(oprac. Łukasz Smuga, David Monzó Campos Trinidad Marín Villora, 3.01.2023; spr. ZdsJK + Magdalena Krzyżostaniak, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Justyna Wesoła 15.09.2025)

Hiszpańskie idiomy i kolokwializmy 2

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim HISZPAŃSKIE IDIOMY I KOLOKWIALIZMY 2 Spanish Idioms and Colloquial Expressions 2
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański / polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów II lub III
9.	Semestr

	zimowy lub letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B2 II wg ESOKJ. - znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B2 I wg ESOKJ.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie studentów różnymi propozycjami typologii związków frazeologicznych oraz z cechami poszczególnych odmian stylistycznych hiszpańszczyzny (ze szczególnym uwzględnieniem stylu potocznego) i z mechanizmami tworzenia kolokwializmów w języku hiszpańskim. Zapoznanie z wybranymi wyrażeniami idiomatycznymi oraz kolokwialnymi w języku hiszpańskim możliwymi do wykorzystania na poziomie B2 oraz ich porównanie z polskimi ekwiwalentami dotyczącymi wybranych pól semantycznych. Zwrócenie uwagi na możliwe problemy przy tłumaczeniu wyrażen frazeologicznych i kolokwializmów na inny język.	
13.	Treści programowe 1. Związki frazeologiczne: propozycje typologii. 2. Definicje różnych odmian stylistycznych hiszpańszczyzny. 3. Kolokwializmy: definicja, typologia i mechanizmy powstawania. 4. Znajomość związków frazeologicznych i kolokwializmów jako element kompetencji komunikacyjnej. 5. Przegląd hiszpańskich idiomów i kolokwializmów związanych z: relacjami międzyludzkimi, sposobami na podtrzymanie i zakończenie rozmowy; rodziną; edukacją i pracą; literaturą i kinem; sposobami podkreślania elementów mowy; emocjami i reakcjami; imprezami i życiem towarzyskim; opisem wypadków i zdarzeń; gastronomią i restauracjami. 6. Polskie ekwiwalenty hiszpańskich idiomów i kolokwializmów – analiza porównawcza. 7. Problemy przy tłumaczeniu wyrażen frazeologicznych i kolokwialnych.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska związane z wariantami stylistycznymi hiszpańszczyzny (w szczególności z wariantem kolokwialnym) oraz z podsystemem leksykalnym języka (ze szczególnym uwzględnieniem wyrażen frazeologicznych); rozumie znaczenie idiomów i kolokwializmów dla kompetencji komunikacyjnej na poszczególnych poziomach zaawansowania; - wykorzystując posiadaną wiedzę dotyczącą kompetencji leksykalnej i socjolingwistycznej, porównuje wyrażenia frazeologiczne i zwroty kolokwialne możliwe do zastosowania na poziomie B2 w języku hiszpańskim z analogicznymi strukturami języka polskiego; przechodzi od struktur jednego języka do struktur drugiego; podczas tłumaczenia przewiduje	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U06

	możliwe problemy związane z zastosowaniem wyrażen frazeologicznych i kolokwialnych w języku docelowym; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową (zwłaszcza podczas zadań wymagających zastosowania działań interakcyjnych lub mediacyjnych), a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.		K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (źródła, opracowania, podręczniki, itp.) Briz A., El español coloquial: situación y uso, Arcos Libros-La Muralla, SL 1998. Buitrago Jiménez A., Diccionario de dichos y frases hechas, Espasa, Barcelona 2012. Calles J., Bermejo B., Frases informales, jergas y argot, Libsa, Madrid 2011. Corpas Pastor G., Manual de fraseología española, Gredos, Madrid 1996. Corpas Pastor G. , Diez años de investigación en fraseología: análisis sintáctico-semánticos, contrastivos y traductológicos, Iberoamericana Madrid 2003. Coto Bautista V., Turza Ferré A., Tema a tema. Curso dirigido a la conversación B2, Edelsa, Madrid 2011. Marín Villora T., Aprende expresiones idiomáticas en español con ejemplos y ejercicios, Wrocław 2024. Ruiz Gurillo L., Aspectos de fraseología teórica española, Universitat de València, Valencia 1997. Sanmartín Sáez J., Diccionario de argot, Espasa, Madrid 2006. Seco M., Andrés O., Ramos G., Diccionario fraseológico documentado del español actual: locuciones y modismos españoles, Santillana, Madrid 2004. Tueros C., Neologismos coloquiales, Castellano Actual https://www.udep.edu.pe/castellanoactual/neologismos-coloquiales/ Varela F., H. Kubarth, Diccionario Fraseológico del Español Moderno, Gredos Madrid 1994. Vranic G., Hablar por los codos. Frases para un español cotidiano, Edelsa, Madrid 2004. Zuluaga A., Introducción al estudio de las expresiones fijas, Peter Lang Frankfurt 1980.		
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - sprawdzian pisemny (K_W01, K_U06), - domowe prace pisemne (grupowe) (K_W01, K_U06, K_U09/K_U10).		
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć; - sprawdzianów pisemnych; - domowych prac pisemnych.		
18.	Nakład pracy studenta		
	forma realizacji zajęć przez studenta	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć	
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:	30	

- ćwiczenia	
praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
- przygotowanie do zajęć	
- przygotowanie prac pisemnych	
- przygotowanie do sprawdzianów	60
Łączna liczba godzin	90
Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

(oprac. Łukasz Smuga, David Monzó Campos Trinidad Marín Villora, 3.01.2023; spr. ZdsJK + Magdalena Krzyżostaniak, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Justyna Wesoła 15.09.2025)

Język hiszpański w dialogu 1

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim JĘZYK HISPZAŃSKI W DIALOGU 1 Spanish in Dialogue 1
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I lub II
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ.

12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zajęcia Język hiszpański w dialogu 1 kierowane są do studentów pragnących rozwijać i doskonalić kompetencje w zakresie interakcji ustnej. Pozwalają zapoznać się z definicją kompetencji interakcyjnej zgodnej z ustaleniami zawartymi w CEFR Companion Volume, analizują poziomy kompetencji interakcyjnej ustnej dla poszczególnych poziomów zaawansowania, omawiają i stwarzają możliwość wypróbowania w praktyce strategii interakcyjnych podporządkowanych funkcjom językowym właściwym dla progowego poziomu komunikacji (tj. wyrażanie opinii, udzielanie rad, prośba o informację, prostowanie informacji itp.).	
13.	Treści programowe: 1. Czym jest kompetencja interakcyjna? 2. Kompetencja interakcyjna ustna: opis i deskryptory dla poszczególnych poziomów zaawansowania. 3. Strategie interakcyjne: zabieranie głosu, współpraca, prośba o wyjaśnienie (na przykładzie funkcji językowych przewidzianych dla poziomu B1 i przy wykorzystaniu tematów tkj. rodzina, problemy rodzinne i sposoby ich rozwiązywania; podróże; praca, warunki pracy, nowe zawody; gastronomia, gotowanie, tradycyjne potrawy, restauracje; sztuka; zdrowie, choroby i dolegliwości, ochrona zdrowia; moda i uroda; środki transportu; - ochrona środowiska, prawa zwierząt; nowe sposoby komunikacji i problemy z nimi związane; aktualne problemy społeczne; sport i rekreacja;- obowiązek szkolny. 4. Rola negocjacji i mediacji w skutecznej komunikacji. 5. Interferencje w zakresie kompetencji interakcyjnej i sposoby ich unikania.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie wybrane fakty i zjawiska związane z kompetencją interakcyjną podczas interakcji ustnej; zna strategie interakcyjne typowe dla języka hiszpańskiego; rozumie znaczenie kompetencji interakcyjnej dla kompetencji komunikacyjnej na poszczególnych poziomach zaawansowania; - wykorzystując posiadaną wiedzę dotyczącą kompetencji interakcyjnej, porównuje zachowania budujące współpracę komunikacyjną w zakresie interakcji ustnej w języku hiszpańskim z analogicznymi zachowaniami w języku polskim; stosuje wyrażenia i zwroty typowe dla poziomu progowego umożliwiające realizowanie strategii interakcyjnych w języku hiszpańskim; przechodzi od struktur jednego języka do struktur drugiego; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową (zwłaszcza podczas zadań wymagających zastosowania działań interakcyjnych lub mediacyjnych), a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_U01 K_U06 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Consejo de Europa, Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación. Volumen complementario, Servicio de publicaciones del Consejo de Europa, Estrasburgo 2020, www.coe.int/lang-cefr.	

	Coto V., Turza A., <i>Tema a tema. Curso dirigido a la conversación B1</i>, Edelsa, Madrid 2012. Lobón M.ª J., López G., Ron A. I., <i>Expresión oral. Nivel intermedio</i>, EnCLAVE, Madrid 2010. López M.ª R., <i>Hablemos en clase. Actividades para la interacción oral en español</i>, Edinumen, Madrid 2008. Miquel L., Sans N., <i>De dos en dos. Actividades interactivas de producción oral</i>, Difusión, Barcelona 2013. Palomino M. A., <i>Dual. Pretextos para hablar</i>, Edelsa, Madrid 2003. Pardo Llibrer A., "Interrumpir o no interrumpir: claves para una competencia interactiva", <i>Foro de profesores de E/LE</i>, 2023/19, pp. 133- 142. Redondo Juárez P., "Desarrollo de la competencia interaccional: caracterización de interacciones entre aprendientes de español", en Molina Vidal, I., del Pozo García, A., García Florenciano, M., Muñoz López, J. (eds.) <i>ELEUK ampliando horizontes: propuestas didácticas y avances en investigación</i>, Instituto Cervantes 2025, pp. 227-242. Pinillo R., <i>iBien dicho! Ejercicios de expresión oral</i>, SGEL, Madrid 2007.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - sprawdzian ustny (K_U01, K_U06, K_U09/K_U10), - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego i/lub grupowego) (K_U01, K_U06, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć - sprawdzianu ustnego - wystąpienia ustnego (indywidualnego i/lub grupowego)	
18.	Nakład pracy studenta	
	forma realizacji zajęć przez studenta	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:	
	- ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
	- przygotowanie do zajęć: - przygotowanie prac/wystąpień: - przygotowanie do sprawdzianów i egzaminu.	60
	łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3

(oprac. David Monzo Campos, grudzień 2022; spr. ZdsJK + Magdalena Krzyżostaniak, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Justyna Wesola, 15.09.2025)

Język hiszpański w dialogu 2

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim JĘZYK HISPZAŃSKI W DIALOGU 2 Spanish in Dialogue 2
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B1 II wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zajęcia Język hiszpański w dialogu 1 kierowane są do studentów pragnących rozwijać i doskonalić kompetencje w zakresie interakcji ustnej. Pozwalają zapoznać się z definicją kompetencji interakcyjnej zgodnej z ustaleniami zawartymi w CEFR Companion Volume, analizuje poziomy kompetencji interakcyjnej ustnej dla poszczególnych poziomów zaawansowania, omawia i stwarza możliwość wypróbowania w praktyce strategii interakcyjnych podporządkowanych funkcjom językowym właściwym dla poziomu samodzielności komunikacyjnej (tj. argumentacja, udzielanie rad, perswazja itp.).
13.	Treści programowe 1. Czym jest kompetencja interakcyjna? 2. Kompetencja interakcyjna ustna: opis i deskryptory dla poszczególnych poziomów zaawansowania. 3. Strategie interakcyjne: zabieranie głosu, współpraca, prośba o wyjaśnienie (na przykładzie funkcji językowych przewidzianych dla poziomu B2 i przy

	wykorzystaniu tematów tkj. ewolucja modelu rodziny, rodzina patchworkowa, alternatywne modele rodziny, podział ról, przemoc w rodzinie; sposoby podróżowania, pamiątki z wakacji, wpływ turystyki na dane miejsce; ekonomia i praca, warunki pracy, nowe i wymierające zawody; gastronomia, gotowanie, tradycyjne potrawy, fast foody, zaburzenia odżywiania; sztuka współczesna i sztuka masowa; zdrowie, choroby i dolegliwości, ochrona zdrowia, dieta, używki, medycyna alternatywna, kontrowersyjne terapie; uroda, standardy piękna, poprawianie natury; zanieczyszczenia, ochrona środowiska, recykling, alternatywne źródła energii, filozofia zero waste; nowe sposoby komunikacji i udostępniania informacji, wolność słowa, cenzura, piractwo; religie, wierzenia; problemy społeczne, prawa człowieka, migracje, dyskryminacja, rasizm; natura, prawa zwierząt, ogrody zoologiczne, gatunki niebezpieczne; sport, widowiska sportowe, ikony sportu, przemoc, sport a polityka, doping; edukacja, obowiązki szkolny, popularność kierunków studiów, metody nauczania; ochrona środowiska, prawa zwierząt; nowe sposoby komunikacji i problemy z nimi związane. 4. Rola negocjacji i mediacji w skutecznej komunikacji. 5. Interferencje w zakresie kompetencji interakcyjnej i sposoby ich unikania. 6. Milczenie w językach polskim i hiszpańskim.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie wybrane fakty i zjawiska związane z kompetencją interakcyjną podczas interakcji ustnej; zna strategie interakcyjne typowe dla języka hiszpańskiego; rozumie znaczenie kompetencji interakcyjnej dla kompetencji komunikacyjnej na poszczególnych poziomach zaawansowania; - wykorzystując posiadaną wiedzę dotyczącą kompetencji interakcyjnej, porównuje zachowania budujące współpracę komunikacyjną w zakresie interakcji ustnej w języku hiszpańskim z analogicznymi zachowaniami w języku polskim; stosuje wyrażenia i zwroty typowe dla poziomu samodzielności komunikacyjnej umożliwiające realizowanie strategii interakcyjnych w języku hiszpańskim; przechodzi od struktur jednego języka do struktur drugiego; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową (zwłaszcza podczas zadań wymagających zastosowania działań interakcyjnych lub mediacyjnych), a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_U01 K_U06 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Consejo de Europa, Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación. Volumen complementario, Servicio de publicaciones del Consejo de Europa, Estrasburgo 2020, www.coe.int/lang-cefr. Coto V., Turza A., Tema a tema. Curso dirigido a la conversación B1, Edelsa, Madrid 2012. Lobón M.ª J., López G., Ron A. I., Expresión oral. Nivel intermedio, EnCLAVE, Madrid 2010.	

	López M.ª R., <i>Hablemos en clase. Actividades para la interacción oral en español</i>, Edinumen, Madrid 2008. Miquel L., Sans N., <i>De dos en dos. Actividades interactivas de producción oral</i>, Difusión, Barcelona 2013. Palomino M. A., <i>Dual. Pretextos para hablar</i>, Edelsa, Madrid 2003. Pardo Llibrer A., "Interrumpir o no interrumpir: claves para una competencia interactiva", <i>Foro de profesores de E/LE</i>, 2023/19, pp. 133- 142. Redondo Juárez P., "Desarrollo de la competencia interaccional: caracterización de interacciones entre aprendientes de español", en Molina Vidal, I., del Pozo García, A., García Florenciano, M., Muñoz López, J. (eds.) <i>ELEUK ampliando horizontes: propuestas didácticas y avances en investigación</i>, Instituto Cervantes 2025, pp. 227-242. Pinillo R., <i>iBien dicho! Ejercicios de expresión oral</i>, SGEL, Madrid 2007.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - sprawdzian ustny (K_U01, K_U06, K_U09/K_U10) - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego i/lub grupowego) (K_U01, K_U06, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć - sprawdzianu ustnego - wystąpienia ustnego (indywidualnego i/lub grupowego)	
18.	Nakład pracy studenta	
	forma realizacji zajęć przez studenta	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - przygotowanie prac/wystąpień: - przygotowanie do sprawdzianów i egzaminu.	60
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

(oprac. David Monzo Campos, grudzień 2022; spr. ZdsJK + Magdalena Krzyżostaniak, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Justyna Wesoła, 15.09.2025)

Struktury gramatyczne w powieści „Don Quijote” Cervantesa

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim
----	---

	STRUKTURY GRAMATYCZNE W POWIEŚCI „DON QUIJOTE” CERVANTESA Grammatical Structures in the „Don Quixote” by Cervantes
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański / polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia hiszpańska
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Zaliczony moduł <i>Gramatyka opisowa języka hiszpańskiego</i> w semestrze poprzedzającym. Znajomość podstawowych narzędzi i metod opisu zjawisk językowych.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zaznajomienie studentów z podstawowymi metodami analizy składniowej na przykładzie powieści „Don Quijote”. Przygotowanie do samodzielnej analizy tekstu na poziomie składni. Kształcenie umiejętności samodzielnej interpretacji zjawisk językowych.
13.	Treści programowe Przypomnienie podstawowych pojęć z zakresu składni języka hiszpańskiego. Części mowy a części zdania. Zdanie proste i jego składniki. Zdania złożone: - zdania współrzędnie złożone: typy zdań i ich analiza, - zdania podrzędnie złożone: zdania rzeczownikowe, zdania przymiotnikowe, zdania przysłówkowe.

	Ćwiczenia polegające na analizie struktur języka hiszpańskiego w wybranych fragmentach powieści M. de Cervantesa „Don Quijote”.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane metody opisu, analizy i interpretacji zjawisk językowych w zakresie języka hiszpańskiego; - wykorzystuje posiadaną wiedzę językoznawczą, aby dokonać oceny, krytycznej analizy i syntezy wyselekcjonowanych informacji oraz identyfikacji i analizy struktur języka hiszpańskiego.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (źródła, opracowania, podręczniki, itp.) Alarcos Llorach E., Gramática de la lengua española, Espasa Libros, Madrid 1994. Gómez Torrego L., Gramática didáctica del español, Ediciones SM, Madrid 2002. Gómez Torrego L., Análisis sintáctico: teoría y práctica, SM, Madrid 2007. Gutiérrez Cuadrado, J., La lengua del Quijote: rasgos generales, disponible en: http://cvc.cervantes.es/literatura/clasicos/quijote/introduccion/apendice/gutierrez.htm Hernández Alonso C., Gramática funcional del español, Gredos, Madrid 1986. Hernández G., Análisis gramatical. Teoría y Práctica, SGEL, Madrid 2006. Nueva gramática de la lengua española: manual, Real Academia Española, Espasa Libros, Barcelona 2010.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemne prace domowe (K_W01, K_U01); - domowa pisemna praca semestralna (indywidualna lub grupowa) i/lub przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W01, K_U01).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - kontroli obecności i postępów w zakresie umiejętności analizowania zdań na poziomie składni; - pisemnych prac domowych; - domowej pisemnej pracy semestralnej (indywidualnej lub grupowej) i/lub przygotowania wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego)	
18.	Nakład pracy studenta	
	forma realizacji zajęć przez studenta	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta - przygotowanie do zajęć	10

- przygotowanie prac domowych	30
- przygotowanie pracy semestralnej /wystąpienie	20
Łączna liczba godzin	90
Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3

(oprac. Monika Głowicka, styczeń 2023, Zuzanna Bułat Silva 23.01.23, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdzJK+Justyna Wesoła 15.09.2025)

Tłumaczenie (hiszpański i polski)

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim TŁUMACZENIE (HISZPAŃSKI I POLSKI) Translation/Interpreting (Spanish and Polish)
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański i polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia hiszpańska, filologia francuska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum C1, - znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B2 I.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Wyposażenie w umiejętność tłumaczenia i inne kompetencje związane z tłumaczeniem na poziomie podstawowym pomiędzy językami hiszpańskim i polskim.
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny

	- tłumaczenie różnego typu tekstów (głównie użytkowych) pomiędzy językami hiszpańskim i polskim, którego celem jest wstępne uświadomienie, na czym polega przekład i jakie mogą być trudności z nim związane.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna wybrane techniki tłumaczeniowe oraz opracowania dotyczące języka hiszpańskiego (m.in. słowniki i korpusy językowe oraz źródła informacji rzeczowych) przydatne w pracy tłumaczeniowej; - wykorzystuje posiadaną znajomość wybranych technik tłumaczeniowych podczas tłumaczenia, zwracając uwagę na specyfikę tekstu wyjściowego w zakresie zawartości językowej, merytorycznej, kulturowej i biorąc pod uwagę kontekst; - analizuje i porównuje struktury i zjawiska języka hiszpańskiego ze strukturami i zjawiskami języka polskiego; przechodzi od struktur jednego języka do struktur drugiego; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, wykonując ją terminowo i pod presją czasu, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu, przyjmując adekwatne do sytuacji role.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U01 K_U06 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (przykładowe pozycje): Fast P., Pisarska J. (red.), <i>Tłumacz i zdrada</i>, Wydawnictwo Naukowe "Śląsk", Katowice 2015. Fast P., Świeściak A. (red.), Olszta A. (współpr.), <i>Błąd (i jego konsekwencje) w przekładzie</i>, Wydawnictwo Naukowe "Śląsk", Katowice 2010. Hejwowski K., <i>Kognitywno-komunikacyjna teoria przekładu</i>, PWN, Warszawa 2009. Hejwowski K. (red.), <i>Tłumaczenie - leksyka, frazeologia, styl</i>, ILS UW, Warszawa 2010. Jadacka H., <i>Kultura języka polskiego. Fleksja, słotwórstwo, składnia</i>, PWN, Warszawa 2005. Lipiński K., <i>Vademecum tłumacza</i>, Idea, Kraków 2000.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - praktyczne ćwiczenia tłumaczeniowe, analiza tekstów i tłumaczeń, dyskusja o nich na zajęciach: K_W01, K_U01, K_U06 - praca lub prace kontrolne (w zakresie tłumaczenia pisemnego): K_W01, K_U01, K_U06, K_U09/K_U10; i/lub - kontrolne wystąpienia ustne (w zakresie tłumaczenia ustnego): K_W01, K_U01, K_U06, K_U09/K_U10.	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie spełnienia następujących wymogów: - ciągła kontrola obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, i/lub - praca lub prace kontrolne o charakterze praktycznym, obejmujące własne tłumaczenia studentów - dla tłumaczenia pisemnego, i/lub	

	- wystąpienia ustne - dla tłumaczenia ustnego.	
18.	Nakład pracy studenta	
	forma realizacji zajęć przez studenta	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych) np.: - przygotowanie do zajęć - czytanie wskazanej literatury - przygotowanie do sprawdzianów	60
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3

(31 lipca 2023, oprac. Justyna Salamon, spr. Regina Solová, sylabus zatwierdzony przez Radę IFR 25 września 2023, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Justyna Wesoła, 15.09.2025)

Zróźnicowanie językowe obszaru hiszpańskojęzycznego

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim ZRÓŻNICOWANIE JĘZYKOWE OBSZARU HISZPAŃSKOJĘZycznego Language Diversity of the Spanish-Speaking Area
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr

	zimowy lub letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu: znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu: Zapoznanie z wybranymi pojęciami z zakresu socjo- i etnolingwistyki oraz z wybranymi założeniami europejskiej polityki językowej. Przedstawienie wybranych aspektów funkcjonowania języka hiszpańskiego w przestrzeni geograficznej i społecznej oraz ewolucji statusu języka hiszpańskiego i innych języków z nim współistniejących na wybranych terytoriach, w szczególności w zestawieniu z głównymi nurtami w europejskiej polityce językowej.	
13.	Treści programowe 1. Język, dialekt, gwara, narzecze, odmiana – próba definicji. 2. Sytuacja językowa na Półwyspie Iberyjskim na przestrzeni wieków. 3. Sytuacja językowa Hiszpanii po 1978 roku. 4. Europejska polityka językowa a sytuacja w Hiszpanii. 5. Mały-wielki skarb: przypadek silbo gomero. 6. Hiszpański poza Hiszpanią. 7. Pogranicza, czyli Livin' La Vida Loca. Język a tożsamość. 8. Obywatelstwo poprzez język. 9. Jakiego języka się uczymy? Wspólna norma czy różnorodność? 10. Hiszpański niejedną ma twarz: GEOLEXI, Diccionario de americanismos, AsiHablamos.com, dec i inne narzędzia wspierające poznawanie różnych odmian hiszpańszczyzny.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie wybrane fakty i zjawiska będące przedmiotem zainteresowania socjolingwistyki, etnolingwistyki, a także wybrane założenia europejskiej polityki językowej; - wykorzystuje posiadaną wiedzę językoznawczą do analizy sytuacji językowej w krajach hiszpańskojęzycznych oraz w strefach pogranicznych; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U01 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Andión Herrero M.A. (2008), "La diversidad lingüística del español: la compleja relación entre estándar, norma y variedad" w: El valor de la diversidad (meta)lingüística. Actas del VIII Congreso de Lingüística General, 294-307. Marimon Llorca, C. (2006). El español en América: de la conquista a la época colonial. Alicante: Biblioteca Virtual Miguel de Cervantes, 2006. Documento de Internet disponible en http://www.cervantesvirtual.com/obra-visor/el-espaol-en-amrica-de-la-conquista-a-la-poca-colonial-0/html/00f4b922-82b2-11df-acc7-002185ce6064_2.html	

	Moreno Fernández, F. (2014). <i>La lengua española en su geografía. Manual de dialectología hispánica</i>. Madrid: Arco/Libros. wybrane artykuły z https://cvc.cervantes.es/ wskazane przez prowadzącego.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - projekt indywidualny lub grupowy (K_W01, K_U01, K_U09/K_U10); - test zaliczeniowy (K_W01, K_U01).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - czynnego udziału w zajęciach (np. uczestnictwa w dyskusjach), - opracowania i przedstawienia projektu indywidualnego lub grupowego, - testu zaliczeniowego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (lektura wskazanych tekstów, wyszukiwanie informacji); - opracowanie projektu indywidualnego lub grupowego.	60
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Magdalena Krzyżostaniak, styczeń 2025, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Justyna Wesola, 15.09.2025)

• **Przedmioty literaturoznawcze do wyboru**

Historia kina hiszpańskiego 1

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim HISTORIA KINA HISZPAŃSKIEGO 1 History of Spanish Cinema 1
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów II, III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B1 II wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie studentów z historią kina hiszpańskiego od jego początków (1896) do końca lat 50. XX wieku i wskazanie związków tematów podejmowanych przez kinematografię tego okresu z historią Hiszpanii oraz z literaturą hiszpańską. Rozwijanie umiejętności analizy i interpretacji tekstów kultury (film).
13.	Treści programowe Kino nieme (<i>Salida de la misa de doce en la iglesia del Pilar de Zaragoza</i> (1896), Eduardo Gimeno; <i>Riña en un café</i> (1897), Fructuós Gelabert; <i>El hotel eléctrico</i> (1905), Segundo de Chomón; <i>Un perro andaluz</i> (1929), Luis Buñuel; <i>La aldea maldita</i> (1930), Florián Rey): kontekst historyczny i literacki

	Kinematografia lat trzydziestych (<i>Las Hurdes. Tierra sin pan</i> (1932), Luis Buñuel; <i>Aurora de esperanza</i> (1936), Antonio Sau Olite; <i>Barrios bajos</i> (1937), Pedro Puche; <i>La verbena de la Paloma</i> (1935), Benito Perojo; <i>Nobleza baturra</i> (1936), Florián Rey: kontekst historyczny i literacki Hiszpańska wojna domowa i okres powojenny (<i>Carmen de la Triana</i> (1938), Florián Rey; <i>Raza</i> (1941), José Luis Sáenz de Heredia; <i>La aldea maldita</i> (1942), Florián Rey; <i>Rojo y negro</i> (1942), Carlos Arévalo; <i>El clavo</i> (1944), Rafael Gil): : kontekst historyczny i literacki Lata pięćdziesiąte: <i>Surcos</i> (1951), J.A. Nieves Conde; <i>Bienvenido Mister Marshall</i> (1952), L. Berlanga; <i>La muerte de un ciclista</i> (1955) J.A. Bardem: : kontekst historyczny i literacki	
	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu najważniejsze zjawiska historii kina hiszpańskiego od jego początków do końca lat czterdziestych, wpływ na nie ważnych ośrodków życia kulturalnego oraz jego związek z historią literatury hiszpańskiej oraz ze zmianami polityczno-społecznymi zachodzącymi w Hiszpanii; - zna i rozumie wybrane problemy życia społecznego, gospodarczego, politycznego i artystycznego Hiszpanii, do których nawiązuje kinematografia omawianego okresu; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej dotyczącej historycznych i literackich powiązań z twórczością kinematograficzną odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W08 K_W09 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (źródła, opracowania, podręczniki, itp.) Wybrane fragmenty: Arconada A., <i>Grandes clásicos del cine español</i>, T&B Editores, Madrid 2022. Benet V. J., <i>El cine español. Una historia cultural</i>, Paidós, Barcelona 2012. Gubern R., <i>Historia del cine español</i>, Cátedra, Madrid 2009. Źródła internetowe m.in. strony www.cinehistoria.com	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: Praca pisemna (K_W08, K_W09, K_U05, K_U09/K_U10) Prezentacja ustna (K_W08, K_W09, K_U05, K_U09/K_U10)	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pracy pisemnej (analiza wybranego filmu w kontekście rozwoju kinematografii hiszpańskiej oraz panoramy historyczno-literackiej Hiszpanii)	

	- analizy ustnej wybranego filmu przedstawionej podczas zajęć (praca grupowa) i poprowadzenie dyskusji.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury:	20
	- przygotowanie recenzji:	20
	- przygotowanie do analizy ustnej	20
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Marta Minkiewicz, styczeń 2025, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr.: ZdsJK+Marlena Krupa Adamczyk, wrzesień 2025)

Historia kina hiszpańskiego 2

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim HISTORIA KINA HISZPAŃSKIEGO 2 History of Spanish Cinema 2
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów II, III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin

	konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B1 II wg ESOKJ.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie studentów ze współczesną, hiszpańską kinematografią (od lat 60. do końca lat 80. XX wieku) i wskazanie związków tematów podejmowanych przez kinematografię tego okresu z historią Hiszpanii oraz z literaturą hiszpańską. Rozwijanie umiejętności analizy i interpretacji tekstów kultury (film).	
13.	Treści programowe 1. Kinematografia lat sześćdziesiątych <i>Viridiana</i> (1961, L. Buñuel); <i>El verdugo</i> (1964, L. García Berlanga); <i>El extraño viaje</i> (1964, F. Fernán Gómez): kontekst historyczny i literacki. 2. Kinematografia lat siedemdziesiątych <i>Cría cuervos</i> (1975, C. Saura); <i>Un hombre llamado flor de otoño</i> (1978, P. Olea); <i>El crimen de Cuenca</i> (1979, P. Miró): kontekst historyczny i literacki. 3. Kinematografia lat osiemdziesiątych: <i>El sur</i> (1983, V. Erice), <i>Los santos inocentes</i> (1984, M. Camus), <i>Mujeres al borde de un ataque de nervios</i> (1987, P. Almodóvar); <i>Amanece que no es poco</i> (1988, J.L. Cuerda): kontekst historyczny i literacki.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: -zna i rozumie w zaawansowanym stopniu najważniejsze zjawiska historii kina hiszpańskiego w drugiej połowie XX wieku, wpływ na nie ważnych ośrodków życia kulturalnego oraz jego związek z historią literatury hiszpańskiej oraz ze zmianami polityczno-społecznymi zachodzącymi w Hiszpanii; - zna i rozumie wybrane problemy życia społecznego, gospodarczego, politycznego i artystycznego Hiszpanii, do których nawiązuje kinematografia omawianego okresu; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej dotyczącej historycznych i literackich powiązań z twórczością kinematograficzną odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu;	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W08 K_W09 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Caparrós J. M., <i>El cine español de la democracia. De la muerte de Franco al "cambio" socialista (1975-1989)</i>, Editorial Anthropos, Barcelona 1992. Navarette Cardero L., <i>La historia contemporánea de España a través del cine español</i>, Síntesis, Madrid 2009.	

	Puigdomènech J, <i>Treinta años de cine español en democracia (1977/2007)</i>, Ediciones JC, Madrid 2007. Valero Martínez T., <i>Historia de España contemporánea vista por el cine</i>, Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, Barcelona 2010.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: Praca pisemna (K_W08, K_W09, K_U05, K_U09/K_U10) Prezentacja ustna (K_W08, K_W09, K_U05, K_U09/K_U10)	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pracy pisemnej (analiza wybranego filmu w kontekście rozwoju kinematografii hiszpańskiej oraz panoramy historyczno-literackiej Hiszpanii) - analizy ustnej wybranego filmu przedstawionej podczas zajęć (praca grupowa) i poprowadzenie dyskusji.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury:	20
	- przygotowanie recenzji:	20
	- przygotowanie do analizy ustnej	20
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Marta Minkiewicz, styczeń 2025, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr.: ZdsJK+Marlena Krupa Adamczyk, wrzesień 2025)

Hiszpańska droga do demokracji

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim HISZPAŃSKA DROGA DO DEMOKRACJI Spanish Transition to Democracy
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu

	przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II, III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie z hiszpańską drogą do przemian demokratycznych, które nastąpiły po śmierci generała Franco w 1975 roku, w szczególności z najbardziej sztandarowymi zjawiskami z życia politycznego, społecznego, kulturalnego i ekonomicznego współczesnej Hiszpanii. Wskazanie ich źródeł historycznych oraz odbicia w szeroko pojmowanej kulturze (literatura, kino, muzyka itd.).
13.	Treści programowe - ewolucja i powolny rozkład systemu frankistowskiego; - śmierć generała Franco i przemiany demokratyczne; - migracje: emigracja i tzw. <i>éxodo rural</i>, odbicie obu zjawisk w kulturze; - migracje: imigracja, postać imigranta w kulturze hiszpańskiej; - nacjonalizmy, regionalizmy i dążenia niepodległościowe: Katalonia: korzenie, podstawy prawne, założyciele i najważniejsze postaci, stan aktualny i nurt kulturalny; - nacjonalizmy, regionalizmy i dążenia niepodległościowe: Galicja: korzenie, podstawy prawne, założyciele i najważniejsze postaci, stan aktualny i nurt kulturalny; - nacjonalizmy, regionalizmy i dążenia niepodległościowe: Kraj Basków: korzenie, podstawy prawne, założyciele i najważniejsze postaci, stan aktualny, problem terroryzmu i nurt kulturalny; - rynek pracy w Hiszpanii i jego przemiany w XX i XXI wieku; - turystyka i jej rola dla hiszpańskiej gospodarki. Ewolucja oferty turystycznej; - rola kobiety w hiszpańskim społeczeństwie: od czasów frankistowskich po parytet i ruchy feministyczne; - religia: związki Państwa i Kościoła, podstawy prawne, Opus Dei, punkty zapalne;

	- transgresja: od cenzury polityczno-obyczajowej czasów frankizmu po madrycką Movide; - boom budowlany: spekulacyjna bańka rynku nieruchomości i jej konsekwencje; - teksty kultury jako zwierciadło procesu transformacji demokratycznej i okresu demokracji.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie źródła współczesnych (po 1936 roku) społecznych, gospodarczych, politycznych i artystycznych realiów w Hiszpanii, w szczególności zna i rozumie związki pomiędzy wydarzeniami z życia społeczno-gospodarczo-politycznego Hiszpanii po roku 1936 a obecnością wybranych tematów i wątków w hiszpańskojęzycznych tekstach kultury; - stosuje w wypowiedzi ustnej lub pisemnej dotyczącej relacji między historycznymi realiami życia w Hiszpanii po 1936 roku a obecnością wybranych tematów i wątków w hiszpańskojęzycznych tekstach kultury odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób oraz uczestniczy w debacie na temat tych współzależności; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W09 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Opracowania ogólne: Álvarez Junco J., A. Shubert (eds.), <i>Nueva historia de la España contemporánea (1808-2018)</i>, Galaxia Gutenberg, Barcelona 2018 (selección). Canal J., <i>Contar España. Una historia contemporánea en doce novelas</i>, Ladera Norte, Madrid 2024 (selección). Comellas J. L., <i>Historia de España moderna y contemporánea</i>, Ediciones Rialp, Madrid 2003. Fortuño Llorena, S., "Historia y memoria en la novela española del siglo XX (2000-2018)", A. Kłosińska-Nachin, E. Kobyłecka-Piwońska, A. Rosales Rodríguez, A. Wendorff, M. J. Woźniak (eds.), <i>Entre la tradición y la novedad. Nuevas perspectivas sobre las culturas y literaturas del mundo hispanohablante</i>, WUŁ-Agent PR, Łódź-Kraków 2020, pp. 369-393. Izquierdo, J.M^a. (2000). "Memoria y Literatura en la narrativa española contemporánea". <i>Unos ejemplos, Anales</i>, 3-4, 101-128. López Moreno C., <i>España contemporánea</i>, SGEL, Madrid 2008. Lista pozycji z zagadnieniami szczegółowymi aktualizowana każdorazowo przez prowadzącego.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - prezentacja ustna – grupowa (K_W09, K_U05, K_U09/K_U10);	

	- końcowy test pisemny (K_U05).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć; - prezentacji ustnych grupowych; - końcowego testu pisemnego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie prezentacji:	20 20 20
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3

(oprac. Magdalena Krzyżostaniak, styczeń 2023; spr. ZdsJK + Marlena Krupa-Adamczyk, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr.: ZdsJK+Marlena Krupa Adamczyk, wrzesień 2025)

Kobiety i kobiecość w hiszpańskiej literaturze XX i XXI wieku

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim KOBIETY I KOBIECOŚĆ W HISPZAŃSKIEJ LITERATURZE XX I XXI WIEKU Women and Femininity in Spanish Literature of the 20th and 21st Centuries
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, do wyboru) przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I stopień

8.	Rok studiów II lub III	
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentek i studentów z sylwetkami oraz twórczością wybranych pisarek hiszpańskich XX i XXI wieku; - zapoznanie studentek i studentów z obrazem kobiecości we współczesnej literaturze pisanej przez kobiety; - kształtowanie umiejętności analizy tekstów literackich z uwzględnieniem perspektywy badań nad płcią kulturową.	
13.	Treści programowe - literatura kobiet/literatura kobieca/literatura feministyczna – próby definicji; - płeć biologiczna a płeć kulturowa; - obyczajowość i relacje damsko-męskie w Hiszpanii po wojnie domowej: <i>Usos amorosos de la postguerra española</i> Carmen Martín Gaité; - postacie „chicas raras”: <i>Entre visillos</i> Carmen Martín Gaité, <i>Nada</i> Carmen Laforet; - tremendyzm w perspektywie kobiecej: proza Any Marí Matute; - doświadczenie kobiece jako „malestar”, wpływ dyktatury frankistowskiej na kształt literatury autorstwa kobiet; - proza kobiet po 1975 r. (wybór): np. Carme Riera, Esther Tusquets, Rosa Montero, Marina Mayoral, Soledad Puértolas, Almudena Grandes, Lucía Etxebarria, Dulce Chacón; - literatura zaangażowana (wybór): np. Marta Sanz, Cristina Morales, Elizabeth Duval. Ostateczna lista lektur zostanie podana w programie zajęć.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska z historii literatury hiszpańskiej, w szczególności problematykę poruszaną przez najważniejsze pisarki hiszpańskie XX i XXI wieku; - zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w odniesieniu do Hiszpanii, ze szczególnym uwzględnieniem płci kulturowej; ma	K_W02 K_W09

Z komentarzem [ŁS1]: @Magdalena Krzyżostaniak Magdo, ja bym tu wstawił tylko letni, bo studenci II roku w semestrze zimowym mogą okazać się jeszcze zbyt słabi językowo, mimo że formalnie będą już mieli B1. Ten jeden semestr robi różnicę.

Z komentarzem [ŁS2]: @Magdalena Krzyżostaniak Proponuję taki zapis, żeby mieć furtkę pozwalającą na dobieranie różnych lektur w różnych semestrach bez konieczności aktualizowania sylabusu za każdym razem.

	wiedzę o współczesnych społecznych, politycznych i artystycznych realiach w Hiszpanii; - wykorzystuje posiadaną wiedzę literaturoznawczą w analizie i interpretacji tekstów literackich, uwzględniając ich kontekst historyczny i kulturowy, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu, przyjmując role odpowiednio dobrane do wyznaczonych celów.	K_U02 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (źródła, opracowania, podręczniki, itp.) -GRACIA J., RÓDENAS D., <i>Historia de la literatura española. Volumen 7: Derrota y restitución de la modernidad 1939-2010</i>, Crítica, Madrid, 2011. -KOLANKOWSKA M. (red. i tłum.), <i>Portret kobiety w opowiadaniach dziesięciu hiszpańskich autorek</i>, Biuro Literackie, Wrocław, 2014. -MOSZCZYŃSKA-DÜRST K., <i>La vida devorada. Novela, mujer y sociedad en la España de los noventa</i>, Instituto de Estudios Ibéricos e Iberoamericanos de la Universidad de Varsovia, MHRL, Varsovia, 2009. -MOSZCZYŃSKA-DÜRST K., <i>De las intimidades congeladas a los marcos de guerra: amor, identidad y transición en las novelistas españolas</i>, Padilla Libros, Sevilla, 2017. -MIZIELIŃSKA J., <i>(De)konstrukcje kobiecości, słowo/obraz terytoria</i>, Gdańsk, 2004. -PÉREZ FONTEDEVELA A., TORRAS FRANCÈS M. (red.), <i>¿Qué es una autora? Encrucijadas entre género y autoría</i>, Icaria, Barcelona, 2019. -POTOK M., <i>El malestar. La narrativa de mujeres en la España contemporánea</i>, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań, 2010.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W02, K_U02, K_U09/K_U10); - sprawdzian pisemny (K_W02, K_W09, K_U02).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć; - wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego); - sprawdzianu pisemnego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć 30

	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
	- przygotowanie do zajęć i czytanie wskazanej literatury:	30
	- przygotowanie wystąpień ustnych:	15
	- przygotowanie do sprawdzianu pisemnego:	15
	łączna liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

(03.01.2025 r., Łukasz Smuga, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr.: ZdsJK+Marlena Krupa Adamczyk, wrzesień 2025)

Laboratorium tekstów kultury

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim LABORATORIUM TEKSTÓW KULTURY Laboratory of Cultural Texts
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański / polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin laboratorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka, w którym będą prowadzone zajęcia (hiszpańskiego lub polskiego) na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu

	Celem przedmiotu jest poszerzenie wiedzy studentów dotyczącej funkcjonowania różnych instytucji kultury, kształtowanie ich kompetencji społecznych w zakresie poszanowania, dbania i propagowania dziedzictwa kulturowego, jak również budowanie świadomości na temat znaczenia kultury dla współczesnego człowieka. Zajęcia będą współprowadzone przez koordynatora instytutowego oraz przedstawicieli określonych instytucji kultury (teatru, opery, zespołu chóralnego, muzeum, domu kultury, galerii sztuki, ośrodka badań i dokumentacji).	
13.	Treści programowe Wybrane zagadnienia dotyczące organizowania i prowadzenia działalności kulturalnej w Polsce i/lub Hiszpanii. Pozostałe treści zajęć precyzować będzie każdorazowo program opracowywany przez prowadzących oraz koordynatora i prezentowany studentom podczas zapisów na przedmioty wybierane.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w odniesieniu do uwarunkowań działalności instytucji kultury w Polsce oraz o współczesnych społecznych i artystycznych realiach w Hiszpanii i wybranych krajach hiszpańskojęzycznych; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu, przyjmując odpowiednie role.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W09 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska) / K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Literatura podstawowa: Jagodzińska K., Charakterystyka działalności kulturalnej w Polsce po transformacji ustrojowej, w: Kultura a rozwój, red. Hausner J., Karwińska A., Purchla J., Narodowe Centrum Kultury, Warszawa 2013, s. 127-159. Pawłowski R., Bitwa o kulturę. #przyszłość, Wydawnictwo Krytyki Politycznej, Warszawa 2015. Szulborska-Lukaszewicz J. (2012), Instytucje kultury w Polsce - specyfika ich organizacji i finansowania, "Zarządzanie w kulturze", nr 13, s. 307/308. Literatura uzupełniająca będzie określana każdorazowo przez prowadzącego przedmiot i podawana do wiadomości w programie zajęć.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - realizacja projektu (grupowego) zaproponowanego przez prowadzącego zajęcia (K_W09, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu: - ciągła kontrola obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć i - realizacja projektu (grupowego) zaproponowanego przez prowadzącego zajęcia	
18.	Nakład pracy studenta	

forma realizacji zajęć przez studenta	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - laboratorium:	30
praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych) np.: - przygotowanie do zajęć, czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie i realizacja projektu:	15 45
łącznie liczba godzin	90
Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

(24. 01. 2025, oprac. Marlena Krupa-Adamczyk, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Aleksander Trojanowski)

Literackie podróże i miasta

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim LITERACKIE PODRÓŻE I MIASTA Literary Journeys and Cities
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, do wyboru) przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I stopień
8.	Rok studiów II lub III
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin

11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu 1. Wprowadzenie w tematykę literatury podróżniczej i obrazów miast w literaturze hiszpańskiej oraz wybranych krajów hiszpańskojęzycznych 2. Zapoznanie z protoliteraturą podróżniczą, ewolucją literatury podróżniczej oraz nowoczesnymi formami narracji literackich związanych z podróżami i miastami. 3. Kształtowanie umiejętności analizy tekstów literackich w perspektywie ich kontekstu kulturowego i historycznego oraz zastosowania elementów geokrytyki. 4. Uwrażliwienie na symbolikę podróży i miasta w literaturze oraz jej zmienność na przestrzeni epok, ze szczególnym uwzględnieniem miast hiszpańskich oraz latynoamerykańskich.	
13.	Treści programowe 1. Protoliteratura podróżnicza. Mityczna i religijna funkcja podróży. Literacki motyw podróżowania. Kroniki, dzienniki i komentarze. 2. Formowanie literackiego dyskursu o podróży: podróżnicy hiszpańscy i podróżnicy po Hiszpanii oraz Iberoameryce. Podróże poznawcze (<i>grand tour</i>). 3. XVIII I XIX wiek: listy, przewodniki, zapiski, opis obyczajów i powieść podróżnicza. Leandro Fernández de Moratín, Ramón Mesonero Romanos, Emilia Pardo Bazán, Ángel Ganivet. 4. Literatura podróżnicza XX i XXI wieku: gatunki i ich hybrydyzacja. 5. Topiki przestrzenne, czasowe i społeczno-kulturowe. Miasto w literaturze. 6. Model analizy przestrzeni miejskich reprezentowanych w literaturze. 7. Podstawowe metafory miasta: miasto-teatr, miasto pożerające, nie-miasto, miasto mityczne, miasto jako doświadczenie mityczne. Miasto jako labirynt i fragmentaryzacja miasta. 8. Miasta literackie w kulturze hiszpańskiej i wybranych krajów hiszpańskojęzycznych: Madryt, Barcelona, Granada, Buenos Aires, Lima w twórczości wybranych pisarzy, m.in. Luisy Valenzueli, Any Marí Shuy, Santiago Roncagliolo, Carmen Laforet, Miguela Sánchez-Ostiza, Javiera Marías, Antonio Muñoz Moliny i in.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska z historii literatury hiszpańskiej i wybranych krajów hiszpańskojęzycznych, w szczególności tematykę związaną z literaturą podróżniczą oraz literackim obrazem miast; - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu związek wybranych zjawisk w literaturze podróżniczej oraz wyłaniającego się z niej literackiego obrazu miast w twórczości wybranych krajów hiszpańskojęzycznych z historią tych krajów; - wykorzystuje posiadaną wiedzę literaturoznawczą w analizie i interpretacji tekstów literackich, uwzględniając ich kontekst historyczny i kulturowy,	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W02 K_W08 K_U02

	wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu, przyjmując odpowiednie role.	K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) ALBURQUERQUE GARCÍA, L. "La literatura de viajes a través de la historia: reflexiones sobre el género relato de viaje". <i>HispanismeS</i>, 3, s. 253-263. CHAMPEAU, G. <i>Relatos de viajes contemporáneos por España y Portugal</i>. Madrid, Verbum, 2005. GÓMEZ DE LA SERNA, G. <i>Los viajeros de la Ilustración</i>. Madrid, Alianza, 1974. LUCENA GIRALDO, M. y PIMENTEL, J. (red.) <i>Diez estudios sobre literatura de viajes</i>. Madrid, CSIC, 2006. NAVASCUÉS, J. (red.) <i>La ciudad imaginaria</i>. Madrid/Frankfurt, Iberoamericana/Vervuert, 2007. PEÑATE RIVERO, J. <i>Relato de viaje y literaturas hispánicas</i>. Madrid, Visor, 2004. PÉREZ PRIEGO, M. Á. "Estudio literario de los libros de viajes medievales". <i>Epos</i>, I, 1984, s. 217-239. POPEANGA, E. (koord.), GARRIDO, E. i RIVERO, J. (red.). <i>Ciudades mito. Modelos urbanos y culturales en la literatura de viajes y en la ficción</i>. Berna, Peter Lang, 2011. POPEANGA, E. (koord.), GARRIDO, E. i RIVERO, J. (red.) <i>Reflejos de la ciudad: representaciones literarias del espacio urbano</i>. Berna, Lang, 2014. RIBERA LLOPIS, J.M., "Literaturización del viaje o la forja de una materia". <i>Revista de lenguas y literaturas catalana, gallega y vasca</i>, 19, 2014 s. 339-350.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W02, K_U09/K_U10); - pisemna, indywidualna praca semestralna (K_W08, K_U02, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć; - pisemnej, indywidualnej pracy semestralnej; - wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego).	

18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć i czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie wystąpień ustnych: - przygotowanie pisemnej pracy semestralnej:	20 15 25
	Łączna liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

(03.01.2025 r., Agata Draus-Kłobucka, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr.: ZdsJK+Marlena Krupa Adamczyk, wrzesień 2025)

Mistyka hiszpańska i mistyka à rebours w literaturze

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim MISTYKA HISPZAŃSKA I MISTYKA À REBOURS W LITERATURZE Spanish Mysticism and Mysticism À Rebours in Literature
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski i hiszpański
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, do wyboru) przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I stopień
8.	Rok studiów II, III
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin

	konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Ukazanie problematyki tradycji oraz jej roli w procesie historycznoliterackim poprzez zapoznanie studentów z dziełami literatury hiszpańskiej i polskiej nawiązującymi do mistycznej poezji hiszpańskiej Złotego Wieku, która należy do ścisłego kanonu literatury tego kraju. Doskonalenie umiejętności analizy i interpretacji tekstów literackich oraz wypracowanie warsztatu badań komparatystycznych.	
13.	Treści programowe: 1. Tekst literacki i jego relacje z <i>sacrum</i>. 2. Tradycja mistyczna w Hiszpanii. 3. Juan Ramón Jiménez i <i>La soledad sonora</i> (1908). 4. Federico García Lorca oraz jego młodzieńcze <i>Místicas (de la carne y el espíritu)</i>. 5. Federico García Lorca i <i>Sonetos del amor oscuro</i>. 6. José Ángel Valente: między doświadczeniem poetyckim a mistycznym. 7. Tadeusz Miciński i jego mistyka <i>à rebours</i>. 8. Święty Jan od Krzyża a testament poetycki Jana Pawła II. 9. Jerzy Grotowski i jego lektury mistyków hiszpańskich. 10. <i>Desarraigo</i> Ryszarda Cieślaka i Maríi Isabel Muñoz González. 11. <i>Noc ciemna zmysłów</i> Bogusława Kierca.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu cechy hiszpańskiej literatury mistycznej Złotego Wieku oraz jest świadomy jej znaczenia, a także związków ze współczesną literaturą hiszpańską i polską; - wykorzystuje posiadaną wiedzę literaturoznawczą do analizy i interpretacji poezji z uwzględnieniem zjawiska intertekstualności, wyszukując w tym celu i odpowiednio zestawiając informacje z różnych źródeł; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej na tematy związane z intertekstualnością pomiędzy hiszpańską poezją mistyczną a literaturą współczesną odpowiednią argumentację merytoryczną.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W08 K_U02 K_U05
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana BLOOM Harold, <i>Lęk przed wpływem</i>, Warszawa, Universitas, 2002.	

	ELIOT, T. S., <i>Kto to jest klasyk i inne eseje</i>, Kraków, Znak, 1998. GARCÍA LORCA Federico, "Místicas (de la carne y el espíritu)", w: tegoż <i>Prosa inédita de juventud</i>, red. Ch. Maurer, Madrid, Cátedra, 1998, s. 59-165. GARCÍA LORCA Federico, <i>Sonetos de amor oscuro</i>, Barcelona. Lumen, 2010. GŁOWIŃSKI Michał, <i>O intertekstualności</i>, [w:] tegoż, <i>Prace wybrane</i>, t. 5: <i>Intertekstualność, groteska, parabola</i>, red. R. Nycz, Kraków, Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych "Universitas", 2000. GROTOWSKI Jerzy, <i>Teksty zebrane</i>, Warszawa, Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszeńskiego i Wydawnictwo Krytyki Politycznej, 2012. JIMÉNEZ Juan Ramón, "La soledad sonora", en <i>Obra poética</i>, eds. Javier Blasco y Teresa Gómez Trueba, Madrid, Espasa Calpe, 2005, pp. 761-784. KRUPA Marlena, <i>W poszukiwaniu numinosum. Jan od Krzyża w polskiej kulturze XX wieku</i>. Kraków, Universitas, 2020. MICIŃSKI Tadeusz, <i>Poezje</i>, red. J. Prokop, Kraków, Wydawnictwo Literackie, 1980. SAN JUAN DE LA CRUZ, <i>Cántico espiritual y poesía completa</i>, Elia P., Mancho Duque M. J. (red.), Barcelona, Crítica, 2000. WOJTYŁA Karol, <i>Poezje, dramaty, szkice</i>, Kraków, Znak, 2004. VALENTE José Ángel, <i>Punto cero. Poesía 1953-1979</i>, Barcelona, Seix Barral, 1998. VALENTE José Ángel, <i>Obra poética 2. Material memoria (1977-1992)</i>, Madrid, Alianza Literaria, 2000	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemna praca semestralna (indywidualna), K_W08, K_U02 K_U05 - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego), K_W08, K_U02 K_U05	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - ciągła kontrola obecności, - pisemna praca semestralna (indywidualna), - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć poprzez czytanie wskazanej literatury:	30
	- przygotowanie grupowego wystąpienia ustnego: - przygotowanie i napisanie pracy semestralnej:	10 20

	Łączna liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Marlena Krupa-Adamczyk styczeń 2025, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Aleksander Trojanowski)

Oblicza kryzysu we współczesnej powieści hiszpańskiej

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim OBLICZA KRYZYSU WE WSPÓŁCZESNEJ POWIEŚCI HISZPAŃSKIEJ Representations of Crisis in Contemporary Spanish Novel
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, do wyboru) przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I stopień
8.	Rok studiów II lub III
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentek i studentów z twórczością hiszpańskich prozaików poruszających problem kryzysu ekonomicznego i jego skutków społecznych (ze szczególnym uwzględnieniem kryzysu w Hiszpanii po 2008 r.); - zapoznanie studentek i studentów z wybranymi pojęciami socjologicznymi oraz filozoficznymi opisującymi kondycję współczesnych społeczeństw

	(płynna nowoczesność, Panoptikon, prekariat, alienacja, polaryzacja, ekstremizmy polityczne); - kształtowanie umiejętności analizy tekstów prozatorskich oraz powieści graficznych.	
13.	Treści programowe - odmiany powieści o kryzysie: nurt realistyczny oraz dystopijny; - definicja literatury zaangażowanej; - powieść graficzna jako gatunek; - wybrane eseje dot. kryzysu ekonomicznego w Hiszpanii (np. „Todo lo que era sólido” Antonia Muñoz Moliny, „Ludzie z Placu Słońca” Aleksandry Lipczak); - wybrane utwory zaliczane do tzw. <i>novela de la crisis</i> (np. „Los besos en el pan” Almudeny Grandes, „La conquista del aire” Belén Gopegui, „En la orilla” Rafaela Chirbesa, „La mano invisible”, „La habitación oscura”, „El lugar seguro” Isaaca Rosy, „El sistema” Ricarda Menéndez Salmóna, „La edad media” Leonarda Cany, „Madrid será la tumba” Elizabeth Duval); - wybrane powieści graficzne (np. „Tu futuro empieza aquí” Isaaca Rosy, „Aquí vivió: historia de un desahucio” Isaaca Rosy i Cristiny Bueno, „Andando” Alejandra Torresa, Daniela Riegi i Alberta Carreres). Ostateczna lista lektur zostanie podana w programie zajęć.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska z najnowszej literatury hiszpańskiej, w szczególności tematykę związaną z literackim odzwierciedleniem kryzysu ekonomicznego oraz jego skutków społecznych w Hiszpanii po 2008 roku; - zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w odniesieniu do Hiszpanii; ma wiedzę o współczesnych społecznych, politycznych i artystycznych realiach w Hiszpanii; - wykorzystuje posiadaną wiedzę literaturoznawczą w analizie i interpretacji tekstów literackich, uwzględniając ich kontekst historyczny i kulturowy, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W02 K_W09 K_U02
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (źródła, opracowania, podręczniki, itp.) -BAUMAN Z., <i>Modernidad líquida</i>, Fondo de Cultura Económica, Buenos Aires, 2010. -BAUMAN Z., LYON D., <i>Vigilancia líquida</i>, Booket, Barcelona, 2015.	

	-DOMINGO A., <i>Descenso literario a los infiernos demográficos. Distopía y población</i>, Anagrama, Barcelona, 2008. -GRACIA J., RÓDENAS D., <i>Historia de la literatura española. Volumen 7: Derrota y restitución de la modernidad 1939-2010</i>, Crítica, Madrid, 2011. -INGENSCHAY D., "Crisis e [in]dignidad en la novela actual [de lengua castellana]. Hispanismo y literaturas hispánicas frente a nuevos desafíos", <i>Eu-topías: revista de interculturalidad, comunicación y estudios europeos</i>, núm. 8, 2014, pp. 29-38. -LIPCZAK A., <i>Ludzie z Placu Słońca</i>, Dowody na Istnienie, Warszawa, 2017. -MUÑOZ MOLINA A., <i>Todo lo que era sólido</i>, Seix Barral, Barcelona, 2014. -NACHTWEY O., <i>La sociedad del descenso: Precariedad y desigualdad en la era posdemocrática</i>, Paidós, Barcelona, 2017. -POZUELO YVANCOS J.M., <i>La novela española del siglo XXI</i>, Cátedra, Madrid, 2017. -TUSZYŃSKA K., <i>Narracja w powieści graficznej</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2016.		
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W02, K_U02); - sprawdzian pisemny (K_W02, K_W09, K_U02).		
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć; - wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego); - sprawdzianu pisemnego.		
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć	
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:		
	- konwersatorium	30	
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):		
	- przygotowanie do zajęć i czytanie wskazanej literatury:	30	
	- przygotowanie wystąpień ustnych:	15	
	- przygotowanie do sprawdzianu pisemnego:	15	
	łącznie liczba godzin zajęć	90	
	Liczba punktów ECTS	3	

(oprac. 03.01.2025 r., Łukasz Smuga, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025)

Regiony autonomiczne Hiszpanii

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim REGIONY AUTONOMICZNE HISPANII Spanish Autonomous Communities
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia hiszpańska, filologia francuska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentów z podstawowymi elementami geografii i cywilizacji Hiszpanii (historia, literatura, sztuka, muzyka, folklor, etc.) - rozwijanie umiejętności rozpoznawania podłoża społecznego, historycznego, politycznego i kulturowego różnych zjawisk artystycznych, w tym literackich.
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny: - Podział administracyjny Hiszpanii. - Uwarunkowania historyczne oraz obecna sytuacja polityczna, ekonomiczna i społeczna kraju. - Kultura siedemnastu wspólnot autonomicznych Hiszpanii: sztuka, muzyka, architektura, tradycje, święta, instytucje kulturalne, dialekty i języki. - Literatura regionów autonomicznych Hiszpanii. - Regiony autonomiczne Hiszpanii w literaturze.

14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w odniesieniu do różnorodności geograficznej, ekonomicznej, politycznej, społecznej i kulturalnej – zwłaszcza w zakresie spuścizny literackiej - regionów Hiszpanii; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej na tematy związane z różnorodnością regionów autonomicznych w Hiszpanii odpowiednią argumentację merytoryczną; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.		Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W09 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (źródła, opracowania, podręczniki, itp.) Adamczak S., Hiszpania południowa, SBM 2023. Bernatowicz M., Hiszpania. Fiesta dobra na wszystko, Muza S.A.2017. Lipczak A, Ludzie z Placu Słońca, Dowody na Istnienie 2017. Kieżun B., Hiszpania do zjedzenia, Buchmann 2022. Mirgos K., Gure. Historie z Kraju Basków, Czarne 2020. Sawicka A., Drogi i rozdroża kultury katalońskiej, Księgarnia Akademicka 2006. Sawicki P., Hiszpania malowniczo-historyczna, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego 1996.		
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - końcowa praca kontrolna (K_W09, K_U05), - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W09, K_U05, K_U09/K_U10)		
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - ciągła kontrola obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć - wystąpienie ustne (indywidualne lub grupowe) - końcowy test pisemny		
18.	Nakład pracy studenta		
	forma realizacji zajęć przez studenta	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć	
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30	
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych) np.: - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie wystąpienia:	60	

	- przygotowanie do zaliczenia końcowego:	
	łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

(oprac. Marta Minkiewicz, styczeń 2025, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdzJK+Aleksander Trojanowski)

Sztuka hiszpańska

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim SZTUKA HISZPAŃSKA Spanish Art
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II, III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin: konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu: - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu: - Zdobyć wiedzy na temat najważniejszych dzieł sztuki hiszpańskiej i ich oddziaływania na sztukę światową, zwłaszcza latynoamerykańską. - Przedstawienie związków między literaturą wybranych krajów języka hiszpańskiego a innymi dziedzinami sztuki tego obszaru kulturowego. - Omówienie wybranych problemów teorii sztuki.

13.	Treści programowe 1. Zarys historii sztuki w Hiszpanii: od prehistorii do 1975 roku. 2. Rola sztuki hiszpańskiej w kształtowaniu kultury europejskiej, latynoamerykańskiej i światowej. 3. Sztuka hiszpańska w literaturze. 4. Literatura w sztuce hiszpańskiej.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna periodyzację sztuki hiszpańskiej, jej najważniejszych przedstawicieli i ich dzieła oraz zna i rozumie kluczowe zjawiska artystyczne, związki między historią literatury hiszpańskiej a rozwojem innych dziedzin sztuki; - zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w odniesieniu historycznych, społecznych lub politycznych uwarunkowań dzieł różnych dziedzin sztuki; - wykorzystując posiadaną wiedzę literaturoznawczą, identyfikuje, analizuje i interpretuje różne rodzaje dzieł sztuki oraz wskazuje ich relacje z literaturą hiszpańską, europejską i światową; -planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W02 K_W09 K_U02 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Babelon J., <i>Sztuka hiszpańska</i>, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe 1974. Neret G., <i>Salvador Dali 1904 – 1989</i>, Taschen 2007. Oprac. zbiorowe, <i>W przedśionku niebios. Sztuka w Hiszpanii doby El Greca</i>, Wydawnictwo AA 2015. Szekely A., <i>Malarstwo hiszpańskie</i>, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe 1974. Welhi T., <i>Malarstwo hiszpańskie w średniowieczu</i>, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe 1983. Widacka-Bisaga A., <i>Francisco de Goya y Lucientes. Malarstwo Światowe</i>, Bosz 2021.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - sprawdzian pisemny (K_W02, K_W09, K_U02) - przygotowanie wystąpienia ustnego (K_W02, K_W09, K_U02, K_U09/K_U10)	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności - indywidualnego wystąpienia - sprawdzianu pisemnego	

18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie wystąpień: - przygotowanie do kolokwium końcowego:	60
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

(Marta Minkiewicz, styczeń 2025, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Aleksander Trojanowski)

Warsztat filologa hiszpańskiego

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WARSZTAT FILOLOGA HISZPAŃSKIEGO Spanish Studies Workshop
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski z elementami hiszpańskiego
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, do wyboru) przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I stopień
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni

10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Wprowadzenie studentów do świadomego korzystania z narzędzi cyfrowych w procesie zbierania i przetwarzania informacji w pracy filologa, zajmującego się językiem hiszpańskim oraz tekstami kultury tworzonymi w tym języku.	
13.	Treści programowe 1. Specyfika prac akademickich (cele, struktura, stylistyka, formatowanie). 2. Źródła udostępniane w sposób tradycyjny i cyfrowy (biblioteki – tradycyjne i cyfrowe; katalogi i internetowe bazy danych bibliograficznych; internetowe czasopisma, internetowe bazy artykułów naukowych, słowniki, itp.) oraz zarządzanie nimi przy pomocy specjalistycznego oprogramowania (Zotero, Mendeley, itp.). 3. Technika redakcji prac akademickich, w tym tworzenie bibliografii, cytowanie, redagowanie przypisów. 4. Elementy prawa autorskiego. 5. Przygotowanie projektu pracy akademickiej z historii literatury hiszpańskiej (wybór tematu, kwerenda, wstępna selekcja materiałów, przygotowanie planu pracy wraz z bibliografią, redakcja krótkiego streszczenia pracy).	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie wybrane fakty i zjawiska dotyczące źródeł informacji na temat literatury i kultury hiszpańskiej: opracowania encyklopedyczne, syntezy podręcznikowe, studia monograficzne, biblioteki i wirtualne bazy danych takie jak <i>Biblioteca Virtual Miguel de Cervantes</i> , <i>Dialnet</i> , <i>Polona</i> i in.; - zna i rozumie wpływ na najważniejsze zjawiska historii literatury hiszpańskiej i wybranych krajów hiszpańskojęzycznych ważnych ośrodków życia literackiego i kulturalnego takich jak Real Academia Española, Biblioteka Narodowa, Biblioteca Nacional de España, Instituto Cervantes, Instytut Adama Mickiewicza itp., stojących na straży dziedzictwa kultury w Polsce i Hiszpanii, oraz prowadzonych przez nich portali internetowych;	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W02 K_W08

	- wykorzystuje posiadaną wiedzę literaturoznawczą do formułowania i rozwiązywania problemów oraz wykonywania zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, takich jak edytor tekstu, menedżer bibliografii i in.;	K_U02
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (źródła, opracowania, podręczniki, itp.) ECO U., <i>Cómo se hace una tesis. Técnicas y procedimientos de estudio, investigación y escritura</i>, Barcelona 1995. ECO U., <i>Jak napisać pracę dyplomową. Poradnik dla humanistów</i>, przekład i aneks G. Jurkowlaniec, Warszawa 2007. PAUN DE GARCÍA S., <i>Manual práctico de investigación literaria</i>, Madrid 2004.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - przygotowanie projektu pracy akademickiej w języku polskim z historii literatury hiszpańskiej: konspekt, bibliografia, streszczenie: K_W02, K_U02; - prowadzenie konta ZOTERO z bibliografią przygotowanego projektu (online): K_U02; - testy sprawdzające wiedzę dotyczącą prawa autorskiego oraz polskich i hiszpańskich instytucji kultury i dziedzictwa narodowego: K_W08.	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - ciągła kontrola postępów w zakresie tematyki zajęć i - pisemna praca semestralna: przygotowanie projektu pracy akademickiej w języku polskim z historii literatury hiszpańskiej: konspekt, bibliografia, streszczenie.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - przygotowanie projektu oraz prowadzenia konta Zotero (lub innego menedżera bibliografii):	15 45
	łączna liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

(30.12.2024 r., Beata Baczyńska, Agata Draus-Kłobucka, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Aleksander Trojanowski)

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WPROWADZENIE DO HUMANISTYKI CYFROWEJ Introduction to Digital Humanities
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, do wyboru) przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I stopień
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu podstawowa znajomość obsługi komputera
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie studentów z obszarem tematycznym oraz metodami badawczymi humanistyki cyfrowej. Nabywanie umiejętności doboru metody cyfrowej do analizy zagadnień właściwych badaniom literackim. Nabywanie umiejętności przygotowania tekstu do analizy tekstowej.
13.	Treści programowe: 1. Wprowadzenie do humanistyki cyfrowej. Omówienie głównych nurtów. 2. Kompetencje i warsztat badawczy w humanistyce cyfrowej. 3. Metody i narzędzia Data Science. 4. Głębokie uczenie maszynowe. 5. Metody i narzędzia badania tekstów. Zastosowanie narzędzi humanistyki cyfrowej w badaniach literaturoznawczych. 6. Przegląd wybranych projektów z zakresu humanistyki cyfrowej. 7. Narzędzia stosowane w procesach HTR i OCR. Praca z programem Transkribus.

14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - wykorzystuje posiadaną wiedzę literaturoznawczą do posługiwania się podstawowymi narzędziami badawczymi wypracowanymi na gruncie humanistyki cyfrowej i pojęciami dla niej właściwymi; - planuje i organizuje pracę własną.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_U02 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Eder, Maciej, "Metody ścisłe w literaturoznawstwie i pułapki pozornego obiektywizmu – przykład stylometrii", <i>Teksty drugie</i>, 2, pp. 90-105. Moretti, Franco, "Literatura – zmierzona", <i>Teksty Drugie</i>, 1, 2017, <http://journals.openedition.org/td/1943>. Moretti, Franco, <i>Wykresy, mapy, drzewa. Abstrakcyjne modele na potrzeby literatury</i>, przeł. T. Bilczewski, A. Kowalcze-Pawlik, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2016. Pawłowski, Adam (red.), <i>Od Gutenberga do Zuckerberga. Wstęp do Humanistyki cyfrowej</i>, Universitas, Kraków 2023. Pierazzo, Elena, <i>Digital Scholarly Editing, Theories, Models and Methods</i>, Ashgate Publishing, 2015. Radomski, Andrzej, <i>Wprowadzenie do humanistyki cyfrowej</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 2023.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: Kolokwium końcowe (K_U02), projekt na zaliczenie (K_U02, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Realizacja projektu zaliczeniowego (zaliczenie), napisanie kolokwium końcowego (ocena).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: wykład online	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie projektu - przygotowanie do kolokwium	30 30
	łącznie liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

(17. 01. 2025, oprac. Katarzyna Setkowicz-Szymanowicz, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Aleksander Trojanowski)

Wprowadzenie do historii i kultury katalońskiej

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WPROWADZENIE DO HISTORII I KULTURY KATALOŃSKIEJ Introduction to the Catalan Culture and History
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I stopień
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zajęcia mają na celu ukazanie rozwoju społeczno-politycznego i kulturowego narodów dawnego Królestwa Aragonii, zapoznanie z charakterystyką terytoriów, na których kataloński jest współcześnie stosowanym językiem i zachęcenie do refleksji na temat wpływów i relacji pomiędzy Królestwem Aragonii a innymi kulturami europejskimi. Podczas zajęć zostaną przedstawione najważniejsze formy wyrazu kultury Katalonii, Walencji i Balearów - od kultury popularnej do jednych z najbardziej rozpoznawalnych dzieł sztuki XX wieku i najważniejszych dzieł literatury katalońskiej, ze szczególnym uwzględnieniem ich głównych cech i z odniesieniem ich do literatury hiszpańskiej i europejskiej.
13.	Treści programowe 1. Wprowadzenie do historii i kultury katalońskiej.

	2. Powstanie Katalonii. 3. Korona Aragonii. 4. Imperium Śródziemnomorskie i Złoty Wiek Walencji. 5. Korona Kastylijska i Wojna o Sukcesję. 6. Współczesna Katalonia. 7. Republika, Wojna Domowa i Frankizm. 8. Przemiany demokratyczne. 9. Elementy kultury i tradycji w regionie Katalonii. 10. Elementy kultury i tradycji w regionie Walencji. 11. Elementy kultury i tradycji w regionie Balearów. 12. Literatura (wiek XII-XV): od pierwszych dzieł po średniowieczną świetność. 13. Literatura (wiek XVI-XIX): od Decadència po la Renaixença. 14. Literatura (wieki XIX-XXI).	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna najważniejsze cechy literatury katalońskiej i rozumie, w czym jest podobna, a w czym odmienna od literatury hiszpańskiej (i europejskiej); zna i rozumie związki pomiędzy kierunkami rozwoju literatury katalońskiej a ważnymi ośrodkami życia politycznego i kulturalnego; - zna charakterystykę terytoriów, na których używa się języka katalońskiego, zna i rozumie mechanizmy rozwoju społeczno-politycznego i kulturowego narodów dawnego Królestwa Aragonii oraz dostrzega i rozumie wpływy oraz relacje między nim a pozostałymi regionami Hiszpanii oraz innymi kulturami europejskimi; rozpoznaje najważniejsze formy wyrazu artystycznego Katalonii, regionu Walencji i Balearów; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową (zwłaszcza podczas zadań wymagających zastosowania działań interakcyjnych lub mediacyjnych), a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W08 K_W09 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Riquer M. et al., <i>Història de la literatura catalana</i>, Ariel, Barcelona 1983. Riquer B., <i>Història, política, societat i cultura dels Països Catalans</i>, Fundació Enciclopèdia Catalana, Barcelona 1999. Gran Enciclopèdia Catalana, Enciclopèdia Catalana, Barcelona 1967. Furió A., <i>Història del País Valencià</i>, Tres i Quatre, València 2011. Belenguer, E., <i>Història de la Corona d'Aragó</i>, Edicions 62, Barcelona 2007. Soldevila, F., <i>Resum d'història dels Països Catalans</i>, Editorial Barcino, Barcelona, 1974.	

16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - sprawdzian pisemny (K_W08, K_W09), - przygotowanie wystąpienia ustnego (grupowego) i pisemna praca semestralna (indywidualnego i/lub grupowego) (K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - ciągła kontrola obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - pisemna praca semestralna (indywidualna i/lub grupowa), - wystąpienie ustne (grupowe), - sprawdzian pisemny.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	10
	- przygotowanie do zajęć:	20
	- przygotowanie prac /wystąpień:	30
	- przygotowanie do sprawdzianów:	
	łącznie liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

(02.01.2025, David Monzó Campos, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Aleksander Trojanowski)

Współczesna powieść hiszpańska (1939-2020)

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WSPÓŁCZESNA POWIEŚĆ HISZPAŃSKA (1939-2020) Contemporary Spanish Novel
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów

	I stopień
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ znajomość języka hiszpańskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentów z najważniejszymi współczesnymi powieściami hiszpańskimi (1939-2020); - prezentacja sylwetek autorów; - opis nurtów i prądów literackich obecnych w drugiej połowie XX i na początku XXI wieku; - szczegółowa analiza wybranych dzieł.
13.	Treści programowe 1. Powieść hiszpańska w latach 40-tych XX stulecia. Tremendismo (Camilo José Cela). 2. Powieść hiszpańska w latach 50-tych XX stulecia. Novela social (Camilo José Cela, Rafael Sánchez Ferlosio). 3. Powieść eksperymentalna w latach 60-tych XX stulecia (Luis-Martín Santos, Juan Goytisolo, Juan Marsé). 4. Twórczość prozatorska Miguela Delibes. 5. Proza emigracyjna (Francisco Ayala, Ramón J. Sender). 6. Powieść postmodernistyczna (Eduardo Mendoza). 7. Powieści o wojnie domowej (Javier Cercas, Julio Llamazares, Almudena Ganes). 8. Powieść kryminalna (Antonio Muñoz Molina, Manuel Vázquez Montalbán). 9. Powieść autoreferencyjna (Enrique Vila-Matas, Juan José Millás). 10. Twórczość prozatorska Javiera Marías. 11. Powieści kobiece (Rosa Montero, Ana María Matute, Carmen Martín Gaité, Soledad Puértolas, Lucía Etxebarria). 12. Powieści historyczne (Álvaro Pombo, Miguel Delibes, Arturo Pérez Reverte, Gonzalo Torrente Ballester). 13. Powieść hiszpańskiego kryzysu ekonomicznego (Marta Sanz, Isaac Rosa, Rafael Chirbes).

	14. Proza poetycka i esej literacki (Vicente Luis Mora, Pablo Garcia Casado, Sergio del Molino).	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane nurty i prądy literackie obecne w prozie hiszpańskiej w drugiej połowie XX i na początku XXI wieku oraz ich związek z ważnymi ośrodkami życia literackiego i kulturalnego; - wykorzystuje posiadaną wiedzę literaturoznawczą do analizy i interpretacji powieści hiszpańskich drugiej połowy XX wieku i początku XXI wieku; wyszukuje, selekcjonuje, analizuje, ocenia, interpretuje i syntetyzuje informacje potrzebne do wykonania tego zadania pochodzące z różnych źródeł; formułuje wnioski i prezentuje wyniki swojej pracy; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej na tematy związane z hiszpańską prozą drugiej połowy XX wieku i początku XXI wieku odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W08 K_U02 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana de Castro I., Montejo L., <i>Tendencias y procedimientos de la novela española actual (1975-1988)</i>, UNED, Madrid 1990. Corredera González M., <i>La guerra civil española en la novela actual. Silencio y diálogo entre generaciones</i>, IberoamericanaMadrid, 2010. Claesson C. (coord.), <i>Narrativas precarias. Crisis y subjetividad en la cultura española actual</i>, Hoja de Lata, A Coruña, 2019. Mecke J., Junkerjürgen R., Pöppel H. (eds.), <i>Discursos de la crisis. Respuestas de la cultura española ante nuevos desafíos</i>, Iberoamericana, Madrid, 2017. Navajas G., <i>Más allá de la posmodernidad. Estética de la nueva novela y cine españoles</i>, EHB, Barcelona 1996. Orejas F.G., <i>La metaficción en la novela española contemporánea: entre 1975 y el fin del siglo</i>, Arco Libros, Madrid 2003. Rico F., <i>Historia de la literatura española</i>, t. 8, 9, Crítica, Barcelona 1988.	

	Sanz Villanueva S., <i>Historia de la literatura española</i>, t. 6-2, <i>Literatura actual</i>, Ariel, Barcelona 1994. Sobejano-Morán A., <i>Metaficción española en la postmodernidad</i>, Reichenberger, Kassel 2003. de Toro A., Ingenschay D. (dirs.), <i>La novela española actual. Autores y tendencias</i>, Edition Reichenberger, Kaassel 1995.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego): K_U02, K_U05, - przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego lub grupowego): K_W08, K_U02, K_U09/K_U10.	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego), - przygotowania i zrealizowania projektu (indywidualnego lub grupowego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
	- przygotowanie do wystąpienia ustnego:	20
	- czytanie wskazanej literatury:	20
	- przygotowanie projektu:	20
	łącznie liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

(13.01.2025, Justyna Ziarkowska, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025, spr. ZdsJK+Aleksander Trojanowski)

Wstęp do literatury hispanoamerykańskiej: proza najnowsza

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WSTĘP DO LITERATURY HISPANOAMERYKAŃSKIEJ: PROZA NAJNOWSZA Introduction to Hispano-American Literature: Recent Narrative
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski z elementami hiszpańskiego
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej

5.	Rodzaj przedmiotu przedmiot do wyboru (literaturoznawczy)	
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka	
7.	Poziom studiów I stopień	
8.	Rok studiów I, II lub III	
9.	Semestr zimowy lub letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie studentów z najnowszymi kierunkami rozwoju prozy hispanoamerykańskiej w połączeniu z doskonaleniem umiejętności analizy tekstów narracyjnych na wybranych przykładach.	
13.	Treści programowe Na zajęciach zostaną omówione wskazane w liście lektur książki. W omówieniu lektur nacisk położony będzie na grupowe analizy wybranych przez prowadzącego fragmentów oraz na kontekstualizację (historyczną i literacką) czytanych książek. W związku z omawianymi na zajęciach powieściami i opowiadaniem poruszona zostanie następująca problematyka: 1. Oblicza grozy w nowej literaturze hispanoamerykańskiej — jej literackie źródła i problematyka historyczno-społeczna, którą porusza. 2. Różnorodne formy literackiego zapisu doświadczenia dyktatury i przemian ustrojowych. 3. Literacka refleksja nad przemianami politycznymi i społecznymi ostatnich dekad w Ameryce Łacińskiej. 4. Główne tematy nowej prozy hispanoamerykańskiej: m. in. historia, pamięć, przemoc, realia życia we współczesnych krajach latynoamerykańskich. 5. Nowe formy opowiadania o rzeczywistości latynoamerykańskiej.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się

	- zna i rozumie w zaawansowanym stopniu najważniejsze kierunki najnowszej prozy hispanoamerykańskiej oraz jej problematykę; - wykorzystuje posiadaną wiedzę literaturoznawczą do analizy i interpretacji aktualnych hispanoamerykańskich tekstów prozatorskich z wykorzystaniem metody close reading oraz odwołując się do elementów kontekstu historycznego; wyszukuje, selekcjonuje, analizuje, ocenia, interpretuje i syntetyzuje informacje potrzebne do wykonania tego zadania pochodzące z różnych źródeł; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, uczestniczy i współpracuje z innymi w wielopoziomowym przygotowaniu i realizacji skomplikowanego, interdyscyplinarnego projektu grupowego.	K_W08 K_U02 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana Mariana Enríquez, <i>Niebezpieczeństwa palenia w łóżku</i> [wybrane opowiadania], tłum. Marta Jordan, Czarna Owca, 2022. Nona Fernández, <i>Space Invaders</i>, tłum. Agata Ostrowska, Art Rage, 2024. Roberto Bolaño, <i>Gwiazda daleka</i>, tłum. Carlos Marrodán Casas, MUZA, 2010. Fernanda Melchor, <i>Paradajs</i>, tłum. Katarzyna Sosnowska, Mova, 2023. Alejandro Zambra, <i>Chilijski poeta</i>, tłum. Carlos Marrodán Casas, Filtry, 2022. Horacio Castellanos Moya, <i>Wstręt. Thomas Bernhard w San Salvadorze</i>, tłum. Aleksander Trojanowski, Ossolineum, 2024. Samanta Schweblin, <i>Ptaki</i> [wybrane opowiadania], tłum. Tomasz Pindel, Pauza, 2023.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: Przygotowanie i realizacja projektu grupowego - przygotowanie i przeprowadzanie sproblematyzowanej, krytycznej prezentacji wybranej książki: K_W08, K_U02, K_U09/K_U10.	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - przygotowania i zrealizowania projektu grupowego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury:	45

	- przygotowanie projektu:	15
	Łączna liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

(27.01.2025, Aleksander Trojanowski, aktualizacja: Magdalena Krzyżostaniak, czerwiec 2025,
spr.: ZdsJK+Marlena Krupa Adamczyk, wrzesień 2025)

Przedmioty adresowane w pierwszej kolejności do studentów italianistyki

• **Przedmioty językoznawcze do wyboru**

Leksyka włoska: synonimy, antonimy, kolokacje

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim LEKSYKA WŁOSKA: SYNONIMY, ANTONIMY, KOLOKACJE Italian Lexis: Synonyms, Antonyms, Collocations
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy włoski z elementami języka polskiego
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów Filologia francuska, Filologia hiszpańska, Italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu znajomość języka włoskiego na poziomie minimum A2 wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Celem przedmiotu jest doskonalenie wiedzy o systemie leksykalnym języka włoskiego oraz umiejętności praktycznego zastosowania tej wiedzy poprzez zgłębienie podstawowych relacji istniejących pomiędzy jednostkami leksykalnymi takimi jak synonimia, antonimia, kolokacje, homonimia, polisemia itp., pracę z wybranymi mechanizmami słowotwórczymi wspomagającymi poszerzanie słownika oraz zaznajomienie z innymi zjawiskami leksykalnymi (barbaryzmy, eufemizmy, onomatopeje, peryfrazy) – ze szczególnym uwzględnieniem zróżnicowania regionalnego i stylistycznego języka włoskiego.
13.	Treści programowe

	Relacje semantyczne w języku włoskim (polisemia, synonimia, antonimia, homonimia, hipo- i hiperonimia) ; Rola zapożyczeń i kalk w procesie wzbogacania języka ; Procesy słowotwórcze (derywacja, kompozycja, alteracja) ; Eufemizmy, wykrzykniki, onomatopeje, makaronizmy – efekty humorystyczne w języku włoskim ; Wybrane jednostki leksykalne jako forma komentarza metatekstowego.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane współzależności istniejące między różnymi jednostkami budującymi system leksykalny w języku włoskim; - identyfikuje, określa i analizuje wybrane współzależności istniejące między różnymi jednostkami budującymi system leksykalny w języku włoskim; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu, przyjmując różne role.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Ambrosio S., Stefancich G., <i>Parole</i>, Roma, 1995 Cardona M., De Iaco M., <i>Parole nella mente, parole per parlare. Il lessico nell'apprendimento delle lingue</i>, Roma, 2020. Jezek E., <i>Lessico, Classi di parole, strutture, combinazioni</i>. Roma, 2011. Lo Duca M., <i>Italiano: la formazione delle parole</i>, Roma, 2020. Tiberii P., <i>Dizionario delle collocazioni. Le combinazioni delle parole in italiano</i>. Bologna, 2021. Zamora P., Alessandro A., Ioppoli E., Simone F., <i>Hai voluto la bicicletta... Esercizi su fraseologia e segnali discorsivi per studenti di italiano LS/L2</i>, Perugia, 2021.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć i/lub (K_W01, K_U05, K_U09/10), - prac pisemnych i wystąpień ustnych (indywidualnych i/lub grupowych) i/lub (K_W01, K_U05, K_U09/10), - sprawdzianów pisemnych (K_W01, K_U05).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - ciągła kontrola obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - pisemna praca i wystąpienie ustne (indywidualne i/lub grupowe), - sprawdzian pisemny.	

18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - przygotowanie prac pisemnych i wystąpień ustnych: - przygotowanie do sprawdzianu końcowego:	30 15 15
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Jadwiga Cook, Monika Szmulewska, Monika Zielińska, 24.04.25, spr. ZdsJK+Witold Ucherek 24.09.2025)

Zróżnicowanie językowe Włoch

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim ZRÓŻNICOWANIE JĘZYKOWE WŁOCH Language Diversity of Italy
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru (językoznawczy)
6.	Kierunek studiów Filologia francuska, Filologia hiszpańska, Italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów III
9.	Semestr letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin

11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu: znajomość języka włoskiego na poziomie minimum B1 I wg ESOKJ	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu: Zapoznanie z wybranymi pojęciami z zakresu socjo- i etnolingwistyki oraz z wybranymi założeniami europejskiej polityki językowej. Przedstawienie wybranych aspektów funkcjonowania języka włoskiego w przestrzeni geograficznej i społecznej oraz ewolucji statusu języka włoskiego na terytorium dzisiejszych Włoch, w szczególności w zestawieniu z głównymi nurtami w europejskiej polityce językowej.	
13.	Treści programowe: 1. Język, dialekt, gwara, narzecze, odmiana – próba definicji; 2. „Stworzyliśmy Włochy, a teraz musimy stworzyć Włochów” - tożsamość włoska w obliczu zjednoczenia Włoch i standaryzacji języka włoskiego; 3. Duce i wojna wydana dialektom i językom mniejszości. Językowa monogamia; 4. Scatola magica – telewizja jako „szkoła językowa” (italiano standard); 5. Językowe wykładniki tożsamości i budowanie tożsamości poprzez język; 6. Życie na krawędzi: językowe balansowanie między ja Włoch a ja Mediolańczyk/Sycylijczyk itd.; 7. Ręce, które mówią – język gestów jako uzupełnienie czy podstawa procesu komunikacji językowej?; 8. Vucumpirà – neologizmy i interferencja językowa; 9. Obywatelstwo poprzez język; 10. Wieża Babel – bogactwo różnorodności czy klęska urodzaju?; 11. Accademia della Crusca – językowa wyrocznia.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie wybrane fakty i zjawiska będące przedmiotem zainteresowania socjolingwistyki, etnolingwistyki, a także wybrane założenia europejskiej polityki językowej w odniesieniu do języka włoskiego; - wykorzystuje posiadaną wiedzę językoznawczą, w szczególności odnosząc się do języka włoskiego, do formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów oraz wykonywania zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W01 K_U01 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Avolio F., <i>Lingue e dialetti d'Italia</i>, Rzym 2009. Devoto G., <i>Il linguaggio d'Italia. Storia e strutture linguistiche italiane dalla preistoria ai nostri giorni</i>, Mediolan 1974. Loporcaro M., <i>Profilo linguistico dei dialetti italiani</i>, Rzym 2017. Marcato C., <i>Dialetto, dialetti, italiano</i>, Bolonia 2007. Patota G., <i>Lineamenti di grammatica storica dell'italiano</i>, Bolonia 2002.	

	Renzi L., Andreose A., <i>Manuale di linguistica e filologia romanza</i>, Bolonia 2003. Serrianni L., Pizzoli L., <i>Storia illustrata della lingua italiana</i>, Rzym 2017.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - projekt indywidualny lub grupowy (K_W01, K_U01, K_U09/10) i/lub - test zaliczeniowy (K_W01, K_U01, K_U09/10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - czynnego udziału w zajęciach (np. uczestnictwa w dyskusjach), - opracowania i przedstawienia projektu indywidualnego lub grupowego i/lub - testu zaliczeniowego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (lektura wskazanych tekstów, wyszukiwanie informacji); - opracowanie projektu indywidualnego lub grupowego i/lub przygotowanie do testu zaliczeniowego.	60
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Jadwiga Cook, Monika Szmulewska, Davide Artico, 24.04.25, spr. ZdsJK+Witold Ucherek 24.09.2025)

• **Przedmioty literaturoznawcze do wyboru**

Arcydzieła sztuki włoskiej

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim ARCYDZIEŁA SZTUKI WŁOSKIEJ Masterpieces of Italian Art
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zdobycie wiedzy na temat najważniejszych dzieł sztuki włoskiej oraz zespołów urbanistycznych od VI do XX w. w oparciu o listę światowego dziedzictwa UNESCO. Poznanie arcydzieł sztuki włoskiej jako elementu uzupełniającego wiedzę o literaturze włoskiej. Wykształcenie poczucia odpowiedzialności za włoskie i europejskie dziedzictwo kulturalne i artystyczne.
13.	Treści programowe: - dzieła sztuki okresu średniowiecza (sztuka bizantyjska, romanizm, gotyk); - arcydzieła renesansu, manieryzmu i baroku; - dzieła powstałe w XIX i XX w.;

	- sztuka włoska w literaturze; - literatura w sztuce włoskiej.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w odniesieniu do kultury Włoch, wraz z ich historyczno-artystycznymi uwarunkowaniami; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W09 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Chastel R., Sztuka włoska, t. 1-2, Warszawa 1978. Renesans w sztuce włoskiej. Architektura – rzeźba – malarstwo, red. R. Toman, Wyd. Könemann, Warszawa 2000. Skubiszewski P., Sztuka Europy łacińskiej od VI do IX wieku, Wydawnictwo KUL, Lublin 2001 Sztuka baroku. Architektura – rzeźba – malarstwo, red. R. Toman, Wyd. Könemann, Warszawa 2000 Wittkower R., The Art and Architecture in Italy 1600-1750, Vol. 1-3, Yale University Press, Yale 1999 www.unesco.pl	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemna praca semestralna (K_W09, K_U05, K_U09/K_U10) i/lub - sprawdzian pisemny lub ustny (K_W09, K_U05, K_U09/K_U10) i/lub - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W09, K_U05, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - pisemnej pracy semestralnej i/lub - indywidualnego wystąpienia i/lub - sprawdzianu pisemnego.	
18.	Nakład pracy studenta	
	forma realizacji zajęć przez studenta	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30

praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć - czytanie wskazanej literatury - przygotowanie wystąpień - przygotowanie do sprawdzianów - napisanie pracy semestralnej	60
łączna liczba godzin	90
Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

(oprac. Dariusz Galewski, grudzień 2022; spr. ZdsJK Gabriele La Rosa, aktualizacja: Jadwiga Cook 24.04.25, spr. ZdsJK+Witold Ucherek 24.09.2025)

Historia sztuki włoskiej

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim HISTORIA SZTUKI WŁOSKIEJ History of Italian Art
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów filologia francuska, filologia hiszpańska, italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ.

12.	Cele kształcenia dla przedmiotu 1. Zdobyć orientację w dziejach sztuki włoskiej od VI do XX w. jako ważnym składniku kultury europejskiej poprzez poznanie periodyzacji oraz wybranych dzieł i zjawisk w architekturze, malarstwie i rzeźbie włoskiej w ich kontekście kulturowym. 2. Poznanie wybranych problemów teorii sztuki w oparciu o teksty literackie.	
13.	Treści programowe: 1. Średniowiecze: tradycja późnorzymska i bizantyjska; architektura, rzeźba i malarstwo romańskie i gotyckie; protorenesans Giotto; 2. Renesans i manieryzm: rola Florencji, Rzymu i Wenecji; mecenat artystyczny; malarstwo XV i XVI w. (Masaccio, Leonardo da Vinci, Michał Anioł, Rafael, Tycjan); rzeźba (Ghiberti, Donatello, Michał Anioł, Giambologna); architektura (Brunelleschi, Alberti, Bramante, Palladio, Vignola); rozwój teorii sztuki i historiografii artystycznej (Vasari); 3. Barok w Rzymie i Piemontie – architektura (Maderna, Bernini, Borromini, Guarini, Juvarda), rzeźba (Bernini, Algardi) i malarstwo (Caravaggio, Reni, Pozzo, Guardi); 4. Sztuka klasycyzmu i XIX w.; 5. Sztuka XX wieku – modernizm, futurizm, faszyzm; 6. Rola sztuki włoskiej w ukształtowaniu kultury europejskiej; 7. Sztuka włoska w literaturze.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu kluczowe zjawiska historii literatury włoskiej oraz wpływ na nie ważnych ośrodków życia literackiego, kulturalnego i artystycznego, a także ich związek z historią Włoch; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W08 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Białostocki J., Myśliciele, kronikarze i artyści o sztuce. Od starożytności do 1500 roku, Wyd. Słowo/Obraz/Terytoria, Warszawa 2003 Białostocki J., Teoretycy, pisarze i artyści o sztuce 1500-1600, Wyd. Słowo/Obraz/Terytoria, Warszawa 2012 Białostocki J., Teoretycy, historiografowie i artyści o sztuce 1600-1700, Wyd. Słowo/Obraz/Terytoria, Warszawa 2009 Chastel R., Sztuka włoska, t. 1-2, Warszawa 1978 Renesans w sztuce włoskiej. Architektura – rzeźba – malarstwo, red. Rolf Toman, Warszawa 2000 Shearman J., Manieryzm, PWN, Warszawa 1970	

	Skubiszewski P., <i>Sztuka Europy łacińskiej od VI do IX wieku</i> , Wydawnictwo KUL, Lublin 2001 <i>Sztuka baroku. Architektura – rzeźba – malarstwo</i> , red. R. Toman, Wyd. Könemann, Warszawa 2000 Wittkower R., <i>Arte e architettura in Italia 1600-1750</i> , tłum. Liliana Barroero, Wyd. Einaudi, Torino 2010 lub inne podręczniki/prace/teksty wybrane przez wykładowcę i wskazane na początku semestru.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - pytania kontrolne sprawdzające znajomość omawianych dzieł sztuki (K_W08, K_U05), - pisemna praca semestralna (K_W08, K_U05), - sprawdzian pisemny (K_W08, K_U05), - przygotowanie wystąpienia ustnego (K_W08, K_U05, K_U09/K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - pisemnej pracy semestralnej, - indywidualnego wystąpienia, - sprawdzianu pisemnego.	
18.	Nakład pracy studenta	
	forma realizacji zajęć przez studenta	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć - czytanie wskazanej literatury - przygotowanie wystąpień - przygotowanie do sprawdzianów - napisanie pracy semestralnej	60
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3

(oprac. Dariusz Galewski, 22.12.2022; spr. ZdsJK Gabriele La Rosa, spr. ZdsJK+Witold Ucherek 24.09.2025)

Kuchnia włoska	
1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim KUCHNIA WŁOSKA Italian Cuisine
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski z elementami włoskiego/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów Italianistyka, Filologia francuska, Filologia hiszpańska
7.	Poziom studiów I stopień
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka polskiego i/lub włoskiego na poziomie minimum B1.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - na bazie wybranych tekstów kultury: zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami związanymi z kuchnią włoską, określenie cech kuchni lokalnych, opisanie tradycji kulinarnych i/lub nowych trendów.
13.	Treści programowe: Tematyka zajęć obejmuje wybrane zagadnienia z poniższej listy: 1. Fenomen kuchni włoskiej: na czym polega jej popularność na świecie i jakie są jej filary? Il made in Italy. 2. Kuchnia włoska jako wynik przenikania się rozmaitych kultur, wpływów, tożsamości narodowych i położenia geograficznego. Historia powstania niektórych potraw. 3. Podróż kulinarna po włoskich regionach: kuchnia lokalna i patriotyzm kulinarny. Kuchnia północnych, środkowych i południowych Włoch: różnice i podobieństwa, typowe dania i produkty. Festyny, festiwale, targi.

	4. <i>EATALY</i> oraz <i>Slow Food</i> – wynik dobrych tradycji i nowych perspektyw we włoskiej kuchni. <i>Street food</i>. Turystyka enogastronomiczna. 5. Oznaczenia DOC, DOP, IGP, IGT, STG oraz ich znaczenie. Jakie skarby kryją skarbcze pewnych miast? 6. Portale kulinarne a przepisy babci: w jakim stopniu Włosi akceptują eksperymenty i wariacje kulinarne? Dekalog kuchni włoskiej. 7. Motyw jedzenia we włoskiej literaturze, sztuce, muzyce oraz kinie. 8. Dieta śródziemnomorska. Sardynia i długowieczność jej mieszkańców.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w odniesieniu do języka i kultury włoskiej, wraz z ich historycznymi i społecznymi uwarunkowaniami, na przykładzie zjawisk związanych z kuchnią włoską;	K_W09
	- wykorzystuje posiadaną wiedzę literaturoznawczą do formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów oraz wykonywania zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych;	K_U02
	- stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska;	K_U05
	- planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu.	K_U09 (Fil. francuska i Fil. hiszpańska)/ K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Literatura zalecana: Capatti, A., Montanari, M., <i>La cucina italiana. Storia di una cultura</i>, Laterza, Bari 2005. Capponi-Borawska, T., <i>Moja kuchnia pachnąca bazylią</i>, Czarne, Wołowiec 2020. Dickie, J., <i>Con gusto. Storia degli Italiani a tavola</i>, Laterza, Bari 2009. Gaudry, F-R., <i>Italia na talerzu. Wszystko o kuchni włoskiej</i>, Znak Koncept, Kraków 2022. Kostioukovitch, E., <i>Sekrety włoskiej kuchni</i>, Albatros, Warszawa 2017. Malaguzzi, S., <i>Arte e cibo</i>, Giunti, Firenze-Milano 2013. Montanari, M., <i>Il cibo come cultura</i>, Laterza, Bari 2006. Pellegrino, A., <i>Włoska sztuka dobrego gotowania</i>, Muza, Warszawa 2017.	

	Viestad, A., <i>Obiad w Rzymie. Historia świata w jednym posiłku</i>, Znak Koncept, Kraków 2021.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - grupowy projekt zaliczeniowy (K_W09; K_U02; K_U05, K_U09/10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - zaliczenie na ocenę na podstawie grupowego projektu zaliczeniowego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie literatury przedmiotu	30
	- projekt zaliczeniowy	30
	łącznie liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

(oprac. Monika Szmulewska, 20.08.2024, spr. ZdsJK+Zuzanna Bułat Silva, 9.09.24, mod. Jadwiga Cook 30.06.2025, spr. ZdsJK+Witold Ucherek 24.09.2025)

Kultura Włoch – warsztaty teatralne

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim KULTURA WŁOCH – WARSZTATY TEATRALNE Italian Culture – Workshop
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów Italianistyka
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III

9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin warsztaty, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka włoskiego na poziomie minimum A2+ wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Rozwinięcie kompetencji językowych, pragmatycznych i kulturowych poprzez ekspresję artystyczną w języku włoskim.
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny: Przygotowanie i wystawienie spektaklu teatralnego. Praca nad/z tekstem literackim i użytkowym (wybór tekstu, analiza/redakcja/opracowywanie tekstu, np. skracanie utworu na potrzeby przedstawienia, kreatywne pisanie), działania artystyczne (plastyczne, muzyczne – np. przygotowywanie kostiumów i dekoracji czy oprawy muzycznej), ćwiczenie kompetencji językowych w zakresie języka włoskiego (słownictwo, wymowa, intonacja...) i dykcji oraz próby teatralne i prace organizacyjne ukierunkowane na osiągnięcie efektu końcowego w postaci przedstawienia teatralnego.
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu kluczowe zjawiska historii literatury włoskiej oraz wpływ na nie ważnych ośrodków życia literackiego i kulturalnego, a także ich związek z historią Włoch; - wykorzystuje posiadaną wiedzę literaturoznawczą, w szczególności odnosząc się do literatury włoskiej, do formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów oraz wykonywania zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu. Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W08 K_U02 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Literaturę każdorazowo wskazuje prowadzący/a.
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - projekt zespołowy (K_W08, K_U02, K_U09/K_U10)
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie:

	- realizacji projektu zespołowego (udziału w poszczególnych etapach przygotowania i osiągnięcia efektu końcowego)	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - warsztaty (m.in. praca z tekstem, próby teatralne):	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - wykonywanie indywidualnych i grupowych zadań związanych z realizacją projektu (np. nauka na pamięć roli, redakcja programu teatralnego, przygotowanie kostiumu):	60
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3

(oprac. Justyna Łukaszewicz, 2.01.2023; spr. ZdsJK Gabriele La Rosa, spr. ZdsJK+Witold Ucherek 24.09.2025)

Sztuka kulinarna Włoch

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim SZTUKA KULINARNA WŁOCH The Culinary Art Of Italy
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski z elementami włoskiego
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru (literaturoznawczy)
6.	Kierunek studiów Italianistyka, Filologia francuska, Filologia hiszpańska
7.	Poziom studiów I
8.	Rok studiów I, II lub III
9.	Semestr zimowy lub letni

10.	Forma zajęć i liczba godzin konserwatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka włoskiego na poziomie minimum A2+ wg ESOKJ.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zdobycie podstawowej wiedzy na temat kuchni poszczególnych regionów Włoch. Zapoznanie studentów z przedstawieniem kuchni włoskiej w literaturze. Poszerzenie słownictwa związanego z kuchnią.	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny: Przedstawienie potraw i produktów charakterystycznych dla poszczególnych regionów Włoch oraz ich historia. Oznaczenia DOC, DOP, IGP, IGT, STG oraz ich znaczenie. Pierwsze włoskie książki kucharskie (<i>La scienza in cucina e l'arte di mangiar bene</i> di Pellegrino Artusi). Krótkometrażowe filmy dokumentalne o sztuce kulinarnej Włoch (m.in. <i>Le Nonne d'Italia in cucina</i> oraz cykl <i>Artusi Remix</i> autorstwa Daniele De Michele „Donpasta”). Kuchnia włoska w utworach literackich.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w odniesieniu do języka i kultury włoskiej, wraz z ich historycznymi i społecznymi uwarunkowaniami, na przykładzie zjawisk związanych z kuchnią włoską; - wykorzystuje posiadaną wiedzę literaturoznawczą do formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów oraz wykonywania zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W09 K_U02 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Przykładowe pozycje (konkretne wskazówki bibliograficzne są przedstawiane na początku kursu): Artusi P., <i>La scienza in cucina</i>, ed. Alberto Capatti, Milano 2010.	

	Brambilla R., L. Von Albertini, <i>L'italiano per gli amanti dell'arte e della cucina</i>, Bulgarini, 2013. Massei G., R. Bellagamba, <i>Sapori d'Italia. Lingua e civiltà italiane attraverso la gastronomia</i>, Edilingua, 2016.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - przygotowanie wystąpienia na wybrany temat, dyskusja na podstawie materiału filmowego (K_U02, K_U05, K_U09/10), - test końcowy (K_W09).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - aktywnego uczestniczenia w konwersatorium; - przygotowania wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego); - oceny z testu końcowego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie wystąpień:	30
	- przygotowanie do sprawdzianów:	30
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

(oprac. Daria Kowalczyk-Cantoro, 28.12.2022; spr. ZdsJK Gabriele La Rosa, spr. ZdsJK+Witold Ucherek 24.09.2025)

Wybrane zagadnienia literatury włoskiej

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WYBRANE ZAGADNIENIA LITERATURY WŁOSKIEJ Italian Literature – Selected Aspects
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski i/lub włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru (literaturoznawczy)

6.	Kierunek studiów Italianistyka, Filologia francuska, Filologia hiszpańska	
7.	Poziom studiów I	
8.	Rok studiów I, II, III	
9.	Semestr zimowy	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu - znajomość języka polskiego na poziomie minimum B1 wg ESOKJ - znajomość języka włoskiego na poziomie minimum A2 wg ESOKJ.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - wywołanie refleksji nad literaturą i dziełem literackim; - zdobycie podstawowej wiedzy na temat wybranych kierunków badań literaturoznawczych; lub - zdobycie wiedzy na temat wybranego aspektu literatury włoskiej lub porównawczej.	
13.	Treści programowe: Historia literatury (włoskiej lub porównawczej): Lektura, analiza, interpretacja wybranych dzieł literackich lub ich fragmentów w kontekście kulturowym (np. Włoska literatura dziecięca – twórczość Bianki Pitzorno, Literatura łacińska renesansowych Włoch, <i>Il Gattopardo</i> Lampedusy w oryginale, polskich przekładach i adaptacji filmowej).	
14.	Zakładane efekty kształcenia Student/studentka: - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska, a także teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu literaturoznawstwa; - zna i rozumie w zaawansowanym stopniu kluczowe zjawiska historii literatury włoskiej; - stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska; - planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W02 K_W08 K_U05 K_U09 (Fil.francuska i Fil.hiszpańska)/K_U10 (Italianistyka)
15.	Zalecana literatura	

	Przykładowe pozycje (konkretne wskazówki bibliograficzne są przedstawiane na początku kursu): Bayard P., <i>Jak rozmawiać o książkach, których się nie czytało?</i>, przeł. Magdalena Kowalska, PIW, Warszawa 2008. Burzyńska A., Markowski M.P., <i>Teorie literatury XX wieku. Podręcznik</i>, Znak, Kraków 2007. Burzyńska A., Markowski M.P., <i>Teorie literatury XX wieku. Antologia</i>, Znak, Kraków 2007. Culler, J., <i>Teoria literatury</i>, przeł. Maria Bassaj, Prószyński i S-ka, Warszawa 2002 (2. „Co to jest literatura i czy to pytanie ma jakiegokolwiek znaczenie?”) / <i>Teoria della letteratura. Una breve introduzione</i>, Armando, Roman 1997. Eagleton T., <i>Teoria literatury. Wprowadzenie</i>, przeł. Bogdan Baran, Aletheia, Warszawa 2015 Eco U., <i>Sei passeggiate nei boschi narrativi</i>, Bompiani, Milano 1994. [Eco U., <i>Sześć przechadzek po lesie fikcji</i>, przeł. Jerzy Jarniewicz, Znak, Kraków 1995. Kaniewska B., Legeżyńska A., <i>Teoria literatury. Skrypt dla studentów filologii polskiej (studium zaoczne)</i>, wyd. trzecie, Poznańskie Studia Polonistyczne, Poznań 2005. Koziołek R., <i>Dobrze się myśli literaturą</i>, Wydawnictwo Czarne, Wołowiec 2016 („Deklaracje”, „Kod QV”). Kulawik A., <i>Poetyka. Wstęp do teorii dzieła literackiego</i>, Wydawnictwo Antykwa, Kraków 1997. Piąszczewska O., <i>Przestrzenie komparatystyki – italianizm</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2010. Sławiński J., red., <i>Słownik terminów literackich</i>, Wyd. 3, Ossolineum, Wrocław 2000.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - sprawdzian pisemny (K_W02, K_W08, K_U05, K_U09/10), - praca pisemna (indywidualna) (K_W02, K_W08, K_U05, K_U09/10), - wystąpienie ustne (K_W02, K_W08, K_U05, K_U09/10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - pozytywne oceny ze sprawdzianów, pracy pisemnej i wystąpienia ustnego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta: - czytanie wskazanej literatury - przygotowanie wystąpienia ustnego - przygotowanie do sprawdzianów - zredagowanie pracy pisemnej	60
	łącznie	90
	łącznie	90

	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3
--	--	----------

(oprac. Justyna Łukaszewicz, 2.01.2023; spr. Tomasz Szymański 20.01.2023; spr. ZdsJK
Gabriele La Rosa, spr. ZdsJK+Witold Ucherek 24.09.2025)